

ΤΕΥΧΟΣ 21 • 01-03/2019

Δωρεάν με την Agenda ή αυτοτελώς με 4 ευρώ

ISSN: 2241 9667

ελαιάς

ΚΑΡΠΟΣ

el

ΜΑΝΩΛΗΣ ΓΙΑΝΝΟΥΛΗΣ

ΤΟΝ ΛΟΓΟ

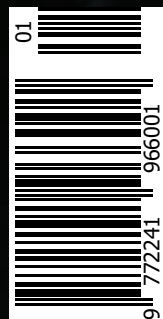
ΕΧΟΥΝ ΤΩΡΑ

ΟΙ ΓΕΥΣΙΓΝΩΣΤΕΣ

Ο ΝΕΟΣ ΓΥΡΟΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡΠΥΚΝΗΣ

ΕΠΑΝΕΡΧΕΤΑΙ ΣΤΟ ΠΡΟΣΚΗΝΙΟ
ΜΕ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΕΣ ΠΟΙΚΙΛΙΕΣ

• ΤΗΝ ΨΑΧΝΟΥΝ ΚΑΙ ΟΙ ΙΤΑΛΟΙ

Κοκκώδη λιπάσματα σχεδιασμένα για την αύξηση της παραγωγής στην ελαιοκαλλιέργεια

Αύξηση της
καρπώδεσης

Αύξηση της
παραγωγής

Αύξηση της
ελαιοπεριεκτικότητας

ΦΥΤΟΘΡΕΠΤΙΚΗ Α.Β.Ε.Ε.

ΘΕΣΗ ΤΖΑΒΕΡΔΕΛΛΑ • 13310 ΑΝΩ ΛΙΟΣΙΑ • Τ.Θ. 46025 • ΤΗΛ.: 210 5591126-8 • www.phytothreptiki.gr

ελαίας

ΚΑΡΠΟΣ

ΤΕΥΧΟΣ 21

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 2019

08

**ΣΕ ΧΑΜΗΛΗ ΠΤΗΣΗ
ΚΡΑΤΑΕΙ ΤΟΝ ΚΛΑΔΟ
ΤΗΣ ΕΛΙΑΣ
Η ΦΕΤΙΝΗ ΣΕΖΟΝ**

12

**ΑΥΞΗΣΗ 3,3% ΚΑΘΕ
ΕΤΟΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΕΞΑΓΩΓΕΣ
ΕΛΑΙΟΛΑΔΟΥ ΤΗΣ ΕΕ
ΕΩΣ ΤΟ 2030**

14

**ΣΤΑ ΑΡΔΕΥΤΙΚΑ ΕΡΓΑ
ΕΠΕΝΔΥΕΙ Ο ΕΛΑΙΩΝΑΣ
ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ**

16

**ΕΚΡΗΣΗ ΣΤΗΝ
ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΕΛΑΙΟΛΑΔΟΥ
ΤΗΣ ΠΟΡΤΟΓΑΛΙΑΣ
ΕΦΕΡΕ Η ΛΙΜΝΗ
ΑΛΚΟΥΕΒΑ**

18

**ΤΟ ΑΠΟΤΥΠΩΜΑ ΤΟΥΣ
ΣΤΗΝ ΕΛΑΙΟΠΑΡΑΓΩΓΗ
ΑΦΗΝΟΥΝ ΟΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ
ΤΗΣ ΤΥΝΗΣΙΑΣ**

22

**ΔΡΟΜΟ ΣΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ
ΕΛΑΙΟΛΑΔΟ ΣΤΡΩΝΕΙ
Η ΣΥΜΦΩΝΙΑ
ΕΛΕΥΘΕΡΟΥ ΕΜΠΟΡΙΟΥ
ΕΕ-ΙΑΠΩΝΙΑΣ**

23

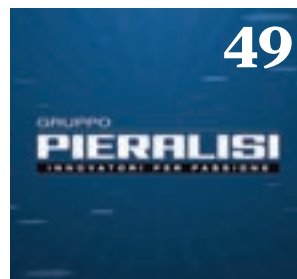
**ΔΙΕΘΝΕΣ ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑ
ΘΕΛΕΙ ΤΗΝ ΤΟΥΡΚΙΑ
ΝΑ ΟΙΚΕΙΟΠΟΙΕΙΤΑΙ ΤΟ
ΕΛΑΙΟΛΑΔΟ ΤΗΣ ΣΥΡΙΑΣ**

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

10

49

**ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑ ΥΠΕΡ
ΕΛΑΙΟΠΑΡΑΓΩΓΗΣ**

Οι πιο σημαντικές εταιρείες
στον εξοπλισμό ελαιοσυλλογής

58

**ΘΥΜΙΖΕΙ 2016 Η ΦΕΤΙΝΗ
ΣΕΖΟΝ ΣΤΗΝ ΚΑΛΑΜΩΝ**

Την ακριβή κατηγορία στα 3,50
ευρώ το κιλό βλέπουν στην
Καλαμών οι συνεταιριστές

44

**ΑΜΕΣΑ ΜΕΤΡΑ
ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΟΥ
ΕΛΑΙΩΝΑ ΑΠΟ ΤΙΣ
ΠΛΗΓΕΣ ΤΟΥ ΧΙΟΝΙΑ**

46

**ΥΨΗΛΗ ΚΑΡΠΟΦΟΡΙΑ
ΚΑΙ ΕΠΟΜΕΝΩΣ
ΚΕΡΔΟΦΟΡΙΑ
ΕΞΑΣΦΑΛΙΖΕΙ Η ΣΩΣΤΗ
ΛΙΠΑΝΣΗ ΤΩΝ ΔΕΝΤΡΩΝ**

49

**ΒΙΟΑΕΡΙΟ ΑΠΟ
ΕΛΛΗΝΙΚΟ
ΕΛΑΙΟΤΡΙΒΕΙΟ ΜΕ
ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΑ ΤΗΣ
PIERALISI**

50

**ΜΕ GPS Η
ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΗ
ΚΑΙ Ο ΕΛΕΓΧΟΣ ΤΩΝ
ΠΛΗΘΥΣΜΩΝ ΤΟΥ
ΔΑΚΟΥ**

51

**ΔΕΚΑ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ
ΓΙΑ ΤΗ ΔΑΚΟΚΤΟΝΙΑ
ΑΠΟ ΤΟ ΓΕΩΤΕΕ**

52

**ΘΕΜΑ ΝΟΟΤΡΟΠΙΑΣ
ΕΙΝΑΙ Η ΥΠΕΡΠΥΚΝΗ
ΓΡΑΜΜΙΚΗ
ΕΛΑΙΟΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΑ**

24

ENVOO WORLD RANKING

Με 33 ελαιόλαδα στην τρίτη θέση της
παγκόσμιας κατάταξης η Ελλάδα

28

ALBERTO GRIMMELI

Κανείς δεν πέθανε από δάκο ή
υποκρισία, λέει ο εκδότης του
περιοδικού Teatro Naturale

34

ΜΑΝΩΛΗΣ ΓΙΑΝΝΟΥΛΗΣ

Εφ' όλης της ύλης ο Πρόεδρος της
Διεπαγγελματικής του Ελαιολάδου

26

64

ελαιάς
ΚΑΡΠΟΣ

Ειδική έκδοση
για την ελαιοκομία
και τις αγορές ελιάς
και ελαιολάδου

**ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ
Green Box**
Εκδοτική Α.Ε.

Νίκης 24, Σύνταγμα, 105 57
Τηλ: 2103232905,
Fax: 2103232967
E-Mail: info@agronews.gr

ΕΚΔΟΤΗΣ/ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
Γιάννης Πανάγος

ΓΡΑΦΟΥΝ
Πέτρος Γκόγκος
Μαρία Γιουρουκέλη
Σοφία Σπύρου
Ελένη Δούσκα
Γιώργος Κοντονής
Λεωνίδας Λιάμης
Αλίκη Χουλιάρη

ΕΜΠΟΡΙΚΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
Παναγιώτης Αραβαντινός

ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΚΟ/ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ
Βασιλική Κονόμου

ΜΑΡΚΕΤΙΝΓΚ/ΔΙΑΦΗΜΙΣΗ
Μωρίς Σιακκής
Νατάσα Στasiunού

ΔΙΑΝΟΜΗ
ΑΡΓΟΣ Α.Ε.

ΕΚΤΥΠΩΣΗ/ΒΙΒΛΙΟΔΕΣΙΑ
NONSTOP

el

alzabor

neo-N

Νέα σύνθεση με ALZON neo-N

Εθνικής Αντιστάσεως 57Α, 152 31 Χαλάνδρι, Αθήνα
☎ 210 6752836 ☎ 210 6715519 www.teofert.gr
facebook.com/TEOFERT/

TEOFERT

γνωρίζουμε τη θρέψη

Για να μείνουν οι καλλιεργητές στον ελαιώνα

του **ΓΙΑΝΝΗ ΠΑΝΑΓΟΥ**

Τα σήματα που στέλνει αυτό τον καιρό η αγορά ελαιολάδου διεθνώς δεν δείχνουν ιδιαίτερα ενθαρρυντικά και παράλληλα με το γεγονός ότι οδηγούν σε πίεση τις τιμές παραγωγού, προκρίνουν σημαντικά εμπόδια στην περαιτέρω ανάπτυξη του κλάδου.

Το περίεργο είναι ότι σε μια ελαιοκομική περίοδο κατά την οποία οι συνθήκες παραγωγής δεν κρίνονται ευνοϊκές και τα εξαιρετικά παρθένα ελαιόλαδα δείχνουν να είναι περιορισμένα, η ζήτηση παραμένει νωχελική και οι τιμές παραγωγού υποχωρούν.

Ειδικά για την Ελλάδα, τα 2,80 έως 3,20 ευρώ το κιλό που πληρώνονται οι παραγωγοί για ελαιόλαδα με οξύτητα μικρότερη του 0,8%, δηλαδή στην κατηγορία για την οποία η παραγωγή εμφανίζεται ιδιαίτερα μειωμένη, θα μπορούσε να πει κανείς ότι συνιστούν ένα ακόμα παράδοξο. Σημειωτέον ότι οι αντίστοιχες τιμές παραγωγού για την εν λόγω κατηγορία στην Ιταλία προσεγγίζουν κατά μέσο

όρο τα 5,5 με 6 ευρώ.

Το θέμα είναι ότι η Ιταλία μοιάζει να είναι τα τελευταία χρόνια η μεγάλη χαμένη στον κλάδο του ελαιολάδου. Εδώ και μια δεκαετία περίπου, έχοντας χάσει τον έλεγχο σημαντικού μέρους της μεταποιητικής βιομηχανίας (μετά τις «επιθετικές», κατά κάποιο τρόπο, εξαγωγές των Ισπανών), τον τελευταίο καιρό δυσκολεύεται να διατηρήσει τη θέση της και στον τομέα της πρωτογενούς παραγωγής, καθώς χρόνο με το χρόνο καταγράφει μεγάλες απώλειες.

Το κακό για την Ελλάδα είναι ότι οι Ισπανοί καθοδηγητές της παγκόσμιας αγοράς, κινούνται με μεγαλύτερο ενδιαφέρον στη διακίνηση μεγάλων όγκων, χαμηλής ποιότητας ελαιολάδων σε ιδιαίτερα ελκυστικές τιμές για την κατανάλωση, υπονομεύοντας επί της ουσίας τις όποιες προσπάθειες αναβάθμισης της ποιότητας εικόνας του ελαιολάδου διεθνώς, έτσι ώστε ο κύριος όγκος των πράξεων να ακολουθεί σε ένα υψηλότερο επίπεδο τιμών.

Οι μεμονωμένες απόπειρες προς την κατεύθυνση αυτή, τόσο στη χώρα μας, όσο και στην Ιταλία, όπου βεβαίως, η συνολική δραστηριότητα ακολουθεί φθίνουσα πορεία, δεν επαρκούν για τη διαμόρφωση μιας άλλης παγκόσμιας δυναμικής. Η Ελλάδα, χωρίς ολοκληρωμένη στρατηγική, με πενιχρά οικονομικά μέσα και με συχνά «χτυπήματα» από τον καιρό, δυσκολεύεται και θα δυσκολευτεί ακόμα περισσότερο να συγκρατήσει τους καλλιεργητές στον ελαιώνα.

Γιάννης Πανάγος
Εκδότης Διευθυντής

ΕΛΙΑ

Καλλιέργησε το μέλλον σου!

Για εγγυημένα αυξημένη απόδοση τουλάχιστον 15% και άριστη ποιότητα επίλεξε τα λιπάσματα νέας τεχνολογίας NUTRIMORE. Μην αφήνεις την καλλιέργεια της ελιάς στην τύχη.

ΚΕΝΤΡΙΚΑ ΓΡΑΦΕΙΑ: Μέλλος 9 & Κωδωνίων Τ.Κ. 171 21 Νέα Σμύρνη, Αθήνα / Τ: +30 210 9373770 -2
ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ: Α. Άργος / Β. Βόλος / Γ. Καβάλα

www.gavriel.gr

POWERED BY ACROSTAIN

NUTRIMORE

Η ΚΟΡΥΦΑΙΑ ΕΠΙΛΟΓΗ

ΟΛΟΚΛΗΡΩΜΕΝΗ ΣΕΙΡΑ 2019 - 2020

NUTRIMORE 20-6-14+B	NUTRIMORE 20-7-12+2MgO+8
NUTRIMORE 16-6-18+2MgO+8	NUTRIMORE 21-7-17+2MgO+TE
NUTRIMORE WINNERBOR	BOR AS
COMPLET KALI	FERTIPLANT BORON

© ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ: RHIZOMA OLIVE FARMS

Η γενική εικόνα δικαιολογεί ενεργοποίηση των διαδικασιών για αποζημιώσεις, ωστόσο ο ΕΛΓΑ δεν δείχνει να ευαισθητοποιείται, ενώ η πολιτική ηγεσία του υπουργείου «πετάει την μπάλα» στα ΠΣΕΑ, κάνοντας λόγο για φάκελο που θα υποβληθεί στις Βρυξέλλες με αίτημα για αποζημιώσεις 30 εκατ. ευρώ.

Επιταγές ακάλυπτες αφήνει η ελιά

Δυσμενείς οικονομικές επιπτώσεις σε όλο το φάσμα της παραγωγικής αλυσίδας, καθώς και δυσκολίες στον εξαγωγικό προσανατολισμό των προϊόντων ελιάς και ελαιολάδου, δείχνει να μεταφέρει η φετινή χρονιά, που αποδεικνύεται ιδιαίτερα δύσκολη για την ελαιοπαραγωγή.

ΤΟΥ ΓΙΑΝΝΗ ΠΑΝΑΓΟΥ

Τα μηνύματα που φθάνουν απ' όλες σχεδόν τις ελαιοπαραγωγικές περιοχές της χώρας προδικάζουν ακόμα και μετάθεση των οικονομικών βαρών από τον έναν κλάδο στον άλλον. Κι αυτό γιατί η παραγωγή είναι μικρή, η ποιότητα τις περισσότερες φορές υποβαθμισμένη και οι δυσκολίες των ελαιοπαραγωγών τεράστιες.

Η «χαμηλή πτήση» που φαίνεται να ακολουθεί ο κλάδος της ελιάς αποτυπώθηκε το τελευταίο διάστημα πολύ καθαρά και στις μειωμένες παραγγελίες που έχουν τα καταστήματα αγροτικών εφοδίων για ελαιοραβδικτικά, δίχτυα ελαιοσυλλογής, κλαδευτικά κ.ά. Κι αυτό γιατί σε πολλές περιπτώσεις το αντίτιμο του καρπού δεν φτάνει να καλύψει ούτε τα εργατικά συγχομιδής.

Δεν είναι λίγοι οι κάτοχοι εκμεταλλεύσεων, ειδικά εκεί όπου η καλλιεργητική φροντίδα υπήρξε εξαρχής πλημμελής, που προτιμούν να αφήσουν τις ελιές αμάζευτες, παίρνοντας φυσικά το ρίσκο να αντιμετωπίσουν νέα μεγάλα προβλήματα ασθενειών και δάκου και κατά την ακόλουθη καλλιεργητική περίοδο.

Την ίδια στιγμή, βέβαια, μετανιωμένοι είναι και οι καλλιεργητές που επέλεξαν να ολοκληρώσουν την ελαιοσυλλογή, καθώς το προϊόν που συγκόμισαν είναι λίγο και όχι άριστης ποιότητας. Οι προσφερόμενες από το εμπόριο τιμές στην επιτραπέζια ελιά, παρ' ότι τσιμπημένες,

δεν αναπληρώνουν το χαμένο εισόδημα από τη λιγοστή παραγωγή. Την ίδια στιγμή το ελαιόλαδο που παραλαμβάνουν από τα ελαιοτριβεία είναι στις περισσότερες περιπτώσεις «βαρύ» και με υψηλή οξύτητα, καθώς ο δάκος και το γλοισπόριο «δούλεψαν» καλά στη διάρκεια του έτους. Μια μικρή βοήθεια ήρθε στις όψιμες κυρίως ποικιλίες και περιοχές από τις βροχές του Δεκεμβρίου, ωστόσο, ήταν πολύ αργά για την αντιστροφή της κατάστασης στον κλάδο.

Φέτος ήταν χρονιά για αποζημιώσεις, ωστόσο ο ΕΛΓΑ δεν έδειξε να ευαισθητοποιείται, ενώ η πολιτική ηγεσία του υπουργείου έδειξε να «πετάει την μπάλα» στα ΠΣΕΑ, ψιθυρίζοντας στην ουσία για κάποιο φάκελο που θα υποβληθεί στις Βρυξέλλες με αίτημα για αποζημιώσεις ύψους 30 εκατ. ευρώ, χωρίς κάτι τέτοιο να έχει επιβεβαιωθεί μέχρι σήμερα. Βέβαια, όλοι ξέρουν τι σημαίνει ΠΣΕΑ, πόσες πιθανότητες εμπλοκής συνοδεύουν συνήθως αυτή τη διαδικασία και πόσο πίσω μπορεί να οδηγήσει τις όποιες αποζημιώσεις ακόμα και αν δοθεί κάποια στιγμή το «πράσινο φως» από τις Βρυξέλλες. Το πρόβλημα της ελαιοπαραγωγής και των συνεπειών στο εισόδημα των παραγωγών προβληματίζει όλο το φάσμα των πιστωτών του αγρότη, δηλαδή τα γεωπονικά καταστήματα και τις εταιρείες εισροών, τους προμηθευτές μηχανολογικού εξοπλισμού, τις συνεταιριστικές οργανώσεις και φυσικά τις τράπεζες.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΔΑΚΟΚΤΟΝΙΑΣ ΝΩΡΙΤΕΡΑ ΤΑ ΚΟΝΔΥΛΙΑ

Δημιουργία Συντονιστικού Κέντρου

Ένα νέο πρόγραμμα δακοκτονίας, το οποίο ωστόσο θα βασίζεται, όπως όλα δείχνουν, στον παλιό και αποδεδειγμένα αναποτελεσματικό επεξεργάζεται το τελευταίο διάστημα το υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης. Η όλη διαδικασία πρόκειται να καθοριστεί σε τροπολογία που θα συνυπογράφει το υπουργείο Εσωτερικών και ήταν να περάσει από τη Βουλή πριν από το τέλος του έτους. Με μόνο γνώμονα την παροχή των κονδυλίων στις περιφέρειες και νωρίτερα σε σχέση με τα προηγούμενα χρόνια ώστε η δακοκτονία να ξεκινάει έγκαιρα, η κυβέρνηση ουσιαστικά ικανοποιεί τις απαιτήσεις των τοπικών αρχόντων και όχι τις απαιτήσεις παραγωγών που ζημιώνονται κάθε χρόνο από τις δακοπροσβολές. Μοναδική ίσως εξαίρεση καινοτομίας αναμένεται να αποτελέσει η εφαρμογή σε μεγαλύτερη κλίμακα του μοντέλου της Τριφυλίας στη δακοπαρακολούθηση με GPS (ρεπορτάζ σελ. 50) και εφαρμογές μέσω κινητών τηλεφώνων αλλά σίγουρα αυτό – από μόνο του – δεν θα κάνει τη διαφορά. Κατά τα άλλα, το υπουργείο αναμένεται να ανακοινώσει προέξοδα πιστώσεων (τριών ετών) στις περιφέρειες για το πρόγραμμα δακοκτονίας, απλοποίηση της διαγωνιστικής διαδικασίας, έναρξη του προγράμματος από τον Απρίλιο και τη δημιουργία συντονιστικού κέντρου μαζί με το Εσωτερικών.

Με το σταγονόμετρο το έξτρα παρθένο

Μια παράξενη χρονιά για τον μεσογειακό ελαιώνα αποδείχθηκε η φετινή, που πηλαιοιάζει στο τέλος της, με ακόμα και την Ισπανία να στεγνώνει από έξτρα παρθένο και την Ελλάδα να σημειώνει, για τα δικά της δεδομένα, τις χειρότερες επιδόσεις των τελευταίων 30 ετών.

ΤΟΥ ΠΕΤΡΟΥ ΓΚΟΓΚΟΥ

Ελλάδα και Ιταλία φαίνεται πως είναι οι χαμένοι της φετινής ελαιοκομικής περιόδου, σύμφωνα με ρεπορτάζ του ισπανικού περιοδικού Mercareí, το οποίο συνέλεξε πληροφορίες και εκτιμήσεις από τις βασικές ελαιοπαραγωγές χώρες της Μεσογείου. Σε αυτό, σύμβουλοι και ειδικοί από τον κλάδο του ελαιολάδου, αναλύουν την πορεία του στην τρέχουσα εμπορική σεζόν.

ΕΛΛΑΔΑ

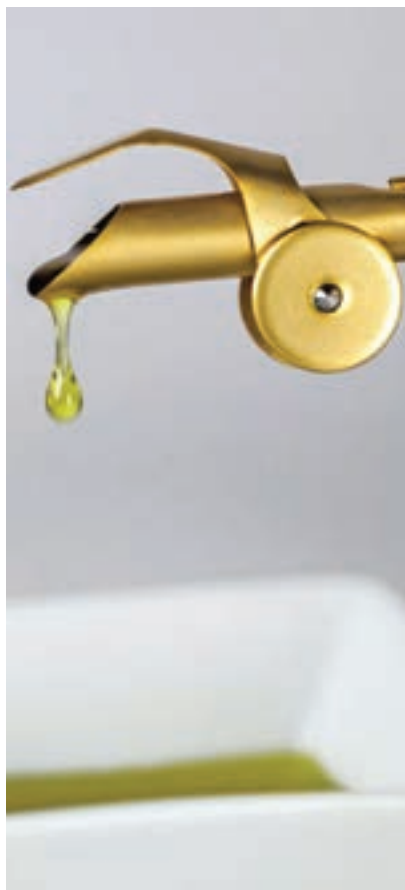
Με εξαίρεση ορισμένες περιοχές στην Κρήτη, όπου βροχές καθυστερούν τις δουλειές στον ελαιώνα, η συγκομιδή στη χώρα μας έχει τελειώσει. Οι αρχικές εκτιμήσεις έκαναν λόγο για μια παραγωγή των 220.000 τόνων, ωστόσο όπως υπογραμμίζει ο διαμεσολαβητής για ιταλικές εταιρείες Luigino Mazzei, που ειδικεύεται στην ελληνική αγορά, η απότομη μείωση της παραγωγής σε Πελοπόννησο και Κρήτη, εξαιτίας της προσβολής από τον δάκο αλλά και το γλοισσπόριο, μπορεί να οδηγήσει σε μια παραγωγή 170.000 τόνων, με σημαντικά προβλήματα στην ποιότητα. «Ένα κακό αποτέλεσμα με όρους ποιότητας, που δεν έχω συναντήσει ξανά στην Ελλάδα τα τελευταία 30 χρόνια», τόνισε. Οι τιμές παραγωγού κυμαίνονται στα 2,70 με 2,80 ευρώ ανά κιλό για οξύτητες από τις 0,5 μέχρι τις 0,6 γραμμές, ενώ λίγα ελαιόλαδα με οξύτητα κάτω από το 0,35 πωλούνται από τα 3,10 μέχρι τα 3,30 ευρώ. «Δεν νομίζω πως η Ελλάδα μπορεί να εξαγει σημαντικές ποσότητες στην Ιταλία φέτος, και θεωρώ πως το εξαιρετικό παρθένο θα αξιοποιηθεί κυρίως από τους Έλληνες τυποποιητές. Ίσως σε μερικούς μήνες να

χρειαστεί να γίνουν μερικές εισαγωγές από Ισπανία και Πορτογαλία», καταλήγει.

ΙΤΑΛΙΑ

Με αρχικές εκτιμήσεις παραγωγής ανάμεσα στους 200.000 και 250.000 τόνους, όγκο μικρό μεν αλλά αισιόδοξο αν αναλογιστεί κανείς τις

σημαντικές μειώσεις στην παραγωγή που γνώρισε η περιοχή της Απουλίας, ο Luigi Caricato θεωρεί την φετινή παραγωγή αποδεκτή. «Είναι μια χρονιά που πολλοί θα θέλουν να ξεχάσουν, όμως δεν θα έπρεπε να παραξενευόμαστε, αφού η Ιταλία δεν έχει επενδύσει στον εκσυγχρονισμό της ελαιοκαλλιέργειας. Οι αγροτικοί οργανισμοί κάνουν λόγο για ένα εκατομμύριο χαμένα μεροκάματα, όσο την ίδια στιγμή, μιμούμενοι το παράδειγμα των Γάλλων, κατεβαίνουν με πορτοκαλί γιλέκα διαμαρτυρόμενοι στους δρόμους. Όλα αυτά δεν θα βοηθήσουν καθόλου, αν δεν επενδύσει η Ιταλία στην πυκνή φύτευση», αναφέρει ο ίδιος. Σε ό,τι αφορά τις τιμές τώρα, αυτές παραμένουν σταθερές και κυμαίνονται από τα 5 μέχρι τα 5,80 ευρώ ανά κιλό, με εξαίρεση τα ΠΟΠ προϊόντα, τα οποία πληρώνονται λίγο παραπάνω.

ΙΣΠΑΝΙΑ

Δάκος, βροχοπτώσεις πριν από την συγκομιδή και παγωνιά έχουν σαν αποτέλεσμα τα έξτρα παρθένα να καταστούν σπάνια στην Ισπανία, σύμφωνα με τον Juan Vilar, σύμβουλο ελαιολάδου, αναλυτή και καθηγητή στο πανεπιστήμιο της Χαέν. Έτσι η πλειοψηφία των φετινών ελαιολάδων της χώρας της Ιβηρικής θα αποτελείται από παρθένα. Μέχρι τον Ιανουάριο η συγκομιδή βρισκόταν στο 50%, ενώ τα έως τώρα δεδομένα δείχνουν πως οι αποδόσεις του καρπού βρίσκονται τρεις βαθμούς κάτω από τον μέσο όρο. Η Ανδαλουσία αναμένεται πως θα παράγει το 78% της συνολικής παραγωγής των 1,6 εκατ. τόνων, με την Καστίγια- Λα Μάντσα να ακολουθεί με το 8%, η Εξτρεμαδούρα με το 3% και οι υπόλοιπες περιοχές το

υπόλοιπο 11%. Η ζήτηση και η εξέλιξη των τιμών θα ακολουθήσουν μια τάση παρόμοια με την τρέχουσα. Έτσι οι τιμές θα βαίνουν σταθερά και θετικά για τα υψηλής ποιότητας εξαιρετικά παρθένα. Κατά την άποψή του, είναι πιθανό να προκύψει ένα σημείο καμπής τον Απρίλιο ή τον Μάιο ανάλογα με τις μελλοντικές προσδοκίες συγκομιδής, τόσο σε εθνικό όσο και σε διεθνές επίπεδο.

ΠΟΡΤΟΓΑΛΙΑ

Μια διαφορετική από τις προηγούμενες χρονιά, είναι η φετινή για τους Πορτογάλους ελαιοπαραγωγούς, με μικρή παραγωγή κατά τον Οκτώβριο και τον Νοέμβριο και μεγάλη δραστηριότητα μέσα στον Δεκέμβριο. Μέχρι το τέλος του έτους η κατάσταση του καρπού ήταν πολύ καλή, ωστόσο τις πρώτες μέρες του Ιανουαρίου, παγωνιά χτύπησε τους ελαιώνες, αυξάνοντας τις οξύτητες. Ωστόσο στα πρώτα στάδια τα ελαιотριβεία προμηθεύονταν εξαιρετικής ποιότητας πρώτη ύλη, με την απόδοση του

καρπού να είναι μειωμένη πάντως κατά 30% συγκριτικά με πέρυσι. Έτσι ο αρχικός στόχος των 100.000 τόνων είναι μάλλον απίθανος για την Πορτογαλία. Οι τιμές για τα εξαιρετικά παρθένα κυμαίνονται από τα 2,70 ευρώ ανά κιλό ως τα 3,30, ανάλογα με την ποιότητα.

ΤΥΝΗΣΙΑ

Σημαντική μείωση στην τιμή παραγωγού γνωρίζει η χώρα τη Βορείου Αφρικής, με την τιμή να πέφτει στα 2,50 ευρώ ανά κιλό από τα 3,50 που ήταν πέρυσι τον Ιανουάριο, σύμφωνα με την έρευνα του περιοδικού Mercaséi. Σε ό,τι αφορά στον όγκο της παραγωγής, φαίνεται πως ο στόχος των 140.000 τόνων μάλλον θα επιβεβαιωθεί, με την συγκομιδή να βρίσκεται την στιγμή που γράφονται αυτές οι γραμμές στο 70%, ωστόσο σίγουρα θα υπάρξει μια διόρθωση προς τα κάτω. Από τον όγκο αυτό, το 50% αφορά σε εξαιρετικά παρθένα ελαιόλαδα, το 30% σε παρθένα και το 20% σε κατηγορία λαμπάντε.

ΜΑΡΟΚΟ

Μια εξαιρετική χρονιά αναμένεται να είναι η φετινή για το Μαρόκο, με την παραγωγή να ξεπερνά τις αρχικές εκτιμήσεις. Με μια απόδοση κατά μέσο όρο κοντά στα 6-7 τόνους ανά εκτάριο, το μαροκινό ελαιόλαδο υπολογίζεται πως θα ξεπεράσει τους 200.000 τόνους, αγγίζοντας τους 220.000 τόνους, αυξημένη κατά 42% σε σχέση με τον μέσο όρο της πενταετίας. Η τιμή αυτού ωστόσο θα είναι μειωμένη συγκριτικά με τα 4,80 ευρώ ανά κιλό, και κυμαίνεται στα 2,40 και τα 3,80 ευρώ ανά κιλό. «Οι μηδενικές βροχοπτώσεις από την έναρξη της συγκομιδής σε συνδυασμό με την απουσία του δάκου, έχουν έναν θετικό αντίκτυπο στην ποιότητα του ελαιολάδου» αναφέρει ο Nouredine Ouazzani, διευθυντής του Agro-rôle Olivier. Αξίζει να σημειωθεί, πως οι φετινές επιδόσεις είναι αποτέλεσμα του Σχεδίου Πράσινο Μαρόκο, που στόχο είχε την βελτίωση της εγχώριας παραγωγής με γνώμονα τις εξαγωγές, οι οποίες, ειδικά στην περίπτωση των ΗΠΑ, είναι ικανοποιητικές.

ΗΛΕΚΤΡΟΣΤΑΤΙΚΑ ΨΕΚΑΣΤΙΚΑ

MARTIGNANI

ΤΑ ΜΟΝΑ ΜΕ ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΣΗ

Μέγιστη
εξοικονόμηση

αξιοποίηση
φυτοπρο/κών
προϊόντων

ΕΞΟΙΚΟΝΟΜΗΣΗ ΕΩΣ ΚΑΙ

- 90% ΨΕΚΑΣΤΙΚΟ ΔΙΑΛΥΜΑ
- 50% ΚΑΥΣΙΜΑ
- 30% ΦΥΤΟΦΑΡΜΑΚΑ
- 50% ΕΡΓΑΤΙΚΑ

GASPARDO FUTURA

ELECTROSTATIC

- ΟΜΟΙΟΜΟΡΦΙΑ ΨΕΚΑΣΜΟΥ
- ΒΕΛΤΙΩΣΗ ΠΡΟΣΚΟΛΛΗΤΙΚΗΣ ΙΚΑΝΟΤΗΤΑΣ ΤΩΝ ΣΤΑΓΟΝΩΝ
- ΜΕΙΩΣΗ ΤΗΣ ΑΠΟΡΡΟΗΣ
- ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΟΥ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ

Γ. ΧΙΓΚΑΣ ΑΒΕΕ
ΓΕΩΡΓΟΤΕΧΝΙΚΗ
ΓΕΩΤΡΤΙΚΑ ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΑ

Θεσσαλονίκη: 9^ο χλμ. Παλαιός Εθν. Οδού Θεσσαλονίκης-Κιλκίς Τηλ. 2310 780866
Αθήνα: 5ο χλμ. Παλαιός Εθν. Οδός Αθήνας - Βόλου Τηλ. 2410 572420
Οροστίδα: Ιπποκράτους 69 Τηλ. 25520 21012
chigas@chigas.gr / www.chigas.gr

Έως το 2030 στην Ευρώπη Στο νερό επενδύει ο ελαιώνας

Με την παραγωγή και τις τιμές του ελαιολάδου στην ΕΕ να παραμένουν ευάλωτες καθ' όλη τη διάρκεια της επόμενης δεκαετίας λόγω του γεγονότος ότι οι ελαιώνες που ποτίζονται αποκλειστικά με το νερό της βροχής ξεπερνούν το 75%, η αναμενόμενη αύξηση της σοδειάς επί ευρωπαϊκού εδάφους, η οποία σχετίζεται και με τις αυξανόμενες επενδύσεις σε αρδευτικά έργα, θα ενισχύσει κατά 3,3% ετησίως τις εξαγωγές της ΕΕ.

ΤΟΥ ΠΕΤΡΟΥ ΓΚΟΓΚΟΥ

Ένα ευρύ φάσμα αγροδιατροφικών προϊόντων, συμπεριλαμβανομένου του ελαιολάδου, αφορούν οι προβλέψεις της Κομισιόν για τις ευρωπαϊκές γεωργικές αγορές έως το 2030.

Η αυξανόμενη ικανότητα επεξεργασίας και παραγωγής στον ευρωπαϊκό τομέα ελαιολάδου αναμένεται να ενισχύσει περαιτέρω τον εξαγωγικό χαρακτήρα της ΕΕ στις διεθνείς αγορές. Παράλληλα, μέχρι το 2030 η κατανάλωση του ελαιολάδου σε καινούργιες αλλά και παλαιότερες μη ελαιοπαραγωγικές αγορές, αναμένεται να ισορροπήσει τη φθίνουσα κατανάλωση σε Ισπανία, Ιταλία, Ελλάδα και Πορτογαλία.

Για την περίοδο που ήδη διανύεται, στην έκθεση της Κομισιόν με εκτιμήσεις για την πορεία της παραγωγής βασικών για την ΕΕ καλλιεργειών, υποστηρίζεται ότι η αυξημένη παραγωγή, που θα προσεγγίσει τους 2,3 εκατ. τόνους, χάρη στην Ισπανία, θα πείσει τις τιμές, γεγονός που όμως θα συμβάλλει στην αύξηση της κατανάλωσης.

Στους βασικούς παράγοντες που θα στηρίξουν την παραγωγική ικανότητα ελαιολάδου της ΕΕ αναμένεται να είναι οι νέες φυτεύσεις και οι βελτιώσεις στις καλλιεργητικές πρακτικές. Σε επίπεδο κρατών-μελών, αυτοί οι παράγοντες περιλαμβάνουν, στην περίπτωση της Ισπανίας και της Πορτογαλίας, επενδύσεις σε συστήματα άρδευσης. Στην Ιταλία, βελτιώσεις στις διαδικασίες συγκομιδής αναμένεται να αυξήσουν τις αποδόσεις της χώρας, ενώ και πάλι στην Πορτογαλία, αναμένεται να ολοκληρωθεί ο εκμοντερνισμός της

βιομηχανίας με την εγκατάσταση σύγχρονων μηχανημάτων στα ελαιοτριβεία. Τα παραπάνω θα συμβάλλουν σε μια ετήσια αύξηση της συνολικής παραγωγής με ρυθμούς 1,3% ετησίως.

ΓΙΑ ΤΗΝ ΙΒΗΡΙΚΗ ΧΕΡΣΟΝΗΣΟ ΑΥΞΗΣΗ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ 2%

Ευάλωτες παραμένουν οι τιμές

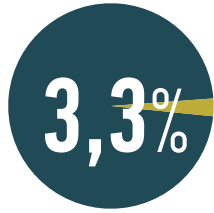
Απότομη αναμένεται να είναι η αύξηση της παραγωγής στην Ιβηρική χερσόνησο, προσεγγίζοντας το 2% ετησίως, συγκριτικά με τον μέσο όρο των ετών 2015-2017. Από την άλλη, στην Ελλάδα η αύξηση της παραγωγής αναμένεται να συμβεί με μικρότερους ρυθμούς, που δεν θα ξεπεράσουν το 0,9% ετησίως. Στην Ιταλία, ο ρυθμός αύξησης της παραγωγής κατά 0,4%, αναμένεται να σταθεροποιήσει μάλλον την παραγωγή παρά να την οδηγήσει σε μια ουσιαστική αύξηση. Στις περιπτώσεις των δύο τελευταίων χωρών πάντως, η αύξηση της παραγωγής θα σημειωθεί κατά πάσα πιθανότητα λόγω των αυξημένων αποδόσεων, αφού εντοπίζεται ένας περιορισμός στην δυνατότητα αύξησης των καλλιεργούμενων εκτάσεων. Σε κάθε περίπτωση, τόσο η παραγωγή ελαιολάδου όσο και οι τιμές θα παραμείνουν καθ' όλη την διάρκεια της επόμενης δεκαετίας ευάλωτες, υποστηρίζει

Προκειμένου να περιορισθεί ο αρνητικός αντίκτυπος στο εισόδημα των παραγωγών, η έκθεση υπογραμμίζει την ανάγκη να δοθεί ιδιαίτερη έμφαση από δω και στο εξής σε στρατηγικές δημιουργίας υπεραξίας, ειδικά στις περιπτώσεις μικρών παραγωγών αλλιά και κρατών-μελών με μικρή παραγωγή. Κάτι τέτοιο αποτελεί η εδραίωση πιστοποιήσεων ποιότητας όπως είναι οι γεωγραφικές ενδείξεις αλλιά και η βιολογική καλλιέργεια.

ΕΞΑΓΩΓΕΣ ΕΛΑΙΟΛΑΔΟΥ ΤΗΣ ΕΕ ΩΣ ΤΟ 2030

ΕΤΗΣΙΑ ΑΥΞΗΣΗ

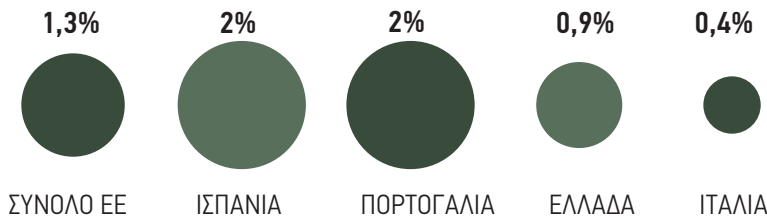

780.000

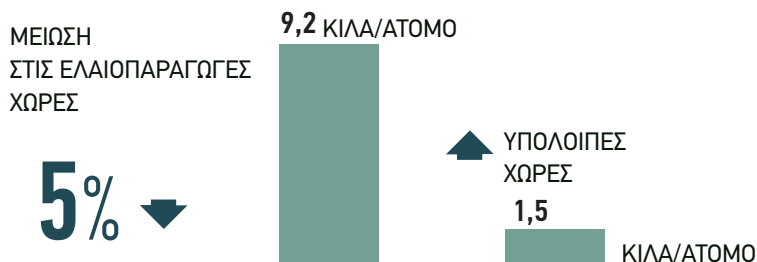
ΤΟΝΟΙ ΩΣ ΤΟ 2030

9% ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ
ΕΞΑΓΩΓΩΝ
ΠΑΝΕ ΣΤΟ ΗΒ

ΑΥΞΗΣΗ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ ΣΤΗΝ ΕΕ

ΚΑΤΑΝΑΛΩΣΗ ΕΛΑΙΟΛΑΔΟΥ ΣΤΗΝ ΕΕ

η έκθεση. Αυτό οφείλεται στο γεγονός ότι οι ελαιώνες που ποτίζονται αποκλειστικά με το νερό της βροχής ξεπερνούν το 75% σε ευρωπαϊκό επίπεδο, κάτι που τους καθιστά ευάλωτους στις κλιματικές αλλαγές. Σημαντικός είναι ο κύκλος των ελαιόδεντρων, τα οποία τη μια χρονιά αποδίδουν περισσότερο από την επόμενη. Καταλύτης είναι και η παρουσία της *Xylella fastidiosa* σε μεγάλες ελαιοπαραγωγικές περιοχές, όπως η Απουλία.

ΜΕ ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΠΟΙΟΤΗΤΑΣ
ΚΑΙ ΒΙΟΛΟΓΙΚΗ ΠΑΡΑΓΩΓΗ

Υποστήριξη μικρών παραγωγών

Προκειμένου να περιοριστεί ο αρνητικός αντίκτυπος στο εισόδημα των παραγωγών, η έκθεση υπογραμμίζει την ανάγκη να δοθεί ιδιαίτερη έμφαση από δω και στο εξής σε στρατηγικές δημιουργίας υπεραξίας, ειδικά στις περιπτώσεις μικρών παραγωγών αλλά

και κρατών-μελών με μικρή παραγωγή. Κάτι τέτοιο αποτελεί η εδραίωση πιστοποιήσεων ποιότητας όπως είναι οι γεωγραφικές ενδείξεις αλλά και η βιολογική καλλιέργεια. Η κατανάλωση ελαιολάδου στις βασικές ελαιοπαραγωγές χώρες εμφανίζει σημάδια μείωσης τα τελευταία έτη, που αποδίδονται στις αλλαγές του τρόπου ζωής των καταναλωτών αλλά και στην αύξηση των τιμών που επέφερε η μειωμένη παραγωγή των τελευταίων ετών. Μέχρι το 2030 η κατανάλωση στις χώρες αυτές αναμένεται να υποχωρήσει περαιτέρω κατά 5%, συγκριτικά με τον μέσο όρο των ετών 2015-2017, πέφτοντας στα 9,2 κιλά ανά άτομο ετησίως. Ωστόσο η κατανάλωση στις υπόλοιπες ευρωπαϊκές χώρες, αναμένεται πως θα συνεχίσει να αυξάνεται, παραμένοντας ωστόσο σε χαμηλά επίπεδα, που δεν ξεπερνούν τα 1,5 κιλά ανά άτομο. Εκτιμάται πως μέχρι το 2030 το 1/3 της κατανάλωσης στο εσωτερικό της ΕΕ θα γίνεται εκτός των βασικών ελαιοπαραγωγών χωρών.

ΑΝΟΔΟΣ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑΣ ΖΗΤΗΣΗΣ
ΕΙΔΙΚΑ ΣΤΙΣ ΧΩΡΕΣ ΤΗΣ ΑΣΙΑΣ

Αύξηση 3,3% στις εξαγωγές της ΕΕ

Η παγκόσμια ζήτηση για ελαιόλαδο αυξάνεται με σταθερούς ρυθμούς, ειδικά στις αγορές της Ασίας. Χάρη στην αυξανόμενη παραγωγική ικανότητα και δυνατότητα επεξεργασίας της ΕΕ που αναλύεται παραπάνω, οι εξαγωγές της ΕΕ αναμένεται πως θα αυξηθούν περαιτέρω, σημειώνοντας μια επίσια αύξηση κατά 3,3%, φτάνοντας τους 780.000 τόνους ως το 2030. Ειδική μνεία γίνεται στις εμπορικές σχέσεις της ΕΕ με το Ηνωμένο Βασίλειο σε ό,τι αφορά τις εξαγωγές ελαιολάδου, αφού περί τους 64.000 τόνους, συμπεριλαμβανομένων ποσοτήτων με πυρηνέλαιο, έφτασαν στις αγορές του ΗΒ από τις χώρες της Μεσογείου μέσα στο 2016 και 2017. Το ποσό αυτό αντιστοιχεί στο 9% των συνολικών εξαγωγών ελαιολάδου, καθιστώντας το ΗΒ την δεύτερη μεγαλύτερη εξαγωγική προοπτική για την ΕΕ μετά από τις ΗΠΑ.

ΤΑ 2/3 ΤΗΣ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ
ΣΤΙΣ 4 ΠΑΡΑΓΩΓΟΥΣ ΤΗΣ ΕΕ

Λιγότεροι καλλιεργητές, ίδια έκταση

Ο τομέας του ελαιολάδου της ΕΕ κυριαρχείται από τέσσερις κύριες χώρες παραγωγής: την Ισπανία, την Ιταλία, την Πορτογαλία και την Ελλάδα. Συνολικά αντιπροσωπεύουν το 99% της κοινοτικής παραγωγής και τα δύο τρίτα της παγκόσμιας παραγωγής. Το 2016 υπήρχαν περίπου 790.000 ελαιοκαλλιεργητές στην ΕΕ. Ως αποτέλεσμα της αναδιάρθρωσης του τομέα, ένα υψηλότερο ποσοστό γης είναι στα χέρια ενός μικρότερου αριθμού ελαιοκαλλιεργητών (-8% το 2016 σε σύγκριση με το 2005), ενώ η έκταση παρέμεινε σχετικά σταθερή. Οι οικονομίες κλίμακας που προέκυψαν επέτρεψαν σε μεγαλύτερες γεωργικές εκμεταλλεύσεις να επενδύσουν κυρίως σε αρδευτικά συστήματα. Στην Ιταλία και στην Ελλάδα, ο τομέας κυριαρχείται από μικρές γεωργικές εκμεταλλεύσεις (μέχρι 5 εκτάρια). Η διαθεσιμότητα της γης και οι περιορισμοί του τοπίου περιπλέκουν τη διαδικασία συγκέντρωσης στις χώρες αυτές. Αν και σε χαμηλότερη κλίμακα, οι χώρες εκτός ΕΕ (π.χ. Τυνησία και Τουρκία) αυξάνουν προοδευτικά την παραγωγική τους ικανότητα, ιδίως μέσω της ανάπτυξης αρδευτικών συστημάτων. Μαζί με την υψηλότερη ποιότητα παραγωγής, αυτό οδηγεί σε περισσότερες εξαγωγικές δυνατότητες και αυξανόμενο ανταγωνισμό στην παγκόσμια αγορά.

Σταθερός ο ρυθμός ανάπτυξης των εξαγωγών τυποποιημένου

ΤΟΥ ΠΕΤΡΟΥ ΓΚΟΓΚΟΥ

Μέχρι το 2000 πιστό κοινό του ελληνικού τυποποιημένου ελαιολάδου στις αγορές του εξωτερικού, ήταν οι κάτοικοι της Αστόρια στη Νέα Υόρκη, καθώς και οι ομογενείς της Αυστραλίας, οι δύο περιοχές με την σημαντικότερη ελληνική παρουσία. Στη συνέχεια όμως άνοιξαν νέες πόρτες αγορών, που έδωσαν στο επώνυμο ελληνικό ελαιόλαδο μια θέση στα ράφια μεγάλων αλυσίδων λιανικής, δίπλα στο ιταλικό και το ισπανικό.

Τα τελευταία χρόνια οι εξαγωγές ελαιολάδου σε τυποποιημένη μορφή παρουσιάζουν σταθερούς μεν, μικρούς δε ρυθμούς ανάπτυξης. Από το 2009 μέχρι το 2017, όπως δείχνουν και τα στοιχεία που συνέλεξε το περιοδικό Ελαίας Καρπός, ο όγκος έχει αυξηθεί κατά 14.585 τόνους, φτάνοντας τους 39.108. Από αυτούς, οι 21.456 διατίθενται στις ευρωπαϊκές αγορές, ενώ οι υπόλοιποι 17.652 εκτός ΕΕ.

«Το θετικό στοιχείο της πορείας του ελαιολάδου μες την κρίση, παρά την οικονομική αβεβαιότητα, το στέρεμα του δανεισμού και την υψηλή φορολόγηση που έχει επιβληθεί είναι ότι αυξήθηκαν οι εξαγωγές επώνυμου, τυποποιημένου προϊόντος, από τους 15.000 τόνους της περασμένης δεκαετίας, σε 40.000

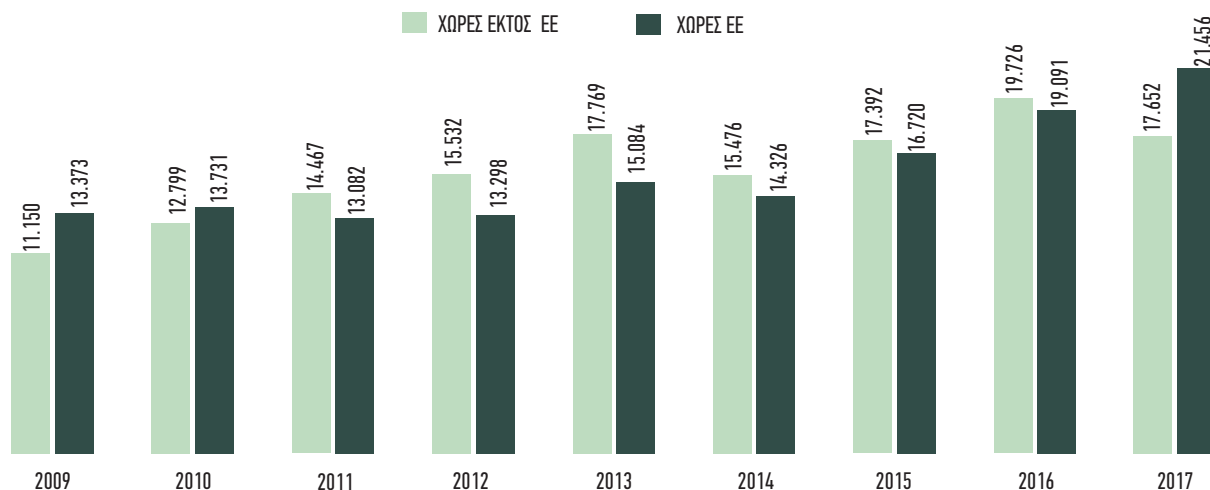
Στους 80.000 τόνους ο στόχος της Ελλάδας, σύμφωνα με τον πρόεδρο του ΣΕΒΙΤΕΛ, Γρ. Αντωνιάδη.

τόνους σήμερα», είχε αναφέρει σχετικά ο πρόεδρος του ΣΕΒΙΤΕΛ, Γρηγόρης Αντωνιάδης, σε συνέντευξή του στο περιοδικό την περασμένη άνοιξη. Ο ίδιος έθεσε τον στόχο διπλασιασμού της ποσότητας αυτής εξηγώντας πως πρόκειται

για μια αγορά που απορροφά ετησίως περισσότερους από 700.000 τόνους. Έτσι, δεδομένης της δυναμικής του ελληνικού ελαιολάδου, που αντλείται κυρίως από τα ποιοτικά του χαρακτηριστικά, θα μπορούσαν οι ελληνικές εξαγωγές να φτάσουν τους 70.000 – 80.000 τόνους, διασφαλίζοντας «μικρότερη εξάρτηση από τις διαθέσεις των Ιταλών και μια ασφαλέστερη προοπτική για το μέλλον», όπως είπε ο κ. Αντωνιάδης.

Πράγματι, όπως είχε αναδείξει μελέτη της Εθνικής Τράπεζας το 2015, περίπου 1,30 ευρώ ανά κιλό κερδίζουν οι Ιταλοί τυποποιητές από το ελαιόλαδο που αγοράζουν χύμα από την Ελλάδα. Μόλις το 27% της συνολικής παραγωγής ελαιολάδου φτάνει στο στάδιο της τυποποίησης στην Ελλάδα, όταν το ποσοστό αυτό είναι 50% για την Ισπανία και 80% για την Ιταλία. Όπως υπογραμμίζει η συγκεκριμένη έκθεση, οι Έλληνες παραγωγοί δεν κατάφεραν να εκμεταλλευτούν τη διεθνή δυναμική των τελευταίων ετών εξαιτίας της κατακερματισμένης δομής του ελληνικού κλάδου ελαιοπαραγωγής, του χαμηλού βαθμού τεχνολογικής εξέλιξης και κυρίως του υψηλού ποσοστού μικρών (και σε μεγάλο βαθμό συνεταιριστικών) ελαιοτριβείων.

ΕΞΑΓΩΓΕΣ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΛΑΙΟΛΑΔΟΥ ΣΕ ΤΥΠΟΠΟΙΗΜΕΝΗ ΜΟΡΦΗ (ΤΟΝΟΙ)

Εκτόξευσε την ελαιοπαραγωγή της Πορτογαλίας η λίμνη Αλκουέβα

ΤΗΣ ΣΟΦΙΑΣ ΣΠΥΡΟΥ

Σπάνια μια αλλαγή στη μεγάλη εικόνα της πρωτογενούς παραγωγής οφείλεται σε ένα μόνο λόγο. Στην περίπτωση της Πορτογαλίας όμως πρέπει να γίνει μια εξαίρεση. Η άφιξη άφθονου αρδευτικού νερού από το γιγαντιαίο έργο της Αλκουέβα έφερε την «άνοιξη» ανοίγοντας νέα σελίδα στην ελαιοκαλλιέργεια στο Αλεντέχο της Νότιας Πορτογαλίας. Η λίμνη Αλκουέβα, που είναι ο μεγαλύτερος τεχνητός ταμιευτήρας νερού στην ΕΕ, αρδεύει μια έκταση περίπου ίση με το μισό νομό Ηρακλείου οδηγώντας σε κάθετη άνοδο την παραγωγικότητα στην καλλιέργεια της ελιάς.

Τα καλοποτισμένα λιοστάσια του Αλεντέχο ευθύνονται σήμερα για το 80% της συνολικής παραγωγής ελαιολάδου της χώρας. Τα μηνύματα από την αγορά της γης επιπλέον είναι σαφή: Σε μια εποχή όπου οι ξηρασίες έχουν απειλήσει τις σοδειές σε

ΜΕΣΑ ΣΕ ΠΕΝΤΕ ΧΡΟΝΙΑ

Ο ΕΛΑΙΩΝΑΣ ΑΥΞΗΘΗΚΕ

ΑΠΟ 150.000 ΣΕ 440.000 ΣΤΡΕΜΜΑΤΑ

ΚΑΙ ΑΠΟΔΙΔΕΙ ΣΗΜΕΡΑ

ΑΠΟ 8,3 ΣΕ 59 ΚΙΛΑ ΕΛΑΙΟΛΑΔΟΥ ΑΝΑ ΣΤΡΕΜΜΑ

Ευρώπη και ΗΠΑ το νερό έχει μετατρέψει το χώμα σε χρυσάφι προσελκύοντας ξένους επενδυτές οι οποίοι έχουν ήδη δεσμεύσει δεκάδες εκατομμύρια ευρώ στη γεωργία του Αλεντέχο. Την ίδια στιγμή οι καιροί που

Ισπανοί ελαιοκαλλιεργητές αγόραζαν γη φθηνά έχουν παρέλθει και τα αγροτεμάχια στην Αλκουέβα είναι από τα πλέον ακριβά και περιζήτητα ολόκληρης της Ιβηρικής. Σήμερα η Πορτογαλία συνδυάζει βέβαια και άλλα δυνατά χαρτιά όσον αφορά την παραγωγή ελαιολάδου: Έχει παράδοση και κουλτούρα ελαιοκαλλιέργειας, διαθέτει μια σημαντική εσωτερική αγορά της τάξης των 10 εκατ. καταναλωτών, είναι μια χώρα με καλές υποδομές ενώ έχει προνομιακή πρόσβαση στην αγορά της Βραζιλίας, μια χώρα με την οποία συνδέεται μέσω της κοινής γλώσσας και στην οποία η Πορτογαλία κατέχει μερίδιο της τάξης του 60% στη συνολική αγορά ελαιολάδου. Δεν πρέπει να προκαλέσει έκπληξη λοιπόν αν η ανταγωνιστικότητα της Πορτογαλίας στις εξαγωγές ελαιόλαδου εκτοξευθεί μες την επόμενη δεκαετία.

Νερό: Ο μπε χρυσός της ελαιοκαλλιέργειας

Το αρδευτικό έργο στον ποταμό Γκουαντιάνα, που ξεκίνησε πριν από δύο δεκαετίες, είχε ως βασικό στόχο να αναζωογονήσει μια περιοχή που κινδυνεύει από ερημοποίηση. Η κατασκευή της λίμνης που καταλαμβάνει έκταση της τάξης των 250 τετραγωνικών χιλιομέτρων προβλήθηκε από την κυβέρνηση της Πορτογαλίας ως ένα «πράσινο ανάχωμα» απέναντι στην κλιματική αλλαγή αλλά έφερε παράλληλα την άνοιξη στην καλλιέργεια της ελιάς, που είναι η πρώτη σε αξία γεωργική παραγωγή στην ευρύτερη περιοχή της Αλκουέβα.

Χάρη στο αρδευτικό έργο η παραγωγικότητα στη ζώνη του Αλεντέχο που περιλαμβάνει τον τεχνητό ταμιευτήρα μεταβλήθηκε από 8,3 σε 59 κιλά ελαιόλαδου ανά στρέμμα. Ως αποτέλεσμα η περιοχή αυτή που καταλαμβάνει το 20% της έκτασης της Πορτογαλίας ευθύνεται σήμερα για το 80% της ελαιοπαραγωγής της χώρας. Η ανάπτυξη της ελαιοκαλλιέργειας ήταν εκρηκτική: Η έκταση της ελαιοκαλλιέργειας αυξήθηκε 300% μέσα στην τελευταία τετραετία από 150.000 σε 440.000 στρέμματα. Το έργο προχωρά ήδη με γοργούς ρυθμούς αλλά στο μέλλον η αρδευόμενη έκταση προβλέπεται να επεκταθεί ακόμη περισσότερο. Σύμφωνα με δημοσιεύματα του πορτογαλικού Τύπου η έκταση του δικτύου φέτος ανήλθε στο 80% της περιοχής που εξυπηρετεί. Παράλληλα η Alqueva Development and Infrastructure Company (EDIA) η κρατικής επιχείρησης που είναι και ο διαχειριστής του έργου σχεδιάζει να επεκτείνει την κάλυψη άρδευσης κατά περισσότερο από 40% σε 1.700.000 στρέμματα μες τα επόμενα τρία χρόνια.

Ισπανικών συμφερόντων το ήμισυ του ελαιώνα

Τον πρώτο ρόλο στις ξένες επενδύσεις στην Αλκουέβα, που ανέρχονται σε περίπου 250 εκατ. ευρώ, σύμφωνα με στοιχεία του Reuters, έχουν σήμερα οι Ισπανοί. Στα τέλη του περασμένου έτους, σύμφωνα με έκθεση της EDIA, οι εκμεταλλεύσεις που βρίσκονταν στην κατοχή επιχειρήσεων ισπανικών συμφερόντων ανέρχονταν σε περίπου 180 χιλιάδες στρέμματα από τα οποία το 46% αποτελούνται από ελαιώνες. Οι λόγοι που ώθησαν τους Ισπανούς σε επενδύσεις στην Πορτογαλία είναι πολλοί

Αρδευτικό δίκτυο 1.7 εκ στρεμμάτων ως το 2020

και περιλαμβάνουν τον μεγαλύτερο αριθμό ωρών ηλιοφάνειας και τα σχετικά χαμηλότερα εργατικά κοστολόγια. Μετά τους Ισπανούς έντονο ενδιαφέρον για επενδύσεις σε γεωργικές εκμεταλλεύσεις στην Αλκουέβα δείχνουν οι Καλιφορνέζοι. Με την κατάσταση της Ξηρασίας στην Καλιφόρνια να επιδεινώνεται τα τελευταία χρόνια, τα θέλγητρα της Πορτογαλίας που συνδυάζει γόνιμα εδάφη μαζί με τη διαθεσιμότητα μεγάλων όγκων αρδευτικού νερού μαγνητίζουν παραγωγούς και επενδυτικά funds που είναι διατεθειμένοι να μπουν στην πρωτογενή παραγωγή. Σημειωτέον ότι στα πλαίσια της τόνωσης της εθνικής οικονομίας στην προσπάθεια

εξόδου από την κρίση η κυβέρνηση της χώρας μετά το 2011, σύμφωνα με πληροφορίες του Reuters, παρέχει φθηνά δάνεια και άλλα κίνητρα στους επενδυτές που είναι έτοιμοι να ξοδέψουν περισσότερα από 500.000 ευρώ και να δημιουργήσουν νέες θέσεις εργασίας.

Η Πορτογαλία επιπλέον αποτελεί για μια στρατηγική χώρα όχι τόσο επειδή διαθέτει μια εσωτερική αγορά 10 εκατ. αλλά κυρίως επειδή παρέχει θύρα εισόδου στην ΕΕ που εκπροσωπεί αγορά της τάξης των 500 εκατ. καταναλωτών.

Χρυσοπληρώνουν τη γη οι παραγωγοί

Η περιοχή της Αλκουέβα έχει αναμφισβήτητα θέλγητρα για τους ξένους και Πορτογάλους καλλιεργητές αλλά σε αντίθεση με το παρελθόν η τιμή της γης έχει αυξηθεί και δεν αποτελεί πλέον κίνητρο για νέες επενδύσεις. Ειδικά για τους Πορτογάλους παραγωγούς ελαιολάδου η αύξηση του ανταγωνισμού έχει κάνει τη γη απλησίαστη, καθώς το κόστος των αγροτεμαχίων συγκρίνεται με την τιμή της γης στις καλύτερες περιοχές της γειτονικής Ισπανίας και μπορεί να ανέλθει ακόμη και σε 2.000 ευρώ ανά στρέμμα.

Τυνησία

ZAKIA HAJABALLAH IN HER OLIVE GROVE. PHOTO BY ISABEL PUTINJA

Βλέπουν το μέλλον της ελιάς

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: ΑΛΙΚΗ ΧΟΥΛΙΑΡΑ

Στον ανδροκρατούμενο κόσμο του ελαιολάδου, προκαλεί εντύπωση το γεγονός ότι οι γυναίκες της Τυνησίας δημιουργούν το δικό τους, όλο και πιο ισχυρό, σημάδι στην ελαιοπαραγωγή. Σε μια χώρα όπου το ένα τρίτο της γης καλύπτεται από ελαιώνες, 300.000 άνθρωποι απασχολούνται στον τομέα της ελαιοπαραγωγής και ανάμεσά τους πολλές γυναίκες, στην πλειοψηφία τους εργάτριες γης αλλά πλέον και επιχειρηματίες.

Βέβαια η μεγαλύτερη συνεισφορά των γυναικών σε μια βιομηχανία με κύκλο δύο

δισ δηναρίων Τυνησίας σε εξαγωγές (723.7 εκατομμύρια δολάρια) είναι ως πηγή φθηνού εργατικού δυναμικού κατά τη διάρκεια της συγκομιδής. Το 95% των εργατών γης αποτελείται από γυναίκες της επαρχίας που απασχολούνται σαν εποχιακό εργατικό δυναμικό σε χωράφια, με μεροκάματο συνήθως χαμηλότερο από αυτό των ανδρών. Τη μεταφορά τους στα κτήματα αναλαμβάνουν συχνά οι ιδιοκτήτες των εκτάσεων, με τα μεταφορικά έξοδα να βαραίνουν τις ίδιες. Ντυμένες με χοντρά ρούχα, για να προστατευτούν από το κρύο του χειμώνα, μαζεύ-

ουν τις ελιές με τα χέρια.

Στην άλλη άκρη του κοινωνικού φάσματος, γυναίκες με καλές σπουδές ασχολούνται με την καθημερινή διαχείριση των οικογενειακών τους επιχειρήσεων. Η Semia Salma Belkhira Medagro, Γενική Διευθύντρια της Medagro, παρέλαβε το δεύτερο βραβείο για το μέτρια φρουτώδες ελαιόλαδο Ruspina στα βραβεία που διοργάνωσε το υπουργείο Βιομηχανίας της Τυνησίας τον περασμένο Απρίλιο. Στην Rawia Ben Ammar, Διευθύντρια Πωλήσεων στην οργανική φάρμα Domaine Ben Ammar, απο-

Σε έναν ανδροκρατούμενο κόσμο οι γυναίκες της Τυνησίας αφήνουν το αποτύπωμά τους στην ελαιοπαραγωγή είτε ως εργάτριες γης, είτε ως επιχειρηματίες όπως οι εικονιζόμενες αδελφές Selima και Afet Ben Hamouda.

νεμίστηκε το πρώτο βραβείο για τη φίρμα Ivilia στην έντονα φρουτώδη κατηγορία. Πιο σπάνια συναντά κανείς γυναίκες που προσπαθούν μόνες τους, αφήνοντας την καριέρα τους σε άλλα πεδία. Κάποιες βγάζουν τα προς το ζην πουλώντας ελιές σε τοπικούς παραγωγούς ενώ άλλες βγάζουν ελαιόλαδο μέσα από δικές τους ετικέτες.

Το κληρονομικό δίκαιο

«Οι γυναίκες αποτελούν το 30-50% των καλλιεργητών αλλά είναι πολύ λίγες εκείνες που κατέχουν τη γη στην οποία δουλεύουν, όχι περισσότερες από 6%» μεταφέρει στο oliveoiltimes.com η Zakai Hajabdallah, παραγωγός και αντιπρόεδρος ενός συνεταιρισμού αγροτών που δραστηριοποιείται στην πόλη Fahs και σε γειτονικές περιοχές. Είναι, επίσης, αντιπρόεδρος της Τοπικής Ένωσης Γεωργίας και Αλιείας και ενεργό μέλος της Εθνικής Ένωσης Αγροτισσών που εκπροσωπεί γυναίκες καλλιεργητές.

Η Hajabdallah φορά μαντίλα και οδηγεί ένα λευκό φορτηγάκι Toyota ανοιχτό στο πίσω μέρος. Ασχολήθηκε με την ελαιοκαλλιέργεια αφού παραιτήθηκε από το δημόσιο, όπου δούλευε σαν αγρονόμος, για να δουλέψει τα 40 εκτάρια γης που νοίκιασε από την κυβέρνηση στα πλαίσια ενός προγράμματος αποκατάστασης γεωργικής γης.

«Φύτεψα μέχρι και κουκιά και άλλα που αντέχουν στις υψηλές θερμοκρασίες και συγκρατούν άζωτο στο έδαφος. Αυτό βελτιώνει την αποδοτικότητα και τη συγκομιδή από τα

ελαιόδεντρα» σημειώνει. Τα δέντρα της είναι της ποικιλίας Chetoui που αντέχει στη ζέστη της Βόρειας Αφρικής αλλά δίνει καρπό κάθε δεύτερο χρόνο. Με τη φάρμα της να έχει πιστοποιηθεί ως οργανική από το 2014, η Hajabdallah πουλά τις ελιές της στην εταιρεία Agromed για τα οργανικά της προϊόντα Oriviera που εξάγονται στη Β. Αμερική.

Η διαδρομή από τη Fahs στον ελαιώνα της περνά μέσα από ένα τοπίο με κυματιστούς λόφους, από όπου διακρίνονται τα βουνά του Zaghouan -60 χλμ. νοτιοδυτικά από την πρωτεύουσα Τύνιδα.

Οι γυναίκες συνήθως δουλεύουν με τον μπαμπά και τον σύζυγό τους σε οικογενειακές φάρμες, είπε η ίδια στους oliveoiltimes.com, εξηγώντας ότι ένας λόγος για τον οποίο οι γυναίκες έχουν τόσο λίγες εκτάσεις στο όνομά τους οφείλεται στον ισχύοντα νόμο

που τους επιτρέπει να κληρονομούν το μισό μερίδιο απ' ό,τι τα αδέρφια τους. Η παρούσα κυβέρνηση έχει προτείνει αναθεώρηση του συγκεκριμένου νόμου, που σε περίπτωση που περάσει, θα καταστήσει την Τυνησία την πρώτη χώρα στον αραβικό κόσμο που θα αναγνωρίζει ίδια κληρονομικά δικαιώματα.

Βορειότερα, κοντά στο Mateur, 70 χιλιόμετρα βορειοδυτικά της Τύνιδας στο Bizerte, η Afet και η Selima Ben Hamouda, αδερφές στα 30 τους επικεντρώνονται στην παραγωγή έξτρα παρθένου ελαιόλαδου υψηλής ποιότητας. Αν και ανήκουν στην έκτη γενιά παραγωγών της οικογένειας, η Afet άφησε τη δουλειά της στα τουριστικά και η Selima την καριέρα της στα νομικά για να ασχοληθούν με τον ελαιώνα τους, μέχρι που λάνσαραν τη δική τους ετικέτα A&S δύο χρόνια αργότερα. «Οι γονείς μας, μας ενθάρρυναν και σπίριξαν την απόφασή μας. Ο μπαμπάς μας είπε: Γιατί να μην φυτέψετε ελιές; σημειώνοντας ότι το ελαιόλαδο αναπτύσσεται γρήγορα ως βιομηχανία στην Τυνησία». Με 900 δέντρα Chetoui ως βάση, αποφάσισαν να φυτέψουν και 12.000 δέντρα των ισπανικών ποικιλιών Arbosana και Arbequina που δίνουν καρπό

«Οι συμπολίτες μας είναι έκπληκτοι όταν ακούνε ότι καλλιεργούμε ελιές. Στην αρχή κάποιοι φίλοι μάς κορόιδευαν αλλά τώρα μερικοί έχουν φυτέψει τις δικές τους» σημειώνουν οι αδελφές Ben Hamouda.

γρήγορα. Στους ελαιώνες τους υπάρχει και η ελληνική ποικιλία-επικονιαστής Κορωνέικη. Πριν δύο χρόνια φύτεψαν 9 επιπλέον εκτάρια της ντόπιας ποικιλίας Chetoui. Επιπλέον, για να αποφύγουν καθυστερήσεις στα ελαιοτριβεία, επένδυσαν σε δική τους διφασική μηχανή κατεργασίας. «Είναι ο μόνος τρόπος για να διασφαλίσουμε την ποιότητα. Τα ελαιοτριβεία εδώ χρησιμοποιούν ένα τριφασικό σύστημα που εισάγει νερό στη διαδικασία και το αποτέλεσμα δεν είναι ιδανικό. Ακόμη, συνήθως οι ελιές του ενός παραγωγού δεν διαχωρίζονται από των άλλων, με αποτέλεσμα να συμπιέζονται όλες μαζί. Οπότε, το να έχουμε το δικό μας ελαιοτριβείο ήταν απολύτως αναγκαίο» εξηγεί η Selima. «Αυτή η πρώτη γεύση του νέου ελαιόλαδου είναι πολύ συναίσθηματική στιγμή» καταλήγει η αδερφή της, Afet.

ΑΥΤΟ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΕΛΙΑ

είναι καρπός συνεργασίας

μεταξύ του παραγωγού, της ελληνικής γης και των λιπασμάτων COMPO EXPERT,
που έδωσαν σε κάθε στάδιο ανάπτυξης τα εφόδια για μια εξαιρετική σοδειά.

Complezal® Olea

Κοκκώδες λίπασμα για πλήρη θρέψη, με όλα τα θρεπτικά στοιχεία καθώς και βόριο, σίδηρο και ψευδάργυρο.

NovaTec® Suprem

Κοκκώδες σταθεροποιημένο λίπασμα με όλα τα θρεπτικά στοιχεία και ιχνοστοιχεία.

NovaTec® 21-7-12(+B)

Κοκκώδες σταθεροποιημένο λίπασμα που περιέχει όλα τα θρεπτικά στοιχεία και βόριο.

Novatec® Solub Olivo

Σταθεροποιημένη θειική αμμωνία με βόριο.

NovaTec® 40

Επιφανειακό, 100% σταθεροποιημένο, αζωτούχο λίπασμα μακράς διάρκειας, που περιέχει και θείο.

Basfoliar® Primavera SP

Διαφυλλική προανθική εφαρμογή για πλούσια ανθοφορία και αυξημένη καρπώδηση.

Basfoliar® Olivo SP

Διαφυλλική εφαρμογή κατά το "γέμισμα" του καρπού και αυξημένο μέγεθος και περιεκτικότητα σε λάδι.

Basfoliar® Avant Natur

Αμινοξέα φυτικής προέλευσης και αμινόγλυμα που παίζουν στις ανάγκες της ελιάς.

Nutribor®

Μείγμα ιχνοστοιχείων με έμφαση στο βόριο. Περιέχει επίσης άζωτο, μαγνήσιο και θείο. Ιδανικό για τις ανάγκες της ελιάς.

Basfoliar® Zn flo

Εναιώρημα ψευδαργύρου για την καλύτερη ανθοφορία.

Basfoliar® B flo

Εναιώρημα βορίου, ενισχύει την ανθοφορία και την καρπώδηση. Για υψηλότερες αποδόσεις.

COMPO EXPERT Ελλάς

ΝΕΑ ΕΙΚΟΝΑ. ΝΕΕΣ ΙΔΕΕΣ. ΙΔΙΕΣ ΑΞΙΕΣ.

Αγίαλκτας 54 - Μαρούσι Αττικής, Τ.Κ. 15125

T. +30 211 1769100 F. +30 211 1769150

www.compo-expert.com/gr | compoexpert@hellasnet.com

Ειδήσεις ελαίας

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: ΠΕΤΡΟΣ ΓΚΟΓΚΟΣ

© ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ: RHIZOMA OLIVE FARMS

ΕΩΣ 21 ΓΕΝΑΡΗ

Απορρόφηση προκαταβολών α' έτους

Για το πρώτο έτος υλοποίησης των προγραμμάτων εργασίας κάθε εγκεκριμένη ΟΕΦ οφείλει να απορροφήσει το σύνολο της προκαταβολής μέχρι 21 Ιανουαρίου 2019 και να υποβάλει το αίτημα αποδέσμευσης της εγγύησης προκαταβολής το αργότερο μέχρι τις 28 Φεβρουαρίου 2019. Τα παραπάνω διευκρινίζει τροποποιητική απόφαση που δημοσιεύθηκε στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως (ΦΕΚ Β' 5958/2019), την οποία υπογράφει ο υπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης, Σταύρος Αραχωβίτης, και η υφυπουργός, Ολυμπία Τελιγιορίδου.

ΑΠΟ ΤΗΝ 1η ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ

Αβαντάρει τις εξαγωγές ελαιολάδου η συμφωνία εμπορίου ΕΕ - Ιαπωνίας

Εναν πολύ ελκυστικό προορισμό για τους Ευρωπαίους τυποποιητές και εξαγωγείς ελαιολάδου καθιστά την ιαπωνική αγορά η εφαρμογή της συμφωνίας ελεύθερου εμπορίου ανάμεσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση και την Ιαπωνία, η οποία τίθεται τελικά σε εφαρμογή από 1η Φεβρουαρίου. Σε ό,τι αφορά το ελαιολάδο, το οποίο δεν επηρεάζεται από την κατάργηση του 99% των δασμών που προστίθενταν στα ευρωπαϊκά προϊόντα που έφθαναν στην ιαπωνική αγορά, αφού ήδη από το παρελθόν αυτοί ήταν μηδενικοί, η συμφωνία έρχεται να εξαλείψει άλλα εμπόδια. Συγκεκριμένα, ακόμα και σήμερα στη Χώρα του Ανατέλλοντος Ηλίου, δεν ακολουθούνται οι προδιαγραφές του Διεθνούς Συμβουλίου Ελαιολάδου (ΙΟΟΚ) για την τυποποίηση των φιαλών και τις πληροφορίες που πρέπει να αναγράφονται στην ετικέτα, κάτι

που δημιουργεί ένα περιβάλλον λιγότερο ελκυστικό για τους εξαγωγείς ελαιολάδου, οι οποίοι υποχρεούνται να προσαρμοστούν σε ειδικούς κανονισμούς τυποποίησης για τη συγκεκριμένη χώρα.

Με την κατάργηση των κανονισμών αυτών και με την υιοθέτηση των προτύπων που υπαγορεύει ο ΙΟΟΚ, σύμφωνα με το Γραφείο Οικονομικών και Εμπορικών Σχέσεων της Ελληνικής Πρεσβείας στο Τόκιο, προβλέπεται ένα έμμεσο όφελος για τις ελληνικές εξαγωγές ελαιολάδου στη συγκεκριμένη χώρα της Άπω Ανατολής, που περικλείεται στο γεγονός ότι από δω και πέρα θα ενισχυθεί η τάση προτίμησης προϊόντων από κράτη μέλη της ΕΕ. Σημειώνεται ότι η Ελλάδα εξάγει στην Ιαπωνία κυρίως ελαιολάδο και ζυμαρικά ενώ η αξία των εξαγωγών είναι 121 εκατ. ευρώ και συντηρούν 2.981 άμεσες ή έμμεσες θέσεις εργασίας.

ΣΤΑ ΜΕΓΑΛΑ σαλόνια

Ολοκληρώθηκε στις 15 Ιανουαρίου η διεθνής έκθεση Winter Fancy Food Show στο Σαν Φρανσίσκο με τη συμμετοχή κορυφαίων εταιρειών των specialty foods, μεταξύ των οποίων και η Σιούρας ΑΓΒΕ. Η επόμενη μεγάλη συνάντηση θα γίνει στην Gulfood 2019 από 17 έως 21 Φεβρουαρίου.

ΕΛΑΙΟΛΑΔΟ ΚΑΙ ΕΛΙΕΣ ΣΤΟ ΠΡΟΤΥΠΟ AntioxCert

Leaders στην ομάδα των αντιοξειδωτικών τροφίμων

Την πρώτη ομάδα λειτουργικών τροφίμων με αντιοξειδωτικές ιδιότητες φιλοδοξεί να δημιουργήσει μία ομάδα επιστημόνων μέσω της πιλοτικής εφαρμογής του προτύπου «AntioxCert». Το εν λόγω ιδιωτικό πρότυπο, που έχει εκπονήσει ο Πιστοποιητικός Οργανισμός GM Cert, βρίσκει εφαρμογή σε προϊόντα όπως ελαιόλαδο, ελιές, ρίγανη, τσάι του βουνού, σκόρδο, δημητριακά, σταφίδες, κάστανα, κρασί και μέλι, ενώ οι ομάδες των ειδικών επιστημόνων που συμμετέχουν, έχουν καθορίσει τις παραμέτρους ανά προϊόν.

Να σημειωθεί ότι οι επιστημονικές ομάδες που υποστηρίζουν το έργο είναι το τμήμα Γεωπονίας του ΑΠΘ (Τομείς Επιστήμης και Τεχνολογίας Τροφίμων, Οπωροκηπευτικών και Αμπέλων

Το ιδιωτικό πρότυπο Antiox-Cert προτείνει μια συνολική αντιοξειδωτική διατροφή.

και το Εργαστήριο Μελισσοκομίας), το τμήμα Φαρμακευτικής του ΑΠΘ, το Ινστιτούτο Γενετικής Βελτίωσης και Φυτογενετικών Πόρων του ΕΛΓΟ, το τμήμα Τεχνολογίας Τροφίμων του ΑΤΕΙΘ και το Ινστιτούτο Γε-

ωργικών Ερευνών Κύπρου.

Σε ό,τι αφορά το ελαιόλαδο και τους παραγωγικούς φορείς που συμμετέχουν είναι ο Αγροτικός Συνεται-

ρισμός Ελαιοπαραγωγών Δήμου Καντάνου Σελίνου και η Ένωση Κιάτου ΙΚΕ.

Αξίζει να σημειωθεί ότι, σύμφωνα με τον Αλέξανδρο Παριανό, γενικό διευθυντή του GM Cert, το κάθε προϊόν θα μπορούσε να αποτελέσει μία ξεχωριστή πρόταση. Εντούτοις, αποφασίστηκε από την ομάδα να δοθεί έμφαση στην πιστοποίηση και παρουσίαση πολλών προϊόντων της χώρας, ώστε να προταθεί μία συνολική αντιοξειδωτική διατροφή, που λίγες χώρες έχουν να παρουσιάσουν και να δημιουργηθεί η πρώτη ομάδα λειτουργικών τροφίμων.

Να σημειωθεί ότι το έργο της συμμετοχής στις εκθέσεις και το ρόλο του μεσολαβητή καινοτομίας έχει αναλάβει η Novacert Συμβουλευτική - Αναπτυξιακή - Εμπορική ΕΠΕ.

ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΗΝ TELEGRAPH

Ελαιόλαδο της Συρίας πουλάει στην Ευρώπη η Τουρκία

Σε καταγγελία Ελβετού βουλευτή βασίζεται δημοσίευμα της Telegraph που φέρει την Τουρκία να οικειοποιείται το ελαιόλαδο της Συρίας. Ειδικότερα, ο Ελβετός βουλευτής ο Bernhard Guhl, που εκλέγεται με το Συντηρητικό Δημοκρατικό Κόμμα, κατηγορεί την τουρκική κυβέρνηση ότι «βαφτίζει» ως τουρκικό ελαιόλαδο προϊόν της Συρίας, το οποίο διοχετεύει σε χώρες της ΕΕ, ανάμεσά τους και η Ισπανία. Ο Guhl έθεσε υπόψη της ελβετικής κυβέρνησης τον ισχυρισμό ότι «στη συριακή πόλη Αφρίν που βρίσκεται υπό τουρκικό έλεγχο, γίνεται πλιάτσικο σε ελαιώνες από τα τουρκικά στρατεύματα και τις στρατιωτικές

ομάδες που συνεργάζονται μαζί τους. Οι ελιές πωλούνται στην Ισπανία και η αγοραπωλησία συνεχίζεται». Επιπλέον, η ηλεκτρονική έκδοση της ισπανικής Publico υποστηρίζει ότι υπάρχει φάκελος από το Αφρίν που καταδεικνύει ότι η συγκομιδή πέρσι φτάνει σε χονδρική τα 70 εκατ. ευρώ στην ισπανική αγορά, με το 1/4 από αυτά να πρέπει να αποδοθούν στον Ελεύθερο Συριακό Στρατό. Σύμφωνα με το δημοσίευμα, ο υπουργός Γεωργίας της Τουρκίας Bekir Pakdemirli δήλωσε σχετικά σε τουρκικά μέσα ενημέρωσης ότι η κυβέρνησή του σχεδίαζε να διεκδικήσει το ελαιόλαδο της Αφρίν για να μην πέφτει στα χέρια Κούρδων.

EVOO WORLD RANKING 2018

Στην κορυφή της παγκόσμιας κατάταξης το E-LA-WON Premium

Με τη διάκριση «EVOO of the year 2018» τιμήθηκε το ελαιόλαδο E-LA-WON Premium, όπως προκύπτει από τη δημοσίευση του καταλόγου EVOO World Ranking 2018, ο οποίος περιλαμβάνει τις ετικέτες που βραβεύτηκαν σε διεθνείς διαγωνισμούς για την ποιότητά τους. Η εν λόγω κατάταξη δημιουργήθηκε για να προωθεί στους καταναλωτές τα πιο βραβευμένα ελαιόλαδα στον κόσμο, λαμβάνοντας υπόψη περί τους 30 επίσημους διαγωνισμούς, ενώ αξίζει να σημειωθεί ότι η Ελλάδα πλασάρεται συνολικά στην τρίτη θέση με-

τά την Ισπανία και την Ιταλία. Όπως αναφέρει ο CEO της εταιρείας Ιωάννης Καμπούρης «η E-LA-WON σε πείσμα των καιρών προσπαθεί να δοκιμάζεται στο παγκόσμιο ανταγωνιστικό περιβάλλον με χαρακτήρα και να αποδεικνύει “μέταλλο νικητή” στις αγορές του κόσμου. Τα 50 και πλέον μετάλλιά της κοσμούν την πραγματική προσπάθεια όλων των εμπλεκόμενων της εταιρείας, η οποία δεν παύει να δημιουργεί και να αναπτύσσει νέα προϊόντα, όπως μονοποικιλιακά GMO Free μέλια κ.ά.».

ΔΙΠΛΗ ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ OLYMPIAN GREEN

Στην τριάδα των πιο βραβευμένων ελληνικών ελαιολάδων και στην 43η θέση του Top 100 των εταιρειών παραγωγής

Μια εξαιρετικά τιμητική διάκριση για την Olympian Green, έρχεται για ακόμα μια φορά να επιβραβεύσει τις προσπάθειες όλης της ομάδας που εργάζεται ακατάπαυστα για να προσφέρει ποιοτικό βραβευμένο ελαιόλαδο. Στην κα-

τάταξη του EVOOWR για το 2018 και ανάμεσα σε 9.500 προϊόντα εξαιρετικού παρθένου ελαιολάδου παγκοσμίως, η Olympian Green είναι στην πρώτη τριάδα των ποιοτικών βραβευμένων ελαιολάδων στην Ελλάδα ενώ σε

παγκόσμιο επίπεδο κατέχει την 43η θέση. Επίσης αξιωματικά ότι η Olympian Green, την Παρασκευή 7 Δεκεμβρίου 2018, στα πλαίσια των Greek Exports Awards 2018, βραβεύτηκε με δύο χρυσά και δύο ασπ-μένα βραβεία.

MAJESTIC BLEND

Στην πρώτη θέση των flavored

Μια από τις μεγαλύτερες διακρίσεις για τους βιολογικούς Ελαιώνες Σακελλαρόπουλου και για το ελληνικό ελαιόλαδο ήρθε στην παγκόσμια κατάταξη ελαιολάδων με το Majestic Blend EVOO που τιμήθηκε ως το No 1 Flavored EVOO.

439 ΒΡΑΒΕΙΑ

Τρίτη διεθνώς η Ελλάδα με 33 ετικέτες

Με 33 ελαιολάδα που έχουν συμμετάσχει σε 20 διαγωνισμούς και έχουν αποκομίσει 439 βραβεία η Ελλάδα καταλαμβάνει την 3η θέση στην κατάταξη EVOO World Ranking 2018, ενώ την τριάδα των καλύτερων ελληνικών ελαιολάδων που μπαίνουν στο Top 100 απαρτίζουν τα Κύκλωπας Αγουρέλαιο ποικιλίας Μάρκης, Olympus Olive Oil Blend και Olympian Green Ktima Louiza Organic ποικιλίας Κορωνέικης.

Στα πιο βραβευμένα ελαιόλαδα του κόσμου οι επιλογές της ειδικής έκδοσης Top 50

Για πρώτη φορά στην Ελλάδα

Διαγωνισμός Γευσιγνωστών Ελαιολάδου

Στόχος είναι ο
Διαγωνισμός να γίνεται
στην Καλαμάτα κάθε χρόνο

Καταληκτική ημερομηνία
συμμετοχής είναι η 28η
Φεβρουαρίου 2019

Τον Οκτώβριο 2009
θα γίνει Παγκόσμιος
Διαγωνισμός στην Ισπανία

Τον 1ο Πανελλήνιο Διαγωνισμό Γευσιγνωστών Ελαιολάδου διοργανώνει το Εργαστήριο Γευσιγνωσίας Ελαιολάδου Καλαμάτας του ΤΕΙ Πελοποννήσου σε συνεργασία με τον διεθνή οργανισμό International Extra Virgin Olive Oil Savantes το Σάββατο 9 Μαρτίου 2019. Ο οργανισμός International Extra

Virgin Olive Oil Savantes δραστηριοποιείται από το 2001 έχοντας ως κύριους σκοπούς την προώθηση της ποιότητας του ελαιολάδου και την προβολή της ικανότητας των γευσιγνωστών μέσω των διαγωνισμών που διενεργεί. Πραγματοποιεί ήδη εθνικούς διαγωνισμούς γευσιγνωστών σε Ισπανία, Γαλλία, Αμερική και Ν. Αφρική.

Με συμμετοχή των εθνικών νικητριών ομάδων τον Οκτώβριο του 2019 θα διεξαχθεί ο Παγκόσμιος Διαγωνισμός Γευσιγνωστών στην Ισπανία.

Το Εργαστήριο Γευσιγνωσίας Ελαιολάδου Καλαμάτας του ΤΕΙ Πελοποννήσου είναι ένα από τα τρία αναγνωρισμένα από το Διεθνές Συμβούλιο Ελαιολάδου εργαστήρια γευσιγνωσίας ελαιολάδου στην Ελλάδα, το μοναδικό που ανήκει σε Ανώτατο Εκπαιδευτικό Ίδρυμα, είναι αυτοχρηματοδοτούμενο, πραγματοποιεί δοκιμές γευσιγνωστικής ανάλυσης ελαιολάδου για εταιρείες και παραγωγούς από όλη την Ελλάδα και διεξάγει σεμινάρια εκπαίδευσης και προώθησης της γευσιγνωστικής και γαστρονομικής ποιότητας του ελαιολάδου. Στόχος του είναι ο Πανελλαδικός Διαγωνισμός Γευσιγνωστών να γίνει θεσμός και να διενεργείται κάθε χρόνο στην Καλαμάτα.

Greek Natural Olives

ΕΚΛΕΚΤΕΣ ΦΥΣΙΚΕΣ ΕΛΙΕΣ

SIOURAS

SINCE 1926

92 χρόνια στηρίζουμε τον Έλληνα ελαιοπαραγωγό

PROCESSING, PACKAGING AND TRADE OF OLIVES AND VEGETABLES

SIOURAS S.A.

A INDUSTRIAL AREA OF VOLOS • 38500 VOLOS GREECE • T: +30 24210 91400-9 • F: +30 24210 91410 • E: siourasv@otenet.gr, sales@siouras.gr
www.siouras.gr

ΚΙΝΣΤΕΡΝΑ

Υιοθετήστε ένα ελαιόδεντρο

Με σκοπό να ενισχύσει τους δεσμούς των επισκεπτών του με το αρχοντικό κατάλυμα και τον τόπο της Μονεμβασίας, το Kinsterna Hotel προσφέρει τη δυνατότητα να φυτεύσουν ένα δενδρύλλιο ελιάς, δράση που συνοδεύεται από ένα πιστοποιητικό υιοθεσίας 10 ετών και πραγματοποιείται σε ειδικά διαμορφωμένες πεζούλες του κτήματος. Το προσωπικό του Κινστέρνα αναλαμβάνει να καλλιεργήσει το δέντρο και κάθε χρόνο ενημερώνει τον ανάδοχο για την ανάπτυξή του, αποστέλλοντάς του ένα μπουκάλι εξαιρετικά παρθένο ελαιόλαδο, εφόσον το επιθυμεί» όπως ενημερώνει η Marketing Manager του καταλύματος, Έφη Μοσκοφόγλου. Κάθε φορά μετά τη φύτευση, σχεδιάζεται μια πινακίδα στην οποία αναγράφεται το όνομα του αναδόχου.

Οργανοληπτικό Εργαστήριο ΣΕΒΙΤΕΛ

Μια πανίσχυρη Ομάδα Δοκιμαστών

Με στόχο τη διασφάλιση της ποιότητας του ελαιολάδου αλλά και την ενημέρωση πάνω σε πρακτικές βελτιώσής της, λειτουργεί εδώ και περίπου επτά χρόνια το Οργανοληπτικό Εργαστήριο του ΣΕΒΙΤΕΛ, έχοντας ως απώτερο σκοπό την αναγνώριση και την εδραίωση του ελληνικού ελαιολάδου στις αγορές του εξωτερικού, καθώς η οργανοληπτική αξιολόγηση αποτελεί τον σημαντικότερο δείκτη ποιότητας για τα εξαιρετικά παρθένα ελαιόλαδα.

Το Εργαστήριο ιδρύθηκε το 2012 από τον ΕΣΒΙΤΕ και παρέχει υπηρεσίες προς τα μέλη του Συνδέσμου και γενικότερα σε όλους όσοι ασχολούνται επιχειρηματικά με το προϊόν. Οι υπηρεσίες αυτές εξυπηρετούν και συμβάλλουν στην επίτευξη του στόχου της βελτίωσης και διασφάλισης της ποιότητας του ελληνικού εξαιρετικά παρθένου ελαιολάδου. Διαθέτει οχτώ καμπίνες δοκιμών και η Ομάδα Δοκιμαστών αποτελείται από 18 μέλη. Υπεύθυνη της Ομάδας εί-

ναι η Έφη Χριστοπούλου, πρώην στέλεχος των χημικών εργαστηρίων του υπουργείου Οικονομίας και Ανάπτυξης και αναγνωρισμένη γευσιγνώστρια του Διεθνούς Συμβουλίου Ελαιοκομίας (ΙΟΟC).

Αξίζει να σημειωθεί πως το Εργαστήριο είναι διαπιστευμένο από το Εθνικό Σύστημα Διαπίστευσης και αναγνωρισμένο από το ΙΟΟC, ενώ συμμετέχει, σε συνεργασία με τον ΕΦΕΤ, στις κατ' έφεση εξετάσεις παρθένων ελαιολάδων.

Οι οχτώ πλέον εθαιώνες της οικογένειας Woodburn, ιδιοκτήτριας της εταιρείας Maui Olive Company, σήμερα ξεπερνούν τα 10.000 δέντρα και το ελαιόλαδο, που στοιχίζει 12 δολάρια τα 60 ml, γίνεται sold out αμέσως.

ΕΞΤΡΑ ΠΑΡΘΕΝΟ ΑΠΟ ΤΗ ΧΑΒΑΗ

Ανάμεσα μέσα σε μπανανιές και παπάγιες

Σε ένα μικροκλίμα που θυμίζει Μεσόγειο, με ήπιους ανέμους και ηφαιστειογενές έδαφος, στο δεύτερο μεγαλύτερο νησί της Χαβάης, η Maui Olive Company, μια οικογενειακή αγροτική φάρμα, «στρατολόγησε» γνωστούς και φίλους προκειμένου να στήσει και να καλλιεργήσει τον πρώτο ελαιώνα στο νησιωτικό σύμπλεγμα του Ειρηνικού. Οι προσπάθειες ξεκίνησαν

το 2010 και χρειάστηκαν πάνω από επτά χρόνια σχεδιασμών, πειραματισμών και παρακολούθησης σεμιναρίων ελαιοκομίας για να καταστεί δυνατή η καλλιέργεια ελιάς. Ως ανταμοιβή ήρθαν περίπου 1.600 κιλά πράσινων και μαύρων ελιών που συλλέχθηκαν μία μία με το χέρι, οι οποίες σε έκθλιψη απέδωσαν ένα ελαιόλαδο το οποίο αξιολογήθηκε ως εξαιρετικά παρθέ-

νο και ανώτατης ποιότητας από το Πανεπιστήμιο UC Davis. Κορωνέικη, Arbequina και Arbosana είναι οι βασικές ποικιλίες που θα βρει κανείς στους οχτώ πλέον ελαιώνες της οικογένειας Woodburn, οι οποίοι σήμερα ξεπερνούν τα 10.000 δέντρα. Το ελαιόλαδο, που συσκευάζεται σε φιάλες των 60 ml, με τιμή κοντά στα 12 δολάρια, γίνεται sold out σχεδόν αμέσως.

Κανείς δεν μπορεί να πεθάνει από δάκο ή υποκρισία

του ALBERTO GRIMELLI*

Το 2014 ήταν η χρονιά που ξεχώρισε τους χομπίστες από τους επαγγελματίες, το 2018 έκανε το ίδιο ανάμεσα σε επιχειρηματίες και τυχοδιώκτες.

Κανένας δεν έχει το κουράγιο να ανανεώσει τις προβλέψεις της παραγωγής ελαιολάδου στην Ιταλία. Μια χρονιά που ξεκίνησε ούτως ή άλλως άσχημα, τώρα διατρέχει τον κίνδυνο να τελειώσει ακόμα χειρότερα, εξαιτίας του δάκου και του κακού καιρού. Κάποια στιγμή θα χρειαστεί να γίνει αυτός ο υπολογισμός ούτως ή άλλως και τότε θα συνειδητοποιήσουμε και επίσημα πως βρισκόμαστε και πάλι στον πάτο του πηγαδιού.

Μπορεί κανείς να κατηγορήσει τους «κλέφτες της κυβέρνησης», που δεν εφάρμοσαν πλήρως το εθνικό σχέδιο για την ελαιοκαλλιέργεια. Μπορεί κανείς να τα βάλει με τον Θεό ή με την κλιματική αλλαγή, ανάλογα με τις προτιμήσεις του. Ποιος λοιπόν πρέπει να αναλάβει την ευθύνη; Δεν υπάρχει σε κάθε περίπτωση κανένα ίχνος αυτοκριτικής. Το πρόβλημα του ελαιοκομικού τομέα είναι ότι το φταίξιμο το έχουν πάντα οι άλλοι, από τον γείτονα που αφήνει τον ελαιώνα του σε κατάσταση εγκατάλειψης και φθάνει μέχρι ακόμα και τους συνδέσμους των χώρων εστίασης. Κάθε χρόνο γράφονται και λέγονται πολλά για το πόσο σημαντική είναι η καταγραφή του πληθυσμού του δάκου και η έγκαιρη αντιμετώπιση, για να ανακαλύψουμε εκ των υστέρων πως σε μερικές περιοχές τα κρούσματα δεν εμφανίζονται πριν από τον Σεπτέμβριο και άρα οι προηγουμένοι ψεκασμοί δεν κάνουν απολύτως τίποτα. Το πραγματικό πρόβλημα της εθνικής βι-

ομηχανίας ελαιοκομίας είναι ότι πρόκειται για έναν παλαιάς κοπής κόσμο ελαιολάδου, ο οποίος δεν έχει πλέον ούτε την επιθυμία, ούτε τη δύναμη να ανανεωθεί, και συνεχίζει μια πτωτική πορεία χρόνο με το χρόνο. Μια βόλτα στα ελαιοτριβεία μαρτυρά τα αυτορυθμιζόμενα βλέμματα ανάμεσα στους παραγωγούς: «Ήταν άσχημη χρονιά και για σένα ε;». Είναι το σήμα κατατεθέν του παρελθόντος της ελαιοκομίας στην Ιταλία, που δεν καταλαβαίνει τις σύγχρονες απαιτήσεις και έχει αφεθεί στο να εξαφανίζεται σιγά σιγά.

Απέναντι σε αυτούς, υπάρχουν μερικές

χέρια πρέπει να αφήσουμε το μέλλον της οργάνωσης της εθνικής παραγωγής, εφόσον δεν επαναλάβουν τα ίδια λάθη του παρελθόντος, να πάρουν δηλαδή επικίνδυνες αποφάσεις και να εκμεταλλευτούν το καλό όνομα στην αγορά για να διοχετεύσουν κακής ποιότητας ελαιόλαδο για εύκολο κέρδος.

Η τρομακτική χρονιά του 2014 μας έπασε όλους απροετοίμαστους και έτσι δεχτήκαμε να συμβιβαστούμε, να δικαιολογήσουμε το αδικαιολόγητο στο όνομα του συλλογικού καλού.

Η τρομακτική χρονιά 2018 όμως διακήρυ-

Ένας παλαιάς κοπής κόσμος ελαιολάδου, ο οποίος δεν έχει πλέον ούτε την επιθυμία, ούτε τη δύναμη να ανανεωθεί και συνεχίζει την πτωτική πορεία του

επίμονες, μικρές ομάδες νέων ελαιοκαλλιεργητών που ψάχνονται. Διαβάζουν, ενημερώνονται ανταλλάζουν ιδέες και συμβουλές και κουράζουν το μυαλό τους ώστε να βρουν μια στρατηγική.

Τον αντίκτυπο τους στην αγορά τώρα ξεκινάμε να τον αντιλαμβανόμαστε. Την χρονιά αυτή, οι έμποροι δεν εμφανίζουν κανέναν δισταγμό στο να ξεχωρίσουν «το καλό πράμα» από τα πολλά ελαιόλαδα. Δεν είναι τόσο θέμα ποσότητας ή σοδειάς, αλλά κυρίως ποιότητας γι' αυτούς. Το «καλό πράμα» υπάρχει και έχει τη δική του αγορά και τις δικές του τιμές, για πρώτη φορά με τρόπο ανοιχτό και ξεκάθαρο. Αυτές είναι οι δυνάμεις στον οποίων τα

ξε σε όλους πως το καλό ελαιόλαδο υπάρχει σε τέτοιες συγκυρίες, και είναι πιο ακριβό. Και το να το παραβλέψει κανείς αυτό και να σιωπά μπροστά στην κακή παραγωγή των υπολοίπων, δεν είναι αλληλεγγύη, αλλά συγκαλύψη. Το 2014 ήταν η χρονιά που ξεχώρισε τους επαγγελματίες από τους χομπίστες. Το 2018 θα κάνει το ίδιο ανάμεσα στους σοβαρούς επιχειρηματίες και τους τυχοδιώκτες. Σε κάθε περίπτωση, ο ιταλικός ελαιοκομικός τομέας δεν μπορεί να αφανιστεί ούτε από τον δάκο, ούτε από την υποκρισία.

**Εκδότη του ηλεκτρονικού περιοδικού Teatro Naturale*

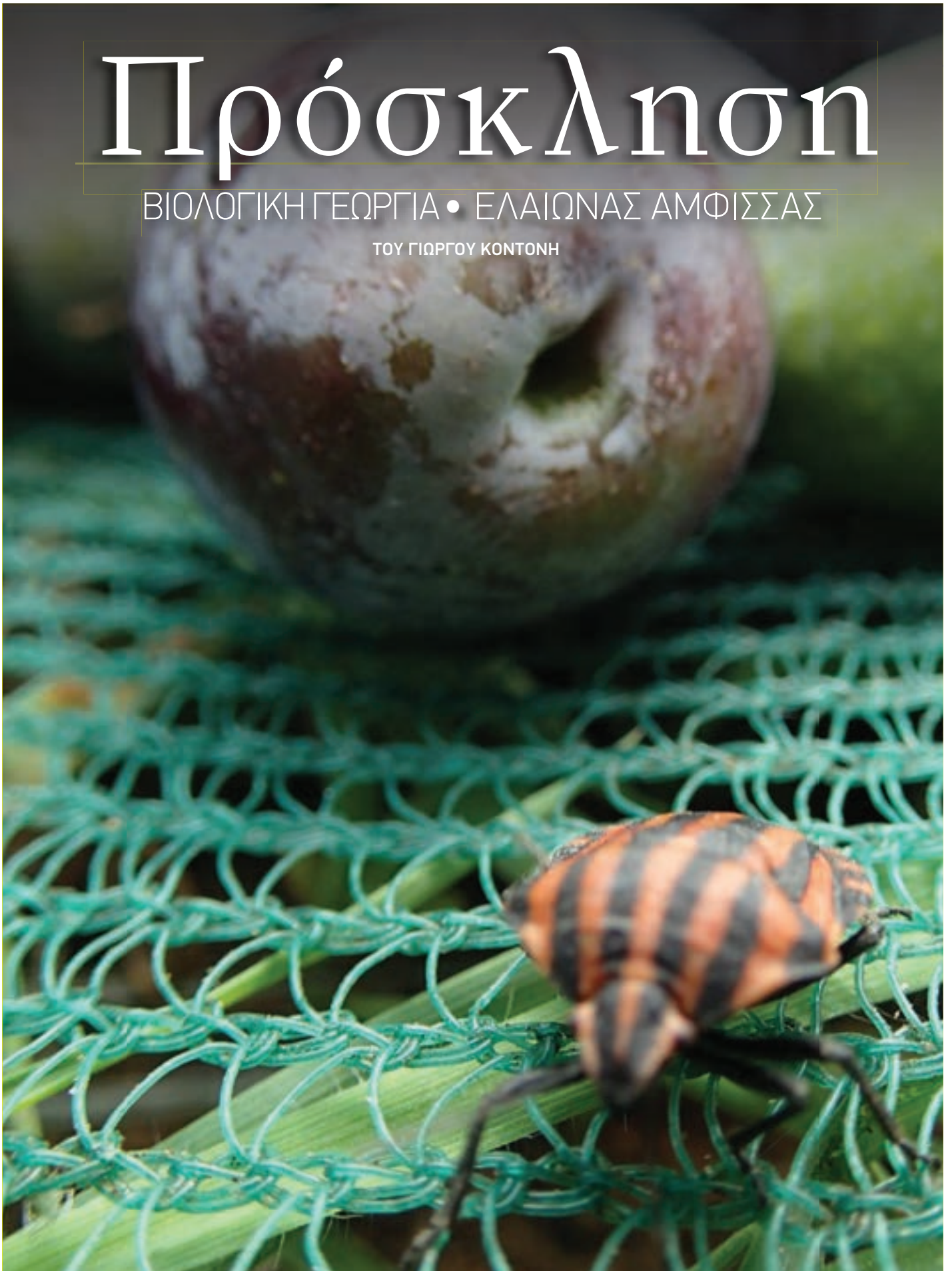

*γράφουμε
με την
καρδιά μας*

Πρόσκληση

ΒΙΟΛΟΓΙΚΗ ΓΕΩΡΓΙΑ • ΕΛΑΙΩΝΑΣ ΑΜΦΙΣΣΑΣ

ΤΟΥ ΓΙΩΡΓΟΥ ΚΟΝΤΟΝΗ

ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΑΝΑ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ (ΣΕ ΕΚΑΤ. ΕΥΡΩ)

ΑΝΑΤΟΛΙΚΗ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ & ΘΡΑΚΗ	5.931.500	ΘΕΣΣΑΛΙΑ	14.067.300
ΑΤΤΙΚΗ	889.400	ΙΟΝΙΑ ΝΗΣΙΑ	1.055.700
ΒΟΡΕΙΟ ΑΙΓΑΙΟ	7.920.500	ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ	15.642.200
ΔΥΤΙΚΗ ΕΛΛΑΔΑ	15.437.700	ΚΡΗΤΗ	11.533.600
ΔΥΤΙΚΗ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ	15.717.600	ΝΟΤΙΟ ΑΙΓΑΙΟ	394.500
ΗΠΕΙΡΟΣ	1.321.000	ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ	17.713.200
ΣΤΕΡΕΑ ΕΛΛΑΔΑ	12.375.800	ΣΥΝΟΛΟ	120.000.000

Στα 68 ευρώ η ενίσχυση για μετατροπή συμβατικού ελαιώνα σε βιολογικό

Ευκαιρία και σε βιοκαλλιεργητές που ήδη έχουν εντάξει μέρος της εκμετάλλευσής τους στην πρώτη προκήρυξη, δίνει η νέα πρόσκληση της Βιολογικής Γεωργίας που ανοίγει για αιτήσεις στις 19 Φεβρουαρίου και κλείνει 21 Μαρτίου, καθώς έχουν το δικαίωμα να συντάξουν φάκελο ενίσχυσης για αγροτεμάχια που δεν ημιδοτούνται.

Από τις 19 Φεβρουαρίου θα μπορούν να κάνουν αίτηση ώστε να εντάξουν τα ελαιοτεμάχιά τους οι καλλιεργητές στο Μέτρο της Βιολογικής Γεωργίας, με την ενίσχυση να ορίζεται στα 67,9 ευρώ το στρέμμα για συμβατικές εκμεταλλεύσεις και στα 50,5 ευρώ για εκείνες που ήδη είναι πιστοποιημένες ως βιολογικές.

Σύμφωνα με την προκήρυξη, σε Περιφέρειες με έντονη ελαιογική δραστηριότητα, όπως η Πελοπόννησος, η Κρήτη και η Στερεά Ελλάδα, ο προϋπολογισμός έχει οριστεί στα 13, 7 και 8 εκατ. ευρώ αντίστοιχα, σε ένα σύνολο 120 εκατ. ευρώ (αναλυτικός πίνακας πάνω).

Δικαιούχοι του μέτρου μπορούν να κριθούν φυσικά ή νομικά πρόσωπα ή ομάδες φυσικών ή νομικών προσώπων, τα οποία είναι ενεργοί γεωργοί. Να σημειωθεί εδώ ότι επιλέξιμοι προς ένταξη είναι και όσοι βρίσκονται ήδη σε πρόγραμμα Βιολογικών, εφόσον η αίτηση αφορά

αγροτεμάχια που δεν ημιδοτούνται. Όσον αφορά ιδιαίτερα την καλλιεργητική ομάδα «Ελαιοκομία», η ελάχιστη πυκνότητα φύτευσης των υπό ένταξη ελαιοτεμαχίων ανέρχεται σε 80 ελαιόδεντρα/εκτάριο (1 εκτάριο = 10 στρέμματα), προκειμένου να εξασφαλίζεται ότι πρόκειται για συστηματικό ελαιώνα. Ελαιώνες με πυκνότητα φύτευσης μικρότερη των 80 ελαιόδεντρων/Ha, δεν είναι επιλέξιμοι προς ένταξη στο Μέτρο. Οι δεσμεύσεις για τους «παλιούς» βιοκαλλιεργητές είναι πενταετούς διάρκειας, με δυνατότητα ετήσιας παράτασης μετά τη λήξη της αρχικής περιόδου και μετά από σχετική πρόσκληση. Οι δεσμεύσεις για τους δικαιούχους που μετατρέπουν το αγροτεμάχιο τους από συμβατικό σε βιολογικό, είναι τριετούς διάρκειας. Εφόσον ο προϋπολογισμός δεν επαρκεί για να καλυφθούν όλες οι αιτήσεις, τότε θα μπουν σε εφαρμογή κριτήρια προτεραιότητας (μοριοδότηση).

Εντός τριμήνου το πριμ ελαιώνων Άμφισσας

Το πρώτο τρίμηνο του 2019 αναμένεται να προκηρυχθεί η Δράση 10.1.02 Προστασία Παραδοσιακού Ελαιώνα Άμφισσας στα πλαίσια του Προγράμματος Αγροτικής Ανάπτυξης, με προβλεπόμενο ύψος ενίσχυσης 58 ευρώ ανά στρέμμα ετησίως και 54,7 ευρώ το στρέμμα για ελαιώνες χωρίς αναχώματα.

Η δράση θα εφαρμοστεί στα ελαιοτεμάχια του ελαιώνα της Άμφισσας.

Συγκεκριμένα:

Συγκεκριμένα: Στο Δήμο Δελφών της Περιφερειακής Ενότητας Φωκίδας:

- η Δημοτική Κοινότητα Άμφισσας και οι Τοπικές Κοινότητες Αγ. Γεωργίου, Αγ. Κωνσταντίνου, Δροσοχωρίου, Ελαιώνος, Σερνικακίου και Προσπλίου της Δημοτικής Ενότητας Άμφισσας.

- η Δημοτική Κοινότητα Ιτέας και η Τοπική Κοινότητα Κίρρας της Δημοτικής Ενότητας Ιτέας.

- η Δημοτική Κοινότητα Δελφών και η Τοπική Κοινότητα Χρισσού της Δημοτικής Ενότητας Δελφών και στο Δήμο Διστόμου - Αράχωβας - Αντίκυρας της Περιφερειακής Ενότητας Βοιωτίας.

- η Δημοτική Ενότητα Αράχωβας.

Επιλέξιμα για ένταξη είναι τα αγροτεμάχια, τα οποία: α. είναι δηλωμένα στην πλέον πρόσφατη ΕΑΕ του ενδιαφερόμενου με την επιλέξιμη για τη δράση καλλιέργεια (ελιά), β. βρίσκονται εντός της περιοχής παρέμβασης, γ. καλύπτονται από ελαιόδεντρα μεγάλης ηλικίας, ύψους άνω των τεσσάρων μέτρων. δ. έχουν ελάχιστη πυκνότητα επιλέξιμων ελαιόδεντρων (ύψους άνω των 4 μέτρων) 80 ανά εκτάριο και μέγιστη 250 ανά εκτάριο.

Οι δικαιούχοι της δράσης αναλαμβάνουν τις παρακάτω ειδικές δεσμεύσεις:

α. Να διατηρούν τα ελαιόδεντρα στην υπάρχουσα μορφή τους και να μην προβαίνουν σε ενέργειες ανανέωσής τους, όπως αυστηρό κλάδεμα, σύντμηση βραχίωνων, κατατόμηση.

β. Να εφαρμόζουν χειρωνακτική ζιζανιοκτονία στα παραδοσιακά αναχώματα (τράφια) χωρίς χρήση φωτιάς, ζιζανιοκτόνων, σκαπτικών μηχανημάτων (φρέζας) και χωρίς άρωση.

γ. Να συμμετέχουν με την ενταγμένη εκμετάλλευσή τους στο πρόγραμμα καταπολέμησης του δάκου της ελιάς με δολωματικό ψεκασμό.

ΣΩΤΗΡΗΣ ΣΑΛΗΣ
ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΕΦΕ

«Αναρχία στον κλάδο των φυτωριούχων, χάνονται εξαγωγικές ευκαιρίες»

ΚΩΣΤΑΣ ΜΠΑΚΑΣΙΕΤΑΣ
ΓΕΝΙΚΟΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ ΕΦΕ

«Οι φυτωριούχοι έχουν καλή θέση αλλά ανησυχούν για καθυστερήσεις»

Πιστοποιημένο προβασικό υλικό μέχρι τον Δεκέμβριο του 2019

ΤΟΥ ΠΕΤΡΟΥ ΓΚΟΓΚΟΥ

Εκτός αγοράς θα βρεθούν οι φυτωριούχοι αν μέχρι τον Δεκέμβριο του 2019 οι αρμόδιες εθνικές αρχές δεν έχουν εξασφαλίσει την παρουσία πιστοποιημένου προβασικού υλικού, μια υποχρέωση που εκκρεμεί εδώ και 30 χρόνια. Την δεδομένη στιγμή δυο σταθμοί, ένας στο Ξυλόκαστρο και ένας στα Χανιά, εργάζονται με έντονους ρυθμούς προκειμένου όλα να είναι έτοιμα μέχρι τότε, ωστόσο προς το παρόν δεν υπάρχει κανένα συγκεκριμένο χρονοδιάγραμμα, με τους φυτωριούχους να ετοιμάζονται να απευθύνουν επιστολή στα αρμόδια όργανα του υπουργείου απαιτώντας συγκεκριμένες ημερομηνίες. Μια κατάσταση αναρχίας περιγράφει για τον κλάδο των φυτωριούχων σε ό,τι αφορά το πιστοποιημένο πολλαπλασιαστικό υλικό, το οποίο είναι ανύπαρκτο τόσο στα εσπεριδοειδή όσο και στην ελιά, ο πρόεδρος της Ένωσης Φυτωριούχων Ελλάδας (ΕΦΕ), Σωτήρης Σαλής. «Εχω καλή θέληση, όμως ανησυχώ. Υποτίθεται πως μέχρι τον

Δεκέμβριο του 2019 πρέπει να υπάρχει πιστοποιημένο βασικό υλικό στα φυτώρια, προϋπόθεση όμως για αυτό είναι η παροχή πιστοποιημένου προβασικού από το κράτος σε πρώτη φάση», αναφέρει, τονίζοντας πως στην περίπτωση που δεν καταστεί δυνατό αυτό «δεν θα μπορείς να παράγεις ή θα είσαι εκτεθειμένος, εφόσον εφαρμοστεί η νομοθεσία και δεν προχωρήσουμε σε μια λύση μαϊμού. Αρκεί μια καταγγελία κάποιου στην ευρωπαϊκή επιτροπή για να σταματήσεις την παραγωγή».

Μάλιστα τα περιθώρια γίνονται πιο στενά δεδομένης της απαγόρευσης διακίνησης πιστοποιημένου προβασικού υλικού ανάμεσα στα κράτη μέλη μέχρι το 2022 με βάση νέα ευρωπαϊκή νομοθεσία, έως ότου το νομοθετικό πλαίσιο που προβλέπει κάτι τέτοιο ετοιμαστεί. «Ακόμα και να μπορούσε κανείς να προμηθευτεί προβασικό υλικό από το εξωτερικό, τι γίνεται με τις ελληνικές ποικιλίες οι οποίες δεν υπάρχουν εκεί;», αναφέρει σχετικά ο κ. Σαλής, τονί-

ζοντας πως στο μεταξύ χάνονται τεράστιες εξαγωγικές ευκαιρίες πολλαπλασιαστικού υλικού σε χώρες όπως είναι η Ρουμανία, η Ουκρανία, η Βόρεια Αφρική και η Μέση Ανατολή, ακριβώς λόγω της έλλειψης αυτής, τις οποίες όμως εκμεταλλεύονται χώρες όπως η Γαλλία και η Ιταλία, που εδώ και καιρό έχουν προνοήσει. «Τα πράγματα εξελίσσονται άσχημα και τραγικά, αν δεν έχουμε εφαρμογή νομοθεσίας βρισκόμαστε εκτός αγορών από τον Δεκέμβριο του '19», υποστήριξε ο πρόεδρος της ΕΦΕ.

ΥΠΕΡΠΡΟΣΠΑΘΕΙΕΣ ΞΥΛΟΚΑΣΤΡΟ ΚΑΙ ΧΑΝΙΑ

Λειτουργούν χωρίς πόρους

Τόσο στο Ξυλόκαστρο, όσο και στα Χανιά, καταβάλλονται υπερπροσπάθειες για την ολοκλήρωση των εργασιών δημιουργίας πιστοποιημένου προβασικού υλικού σε εσπεριδοειδή στην πρώτη περίπτωση και

στην ελιά στην δεύτερη, ωστόσο όπως ενημερώνει ο κ. Σαλής, δεν υπάρχει αρκετό εργατικό προσωπικό και πόροι, γεγονός που δημιουργεί σημαντικά προβλήματα. Μάλιστα στην περίπτωση του Ξυλοκάστρου, κυριολεκτικά το προβατικό υλικό που αφορά πολλαπλασιαστικό υλικό για εσπεριδοειδή, πέρασε από χίλια κύματα, αφού το υλικό ήρθε πρώτα από την Κύπρο στον Πόρο, με τον σταθμό εκεί να κλείνει λόγω έλλειψης πόρων και να μεταφέρεται στο Ξυλοκάστρο, με τα φυτά σε άσχημη κατάσταση επειδή νωρίτερα «τους έκοψαν το νερό», όπως εξηγεί ο πρόεδρος της ΕΦΕ. Τώρα στα Χανιά, η διαδικασία πιστοποίησης 14 ποικιλιών ελιάς βρίσκεται εδώ και μερικούς μήνες σε εξέλιξη στο Ινστιτούτο Ελιάς Υποτροπικών φυτών και Αμπέλου του ΕΛΓΟ – ΔΗΜΗΤΡΑ. Μεταξύ των ποικιλιών που επιλέχθηκαν για πιστοποίηση είναι οι πλέον εμπορικές, Κορωνέικη, Μεγάρων, Μανάκι, Πατρινή, Χαλκιδικής, Αμφίσσης, Καλαμών, Αδραμυτινή, Δαλανολιά, η Αρμπεκίνα και η Πικουάλ. Μέχρι στιγμής, κανένας από τους δυο σταθμούς δεν είναι έτοιμος να προμηθεύσει τους φυτωριόχους με πιστοποιημένο προβατικό υλικό. Μοναδικές εξαιρέσεις φυτωριούχων στην εγχώρια αγορά, που είναι σε θέση να προμηθεύσουν με πιστοποιημένο πολλαπλασιαστικό υλικό τους παραγωγούς, αποτελούν όσοι πρόλαβαν την ευρωπαϊκή νομοθεσία και εισήγαγαν από άλλες χώρες προβατικό υλικό πριν το 2017.

ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΕΦΕ ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ ΟΡΓΑΝΩΣΗ

Νέες απαιτήσεις φέρνει η ΕΕ

Σύμφωνα με σχετική ανακοίνωση της ΕΦΕ, το ΥΠΑΑΤ, κατόπιν και απαιτήσεων των φυτωρίων, θα ενεργοποιήσει κανονισμούς και κανόνες που ισχύουν για το CAC ή STANDARD φυτωριακό υλικό, ξεκινώντας από το μπηρικό υλικό αυτών των κατηγοριών όπου και ο έλεγχος έως σήμερα δεν είναι αυτός που θα έπρεπε να είναι. Ακόμα, η ΕΦΕ εξέφρασε την διάθεσή της για την οργάνωση της παραγωγής και της εμπορίας του πολλαπλασιαστικού υλικού στην αγορά, ενώ υπογραμμίστηκε η ανάγκη ενδυνάμωσης κάποιων περιφερειακών υπηρεσιών σε έμπυχο και τεχνικά καταρτισμένο προσωπικό που θα βοηθήσει στην εφαρμογή των υπάρχοντων κανονισμών και στη γρήγορη προσαρμογή στις νέες απαιτήσεις της ΕΕ και στον πιο επιμελή έλεγχο των σημείων εισόδου στην χώρα για μολυσμένο πολλαπλασιαστικό υλικό με ασθένειες καραντίνας, όπως είναι η Xylella.

ΑΤΟΥ ΓΙΑ ΕΞΑΓΩΓΕΣ ΦΥΤΩΡΙΑΚΟΥ ΥΛΙΚΟΥ Η ΑΠΟΥΣΙΑ ΤΗΣ XYLELLA ΑΠΟ ΤΗ ΧΩΡΑ

«Η απουσία Xylella στην Ελλάδα είναι ένα μεγάλο ατού για εξαγωγές καθώς είμαστε οι μόνοι που με ασφάλεια μπορούν να παράξουν 100% υγιές υλικό, τη στιγμή που οι εργολάβοι πρασίνου της Ευρώπης το έχουν ανάγκη», τονίζει ο Ελληνικός Σύνδεσμος Εισαγωγέων και Εξαγωγέων Φυτικού Υλικού, ζητώντας να αυξηθούν οι δικλίδες προστασίας προκειμένου να μην ανατραπεί αυτή η συνθήκη. Ο Σύνδεσμος πιστεύει πως έχοντας αυτό υπόψη θα πρέπει επίσης να εισαχθεί κριτήριο ποιότητας με το Ελληνικό Σήμα το οποίο να δίδεται σε όσα φυτώρια συμμορφώνονται με τα απαιτητικά κριτήρια του πιστοποιητικού.

Συγκεκριμένα ο ΕΣΕΕΦΥ λέει πως πιστοποιώντας και εκπαιδεύοντας τους γεωπόνους του φυτωρίου να διατηρούν σωστά αρχεία και να συμπληρώνουν οι ίδιοι τα διαβατήρια εξαγωγών, εξοικονομείται χρόνος και χρήμα σε όλες τις διαδικασίες ώστε να μπορούν και οι φυτοϋγειονομικοί ελεγκτές να

ασχοληθούν περισσότερο με την προστασία τους. «Η χώρα μας είναι η μόνη ευρωπαϊκή μεσογειακή χώρα καθαρή από Xylella, όμως αν δεν λάβουμε άμεσα αυστηρά μέτρα θα ακολουθήσουμε την μοίρα της Ιταλίας και ολόκληρες επαρχίες θα εξαφανιστούν από τον χάρτη», προειδοποιεί με ανακοίνωσή του.

ΑΠΟΥΣΙΑ ΕΛΕΓΧΩΝ ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟ ΚΕΝΟ

Θέμα και στη Βουλή

Η Xylella fastidiosa, το βακτήριο που καταστρέφει ελιές, αμπέλια, πικροδάφνες και άλλα είδη φυτών, έκανε την εμφάνισή του στη Μεσόγειο το 2013, έχει μεταφερθεί με εξαιρετικά γρήγορους ρυθμούς σε Ιταλία, Γαλλία, Γερμανία και Ισπανία. Σύμφωνα με τα όσα υποστήριζε ο Σύνδεσμος, οι δικλίδες προστασίας που είναι ανάγκη να παρθούν στηρίζονται σε τρία κομβικά μέτρα που συνοψίζονται:

- στους ξενιστές, οι οποίοι εύκολα μπορούν να εισέλθουν στη χώρα,
- τους ανθρώπους που κατά λάθος μπορούν να εισάγουν μολυσμένο φυτικό υλικό και τέλος
- στην εκπαίδευση και πιστοποίηση των γεωπόνων των φυτωρίων.

Μάλιστα, οι εισαγωγείς και εξαγωγείς φυτικού υλικού χτυπούν καμπανάκι στις αρχές φέροντας το παράδειγμα του Βελγίου, που τέθηκε σε καραντίνα διότι μολυσμένα φυτά ελιάς από δύο διαφορετικές περιοχές της Ισπανίας εισήλθαν στη χώρα με επίσημα φυτοϋγειονομικά έγγραφα. «Κάτι παρόμοιο βέβαια ενδέχεται να συμβεί και στην Ελλάδα, αφού μη πιστοποιημένοι επαγγελματίες –και λόγω κενού στη νομοθεσία –δεν ελέγχονται από τους αρμόδιους», αναφέρουν.

Το θέμα θέτει και ο βουλευτής Ηρακλείου με το Ποτάμι Σπύρος Δανέλλης, με αφορμή την ανακοίνωση του ΕΣΕΕΦΥ, με σχετική ερώτηση στον υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης, ζητώντας εξηγήσεις για το πώς είναι διατεθειμένο το υπουργείο να θωρακίσει την εγχώρια παραγωγή, για να μην σημειωθούν απώλειες 3 δις στο ΑΕΠ της χώρας τα οποία αποδίδει ο κλάδος αυτός.

Μανώλης Γιαννούλης

Εξαιρετικό παρθένο εκτός panel test δε λέει τίποτε

ΤΟΥ ΠΕΤΡΟΥ ΓΚΟΓΚΟΥ

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ: ΓΕΩΡΓΙΑ ΚΑΡΑΜΑΛΗ

Who is who

Ο ΜΑΝΩΛΗΣ ΓΙΑΝΝΟΥΛΗΣ,

στα πλαίσια της ενασχόλησής του με τα κοινά της ελαιοκομίας, είναι Πρόεδρος της Ε.Δ.Ο.Ε., μέλος Δ.Σ. του ΣΕΒΙΤΕΛ και Πρόεδρος του ΣΠΕΛ. Γεννήθηκε στην Αθήνα το 1958, γιος του Βασιλείου Γιαννούλη, ο οποίος μαζί με τους αδελφούς του Χαράλαμμο και Ιωάννη, άρχισαν να δραστηριοποιούνται από το 1950, αρχικά στον χώρο των τυροκομικών και στην συνέχεια και στον χώρο της ελαιοκομίας. Ξεκίνησε να εργάζεται από το 1976 στην οικογενειακή επιχείρηση, και σήμερα είναι Πρόεδρος Δ.Σ. και Διευθύνων Σύμβουλος της «ΕΛΣΑΠ Α.Ε. Ελαιοργαλικές Επιχειρήσεις». Έχει έναν γιο.

εν αρκεί ο χαρακτηρισμός ενός ελαιολάδου με βάση τα χημικά του για να έχει καλή πορεία στην αγορά, σύμφωνα με τον πρόεδρο της Διεπαγγελματικής

Ελαιολάδου Μανώλη Γιαννούλη. Όπως χαρακτηριστικά ο ίδιος αναφέρει το panel test είναι ίσως ακόμη πιο σημαντικό, ενώ ο δρόμος για την αύξηση της υπεραξίας αποτυπώνεται σε τρεις λέξεις: Ποιότητα, ποιότητα, ποιότητα...

Με ποιον τρόπο μπορεί η χώρα να διαχειριστεί προς όφελός της τον διεθνή ανταγωνισμό; Πολλοί καταναλωτές π.χ. αναγνωρίζουν την Ισπανία ως υπερδύναμη, όμως θεωρούν το προϊόν της υποδεέστερο ποιοτικά από αυτό της Ιταλίας.

Η Ελλάδα θα χρειαστεί να καταβάλει πολύ σοβαρές προσπάθειες για να σταθεί με αξιώσεις στη διεθνή αγορά. Το πρώτο βήμα, ίσως, θα έπρεπε να είναι το να γίνει διεθνώς γνωστό ότι η Ελλάδα παράγει ελαιόλαδο, διότι σήμερα δυστυχώς στη διεθνή αγορά δεν είμαστε γνωστοί ούτε καν σαν παραγωγοί. Το γεγονός ότι η Ισπανία κατάφερε να τριπλασιάσει την παραγωγή της σε σχέση με τη δεκαετία του '90 και να αποκτήσει την παρουσία που έχει σήμερα, μόνο τυχαίο δεν είναι, και θα μπορούσε να αποτελέσει παράδειγμα. Και όταν λέω παράδειγμα, εννοώ την τεχνοκρατική οργάνωση όλου του τομέα από το χωράφι μέχρι το ράφι του super market. Η εικόνα του υποδεέστερου ποιοτικά ισπανικού ελαιολάδου αντιστρέφεται ταχύτατα. Την ίδια στιγμή η ισπανική παρουσία στα ράφια διεθνώς αυξάνει με κινήσεις όπως εξαγωγές μεγάλων παικτών, διαρκή βελτίωση της ποιότητας και εξαιρετικά επιθετικό marketing. Όπως γίνεται κατανοητό, έχουμε μακρύ δρόμο...

Μήπως υπάρχει κορεσμός στην αγορά;

Η παγκόσμια αγορά ελαιολάδου έχει μεγάλες δυνατότητες ανάπτυξης. Το ελαιόλαδο αποτελεί το πλέον αξιόλογο λιπαρό. Η μεγάλη διαφορά της τιμής του από τα σπορέλαια είναι ο βασικός ανασταλτικός παράγοντας για αύξηση της κατανάλωσης. Ταυτόχρονα η διείσδυσή του σε χώρες που

δεν είναι ελαιοπαραγωγικές, απαιτεί χρόνο. Όμως παράγοντες όπως το άνοιγμα των διεθνών αγορών και η βελτίωση του βιοτικού επιπέδου, καθιστούν νομοτελειακή εξέλιξη την αύξηση της παγκόσμιας κατανάλωσης.

Πλέον το ελαιόλαδο δεν είναι υπόθεση του ευρωπαϊκού Νότου. Πόσο προβληματίζουν νέοι παίκτες όπως είναι η Τυνησία, η Τουρκία ή οι ΗΠΑ;

Βεβαίως έχουν εμφανιστεί νέοι παίκτες, αλλά επί του παρόντος δεν επηρεάζουν τη μεγάλη εικόνα. Το ελαιόλαδο ως

ποσοστό 10% περίπου της παγκόσμιας παραγωγής, άρα δεν μπορεί από μόνο του να καθορίσει τις εξελίξεις. Με αυτό ως δεδομένο αλλά και το ότι έχει χαθεί πολύτιμος χρόνος τις προηγούμενες δεκαετίες, θα χρειαστεί να καταβληθεί μεγάλη προσπάθεια για να εκμεταλλευτούμε τα προτερήματά μας. Νομίζω ότι θα πρέπει να κεφαλαιοποιηθεί η καλή εικόνα που έχει η παγκόσμια κοινότητα για την Ελλάδα, για ιστορικούς λόγους, και ταυτόχρονα να γίνει μία συστράτευση όλων των δυνάμεων, ελαιοκομικού τομέα και Πολιτείας. Όλα όμως αυτά δεν αρκούν, εάν

δεν γίνει κατανοητό ότι πλέον δεν αρκεί ο χαρακτηρισμός του προϊόντος ως εξαιρετικό παρθένο, σε σχέση με τα χημικά του χαρακτηριστικά, για να έχει καλή πορεία στην αγορά. Πλέον το panel test είναι εξίσου αν όχι πιο σημαντικό, και αυτό σημαίνει ότι πρέπει πλέον όλη η αλυσίδα της ελληνικής ελαιοκομίας να προσαρμοστεί. Κατά την άποψή μου, ο δρόμος για την αύξηση της υπεραξίας του ελληνικού ελαιολάδου αποτυπώνεται σε τρεις λέξεις (για να παραφράσω τη ρήση του κορυφαίου ξενοδόχου Conrad Hilton), ποιότητα, ποιότητα και ποιότητα.

Δημιουργεί προβλήματα η περιορισμένη εκπαίδευση των Ελλήνων παραγωγών εφόσον υπάρχει; Με ποιον τρόπο μπορούν να ξεπεραστούν τα προβλήματα αυτά; Πόσο έχει εξελιχθεί η εγχώρια παραγωγή και σε ποιους τομείς θα έπρεπε να δοθεί βαρύτητα;

Το ερώτημά σας είναι εξαιρετικά σημαντικό γιατί αναφέρεται στον σημαντικότερο κρίκο της αλυσίδας της ελαιοκομίας: Τον παραγωγό. Χωρίς αυτόν δεν υπάρχει ούτε ελαιόλαδο, ούτε ελαιοκομικός τομέας. Θα χρειαστεί ο παραγωγός να παράξει προϊόν, το οποίο να μπορεί να σταθεί με αξιώσεις στις διεθνείς αγορές. Αυτό σημαίνει υιοθέτηση καλλιεργητικών πρακτικών που θα εξασφαλίζουν εξαιρετική ποιότητα στο μεγαλύτερο ποσοστό της ελληνικής παραγωγής. Από την στιγμή που λόγω της διάρθρωσης της ελληνικής ελαιοκομίας (μικρός και διάσπαρτος κλήρος, παραγωγός

σήμερα παράγεται κυρίως στη λεκάνη της Μεσογείου. Όλες οι μεσογειακές χώρες αυξάνουν την παραγωγή τους και αυτό δημιουργεί προβληματισμούς, πρωτίστως για την πορεία των τιμών (με δεδομένο το υψηλό κόστος παραγωγής και τις ιδιαιτερότητές της σε σχέση με τα σπορέλαια) και δευτερευόντως για τη δυνατότητα διάθεσης. Ως σήμερα πάντως δεν φαίνεται να πλησιάζουμε «ταβάν» στην κατανάλωση.

Δεδομένης της περιορισμένης παραγωγικής ικανότητας της χώρας, πώς θα μπορούσε να αυξηθεί την υπεραξία του το ελληνικό ελαιόλαδο;

Το ελληνικό ελαιόλαδο αποτελεί ένα

που πολλές φορές δεν είναι κατά κύριο επάγγελμα αγρότης, υψηλό κόστος καλλιέργειας, ελαιοσυλλογής και έκθλιψης, απουσία «χρηματοστηρίου» ελαιολάδου) δεν είναι εφικτό να έχουμε το χαμηλό κόστος παραγωγής άλλων χωρών, θα χρειαστεί να εστιάσουμε όλες μας τις προσπάθειες στο σκέλος της ποιότητας. Η συμβολή της πολιτείας είναι καθοριστική και περιμένω με μεγάλη προσμονή να δω επιτέλους τους αρμόδιους φορείς να κινούνται προς την κατεύθυνση της ενημέρωσης και εκπαίδευσης όλων των εμπλεκομένων.

Πολλοί λένε το ελαιόλαδο «το πράσινο διαμάντι», ωστόσο, όλη αυτά τα χρόνια, το προϊόν και ο κλάδος βρίσκονται στο ίδιο σημείο. Τι φταίει;

Πιθανότατα το ότι έχουμε αρκεστεί στο να «αυτοθαυμαζόμαστε» τόσα χρόνια. Όσο θυμάμαι τον εαυτό μου (και έχω γεννηθεί μέσα στην ελαιοκομία) ακούω για το «ευλογημένο δέντρο με το χρυσό καρπό» και βλέπω εικόνες της θεάς Αθηνάς με τον κλάδο ελαίας. Η χώρα μας παράγει τριπλάσιες ποσότητες προϊόντος από αυτές που η ίδια καταναλώνει και η παραγωγή συνεχώς αυξάνει με τη φύτευση νέων δένδρων. Άρα μόνο η διάθεση της πλεονάζουσας παραγωγής στο εξωτερικό μπορεί να δώσει τη λύση. Αυτό θα προκύψει μόνο μέσα από οργανωμένη προσπάθεια στην οποία πρέπει να συμμετάσχουν συνεργαζόμενοι όλοι οι φορείς του κλάδου και η πολιτεία, με συγκροτημένες κινήσεις. Δυστυχώς επί δεκαετίες έχουμε δει μόνο αποσπασματικές κινήσεις πλήρεις καλών προθέσεων, αλλά κρίνοντας εκ του αποτελέσματος δεν μπορούμε να είμαστε ευχαριστημένοι.

Όλοι μιλάνε για τυποποίηση, ωστόσο μέχρι τώρα την υπεραξία καρπώνωνται οι Ιταλοί. Πού οφείλεται αυτό;

Το γεγονός ότι το 1900 ήδη κυκλοφορούσε ιταλικό τυποποιημένο ελαιόλαδο στις ΗΠΑ, σημαίνει ότι ο καταναλωτής του εξωτερικού έχει μάθει ότι το ελαιόλαδο είναι κυρίως ιταλικό προϊόν. Ακούγεται δυσάρεστο στ' αυτιά μας, αλλά στο μεγαλύτερο μέρος της διεθνούς αγοράς οι καταναλωτές δεν γνωρίζουν ότι η Ελλάδα παράγει ελαιόλαδο και η δημιουργία εθνικού brand name είναι μία εξαιρετικά χρονοβόρος και κοστοβόρος διαδικασία. Η Ισπανία με τους τρόπους που ανέφερα πιο πάνω έχει καταφέρει να αντιστρέψει αυτή την εικόνα και μπορούμε σε πολλά να παραδειγματιστούμε από τους δρόμους που ακολούθησε.

Η Διεπαγγελματική είναι ένα χρήσιμο εργαλείο, όμως φαίνεται πως μέχρι τώρα δεν έχει αξιοποιηθεί στο έπακρο. Στην Ισπανία και σε άλλες χώρες φαίνεται πως τέτοιες

ΕΝ ΕΤΕΙ 1900 ΥΠΗΡΧΕ ΣΤΙΣ ΗΠΑ ΙΤΑΛΙΚΟ ΤΥΠΟΠΟΙΗΜΕΝΟ ΕΛΑΙΟΛΑΔΟ

ΣΗΜΕΡΑ ΠΟΛΛΟΙ ΣΤΗ ΔΙΕΘΝΗ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΔΕΝ ΞΕΡΟΥΝ ΟΤΙ Η ΕΛΛΑΔΑ ΠΑΡΑΓΕΙ ΕΛΑΙΟΛΑΔΟ

ενώσεις έχουν τον πρώτο λόγο. Ένα από τα θετικά της κρίσης που βιώνουμε τα τελευταία χρόνια στην Ελλάδα, είναι ότι μόλις πρόσφατα καταφέραμε να απαγκιστρωθούμε από ιδεοληψίες που για χρόνια δημιουργούσαν στεγανά στις σχέσεις μεταξύ βιομηχανίας και παραγωγών. Δυστυχώς στην Ελλάδα δεν έχουμε κουλτούρα συνεργασιών, και αυτό το βλέπουμε καθημερινά σε όλους τους χώρους, από την πολιτική έως και τους επαγγελματικούς χώρους. Όμως χωρίς συνεργασία όλων δεν μπορεί να επιτευχθεί το επιθυμητό αποτέλεσμα, και η Διεπαγγελματική ως το ανώτερο κλαδικό όργανο της ελαιοκομίας, είναι ένας φορέας που μπορεί να συγκεράσει απόψεις, να συντονίζει ενέργειες και να συμβάλει ουσιαστικά στην οργάνωση του χώρου

και την εκπροσώπηση του απέναντι σε θεσμικούς φορείς τόσο εντός όσο και εκτός χώρας. Κινδυνεύοντας να γίνω κουραστικός θα πρότεινα να δούμε τη συμβολή των διεπαγγελματικών ενώσεων σε άλλες χώρες (π.χ. Ισπανία) και να παραδειγματιστούμε.

Φέτος η ελληνική παραγωγή ήταν περιορισμένη. Ωστόσο οι τιμές βρίσκονται μονίμως πιασμένες, στα επίπεδα που διαμορφώθηκαν την άνοιξη του 2018. Πού οφείλεται αυτό;

Παρά τη χαμηλή φετινή παραγωγή σε Ελλάδα, Ιταλία και Τυνησία, η αυξημένη ισπανική παραγωγή έχει σχεδόν αντισταθμίσει τις απώλειες. Αυτό σε συνδυασμό με τα αυξημένα αποθέματα έναρξης της φετινής σε σχέση με την περυσινή ελαιοκομική περίοδο, σημαίνει επάρκεια προϊόντος μέχρι και την επόμενη ελαιοκομική περίοδο. Επίσης έχει διαχρονικά αποδειχθεί ότι όταν διαταράσσεται η σχέση τιμής ελαιολάδου - σπορελαίων από τα επίπεδα περίπου 3:1 (την ελαιοκομική περίοδο 2017/2018 η σχέση τιμής έφθασε και ξεπέρασε το 5:1), η άνοδος της τιμής του ελαιολάδου προκαλεί μείωση της κατανάλωσής του, άρα μειωμένη ζήτηση, άρα μείωση των τιμών. Είναι ένας ακόμη κύκλος τιμών από αυτούς που ιστορικά βλέπουμε συνεχώς, ενοχλητικός μεν, πλην όμως συμβαίνει πάντα και οφείλεται στους συσχετισμούς παραγωγής και κατανάλωσης.

Υποστηρίζουν μερικοί πως το 2018 ξεχώρισε τους επαγγελματίες από τους ερασιτέχνες, υπό την έννοια ότι εκείνοι που παίρνουν στα σοβαρά τον ρόλο τους περιορίσαν τις επιπτώσεις του δάκου. Η αγορά τι δείχνει;

Όπως επεσήμανα νωρίτερα, στην Ελλάδα ένα μεγάλο ποσοστό ιδιοκτητών ελαιόδέντρων δεν είναι κατά κύριο επάγγελμα αγρότες. Αυτό (η μη συνεχής φυσική παρουσία στο χωράφι) έχει σαν αποτέλεσμα να μην πραγματοποιούνται οι ενδεδειγμένες κινήσεις για αντιμετώπιση των προβλημάτων στο χρόνο και με τον τρόπο που απαιτείται. Ένα δένδρο αφημένο στην τύχη του δεν πρόκειται ποτέ να παράξει προϊόν σε επαρκή ποσότητα και καλή ποιότητα. Φέτος είδαμε το πρωτοφανές φαινόμενο να χάνεται πλέον του 30% από τον καρπό που βρισκόταν πάνω στο δέντρο έτοιμος για συλλογή στο τέλος Οκτωβρίου, και αυτό λόγω της πλημμελούς αντιμετώπισης του δάκου και του γλοιοσπορίου. Επίσης οι ποιότητες που παρήχθησαν ήταν στην πλειοψηφία τους προβληματικές. Οι ευθύνες τόσο των παραγωγών όσο και της πολιτείας είναι αυταπόδεικτες εκ του

αποτελέσματος. Οι συνθήκες αυτές είχαν σαν αποτέλεσμα η αγορά να ανταμείψει αυτούς τους «επαγγελματίες» παραγωγούς με μία σημαντικά υψηλότερη τιμή για ένα εξαιρετικό παρθένο ελαιόλαδο σε σχέση με τις άλλες ποιοτικές κατηγορίες. Ελπίζω να διδαχθούμε από τις φετινές απώλειες.

Ποια είναι τα επόμενα βήματα της Διεπαγγελματικής; Τι στόχους βάζετε;

Η εθνική στρατηγική για το ελληνικό ελαιόλαδο θα πρέπει να περιλαμβάνει το σχεδιασμό και την υλοποίηση μέτρων και ενεργειών που θα στοχεύουν:

- Στην αντιμετώπιση των προβλημάτων και των αδυναμιών διαρθρωτικού κυρίως χαρακτήρα που χαρακτηρίζουν τον ελαιοκομικό τομέα της χώρας,
- Στη βελτίωση, την προστασία και την ανάπτυξη της ποιότητας, την οποία διαθέτει το προϊόν και την αξιοποίησή της ως συγκριτικό πλεονέκτημα απέναντι στους ανταγωνιστές,
- Στην ύπαρξη διαφάνειας και νομιμότητας στον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της εσωτερικής αγοράς και
- Στη διεύρυνση της παρουσίας και της ζήτησης του επώνυμου ελληνικού τυποποιημένου στις αγορές του εξωτερικού. Οι παραπάνω αποτελούν τις βασικές κατευθύνσεις προς τις οποίες κινούμεθα.

Ελπίζουμε να καταφέρουμε να σημειωθεί πρόοδος επί των ημερών της σημερινής διοίκησης σε όλα τα παραπάνω, και προσβλέπουμε στην συνεργασία όλων των εμπλεκόμενων φορέων και της πολιτείας για να επιτευχθεί αυτό.

Θα ήθελα τέλος να μου πείτε κάποια πράγματα για το πυρηνέλαιο, έναν τομέα όπου εσείς δραστηριοποιείστε.

Το πυρηνέλαιο είναι ένα προϊόν το οποίο στην Ελλάδα είναι παρεξηγημένο. Χαρακτηριστικά θα πω ότι πολλοί καταναλωτές το θεωρούν ως ένα εξαιρετικό λάδι, αλλά για χρήση μόνο στο καντίλι των κοιμητηρίων. Όμως το πυρηνέλαιο αποτελεί ένα εξαιρετικό λάδι για μαγείρεμα και είναι το καλύτερο λιπαρό για χρήση τηγανίσματος. Γι' αυτό και η χρήση του σε άλλες χώρες (π.χ. Ισπανία) είναι εξαιρετικά διαδεδομένη τόσο στην οικιακή όσο και στην επαγγελματική χρήση. Στην Ελλάδα βλέπουμε τα τελευταία χρόνια μία αύξηση της κατανάλωσης, η οποία οφείλεται στην υποκατάσταση χρήσης σπορέλαιων. Οι χρήστες πυρηνελαίου είναι καταναλωτές που έχουν συνειδητοποιήσει τα σημαντικά ποιοτικά πλεονεκτήματά του, τα οποία αντισταθμίζουν με το παραπάνω την αυξημένη τιμή του σε σχέση με τα σπορέλαια.

Η ΦΕΤΙΝΗ ΣΥΓΚΥΡΙΑ

Στην φετινή ελαιοκομική περίοδο παρουσιάστηκαν τέσσερα χαρακτηριστικά τα οποία δεν είχαμε δει ποτέ να συμβαίνουν ταυτόχρονα. Μεγάλο ποσοστό του ελαιοκάρπου (μέχρι και 50%) που βρισκόταν πάνω στο δέντρο έτοιμος για συλλογή στο τέλος Οκτωβρίου - αρχές Νοεμβρίου, έπεσε και δεν μαζεύτηκε ποτέ λόγω δάκου και γλοιοσπορίου. Παράλληλα η πλειοψηφία του παραχθέντος ελαιολάδου παρουσιάζει σοβαρά ποιοτικά προβλήματα και παρά τη μικρή ελληνική παραγωγή και τη χαμηλότερη από πέρυσι συνολική παραγωγή στη λεκάνη της Μεσογείου, οι τιμές έχουν καταρρεύσει, εκτός από τα εξαιρετικά παρθένα ελαιόλαδα, τα οποία όμως αποτελούν ισχνή μειοψηφία. Το τελευταίο, που πρέπει να αποτελέσει και τροφή για σκέψη, είναι το γεγονός ότι, παρά τα παραπάνω το αγοραστικό ενδιαφέρον είναι ανύπαρκτο προς το παρόν.

Ελλάδα

ΕΛΛΑΔΑ

225.000

ΠΑΡΑΓΩΓΗ (ΤΟΝΟΙ)

ΜΕΣΗ ΤΙΜΗ
2017/18

3,39

ΕΥΡΩ / ΚΙΛΟ

ΜΕΣΗ ΤΙΜΗ
2018/19

2,80

ΕΥΡΩ / ΚΙΛΟ

-17,4

ΠΗΓΗ:
EU COMMISSION

2017/18

2016/17

-35%

346.000

195.000

Διατηρείται το ενδιαφέρον για τους επιμελείς παραγωγούς

Ο κανόνας της φετινής χρονιάς θέλει τα ποιοτικά ελαιόλαδα να εξασφαλίζουν τη θέση τους στις αγορές με τιμές ικανοποιητικές. Βέβαια το διάστημα μετά το διάλειμμα των εορτών πάγωσε τόσο την εγχώρια αγορά όσο και αυτές του εξωτερικού, αφήνοντας ωστόσο ενδείξεις πως τα χαμηλής οξύτητας ελαιόλαδα διατηρούν μια πλεονεκτική θέση, τουλάχιστον σε όρους ενδιαφέροντος. Πάντως, όσοι πρόλαβαν την ισπανική παραγωγή και διοχέτευσαν ποιοτικά ελαιόλαδα, επιβραβεύτηκαν για την επιμέλειά τους, ξεπουλώντας κυριολεκτικά, πριν καλά ξεκινήσει η χρονιά για τους περισσότερους. Χαρακτηριστικά παραδείγματα, ο ΑΣ Αγίων Αποστόλων και ο ΑΣ Θερμασία Δήμητρα, οι οποίοι άλλωστε πέτυχαν τις καλύτερες τιμές για φέτος.

Μεγάλη προσφορά και υποτονική ζήτηση διαμόρφωσαν το κλείσιμο του προηγούμενου και το ξεκίνημα του νέου έτους, με αρκετούς ωστόσο να εκτιμούν πως στην πορεία, και αφού σταματήσουν τα ελαιοτριβεία να δουλεύουν, η αγορά θα διψάσει και πάλι για ελαιόλαδο, και προφανώς τα ποιοτικά θα έχουν προτεραιότητα. Μέχρι και την τρίτη εβδομάδα του Ιανουαρίου, οι τιμές δεν ξεπέρασαν τα 3,50 ευρώ στην Λακωνία, σημειώνοντας μια περαιτέρω συμπίεση, η οποία αποδίδεται «στην υπερβολική παραγωγή και άρα πτώση των τιμών στην Ισπανία», σύμφωνα με τον πρόεδρο της ΕΑΣ Λακωνίας, Νίκο Προκοβάκη.

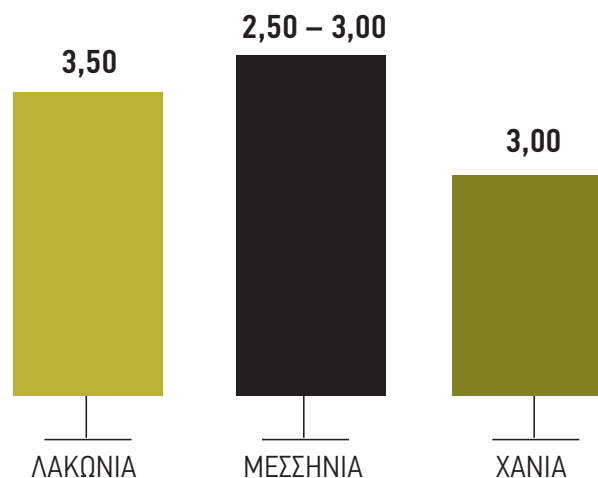
«Αυτήν τη στιγμή, αν δεν τελειώσει και η Ισπανία και ξεκαθαρίσει τη στάση της όσον αφορά τις τιμές, δεν μπορούμε να κάνουμε καμία εκτίμηση», αναφέρει ο Παναγιώτης Ντανάκας, διευθυντής του Α.Σ. Μολάων-Πακίων, ο οποίος επιβεβαιώνει αφενός από την πλευρά του το μειωμένο αγοραστικό ενδιαφέρον, ωστόσο αναμένει ότι η ζήτηση θα ανακάμψει τουλάχιστον για τα ποιοτικά. «Δεν μπορούμε να προδικάσουμε την τιμή, αλλά θα απορροφηθούν», ανέφερε χαρακτηριστικά.

Στα Χανιά, η τιμή παραμένει σταθερή στα 3 ευρώ ανά κιλό,

“

Με τιμές κάτω από τα 3 ευρώ ανά κιλό, ο Έλληνας παραγωγός χάνει χρήματα, όμως μόνο αν οι εκτιμήσεις δείξουν μειωμένη παγκόσμια παραγωγή την επόμενη χρονιά, οι τιμές θα κινηθούν ανοδικά, ώστε να ξεπεράσουν κατά κάποιο τρόπο αυτό το φράγμα

ΤΙΜΕΣ ΠΑΡΑΓΩΓΟΥ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 2019 (ΕΥΡΩ / ΚΙΛΟ)

με ικανοποιητικές ποσότητες να απορροφούνται κυρίως από την εγχώρια αγορά, ενώ υπάρχουν και ιταλικές εταιρείες, πρόθυμες να πληρώσουν την διαφορά των 20 περίπου λεπτών συγκριτικά με τις τιμές της Ισπανίας προκειμένου να τα προμηθευτούν, αφού «υπάρχουν ελαιόλαδα καλής ποιότητας», όπως ενημερώνει ο Νίκος Ρενιέρης, υπεύθυνος πωλήσεων σε εξαγωγική εταιρεία τυποποιημένου ελαιολάδου με έδρα τα Χανιά. Φυσικά, σύμφωνα με τον ίδιο, οι εταιρείες αυτές είναι συγκεκριμένες και αναζητούν ούτως ή άλλως πιο ιδιαίτερα προϊόντα, με τις μαζικές αγορές να γίνονται κυρίως από την Ισπανία.

Πρωτόγνωρη χρονιά για τη Μεσσηνία

Κατά πολλούς, ο μεγάλος χαμένος της φεινής ελαιοκομικής περιόδου είναι η Μεσσηνία, όπου η συγκομιδή τελείωσε, με αρκετά δέντρα να παραμένουν φορτωμένα, με προσβεβλημένο από τον δάκο τον καρπό τους. «Γενικά η χρονιά δεν ήταν καλή. Χάθηκε καρπός, ενώ το ελαιόλαδο που βγήκε δεν ήταν όπως άλλες χρονιές», αναφέρει ο παραγωγός Δημήτρης Αναγνωστόπουλος, ο οποίος ωστόσο εκτιμά πως τα έξτρα παρθένα, τα οποία πωλούνται προς 3 ευρώ ανά κιλό, επειδή δεν υπάρχουν ποσότητες, στη πορεία θα αυξηθεί η τιμή αλλά και η ζήτησή τους.

Italia

ΙΤΑΛΙΑ

205.000

ΠΑΡΑΓΩΓΗ (ΤΟΝΟΙ)

ΤΙΜΗ
ΠΑΡΑΓΩΓΟΥ+1-2 ΕΥΡΩ
ΓΙΑ ΠΟΠ/ΠΓΕ

5-6

ΕΥΡΩ / ΚΙΛΟ

52,2%

ΜΕΙΩΣΗ

ΠΗΓΗ:
EU COMMISSION

Με τη μισή παραγωγή, οι εισαγωγές διπλασιάζονται

Μετά βίας ξεπερνά τους 200.000 τόνους η φετινή ιταλική παραγωγή ελαιολάδου, γεγονός που έχει ανησυχήσει σχεδόν το σύνολο των παραγόντων της βιομηχανίας της γειτονικής χώρας. Σύμφωνα με υπολογισμούς του Coldiretti, μόνο στην Απουλία χάθηκαν ένα εκατ. μεροκάματα εξαιτίας της μειωμένης παραγωγής

Για κατάρρευση της ιταλικής παραγωγής κάνουν λόγο δημοσιεύματα του Τύπου της γειτονικής χώρας, εντοπίζοντας τον αντίκτυπο της ανεπαρκούς συγκομιδής από τον ιταλικό ελαιώνα τόσο στην οικονομία της χώρας και τα εργασιακά, όσο και στην υγεία των πολιτών και την εικόνα της υπαίθρου. Ειδικότερα, περί τα 90 χιλιάδες εκτάρια με ελαιόδεντρα στην Απουλία δεν συγκομίστηκαν καθόλου κατά την τρέχουσα εμπορική περίοδο, κάτι που μεταφράζεται σε μια μείωση της παραγωγής στο 1/3, σε μια περιοχή μάλιστα όπου γίνεται το μεγαλύτερο ποσοστό της ελαιοπαραγωγής. Η

μεγαλύτερη οργάνωση παραγωγών και αγροτών της Ιταλίας, Coldiretti, αποτιμά το γεγονός αυτό σε ένα εκατομμύριο χαμένα μεροκάματα, ενώ υποστηρίζει πως οι εισαγωγές θα ξεπεράσουν κάθε προηγούμενο, με τα δυο στα τρία μπουκάλια ελαιολάδου που πωλούνται στην εσωτερική αγορά να προέρχονται από το εξωτερικό. Σημειώνεται πως το φρέσκο ιταλικό ελαιόλαδο πωλείται από τους παραγωγούς σε τιμές που κυμαίνονται από τα 5 έως τα 6 ευρώ ανά κιλό, ενώ στις περιπτώσεις των ΠΟΠ/ΠΓΕ ελαιολάδων η τιμή αυτή μπορεί να αυξηθεί ακόμα και μέχρι 2 ευρώ.

ΙΣΠΑΝΙΑ

1.600.000

ΠΑΡΑΓΩΓΗ (ΤΟΝΟΙ)

Ισπανία

ΜΕΣΗ ΤΙΜΗ

ΚΟΣΤΟΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ

2,64

ΕΥΡΩ / ΚΙΛΟ

2,73

ΕΥΡΩ / ΚΙΛΟ

ΤΙΜΕΣ

(ΕΥΡΩ/ΚΙΛΟ)

ΠΗΓΗ:

EU COMMISSION

Γράφει μηδενικά περιθώρια κέρδους

Εν μέσω της συγκομιδής οι Ισπανοί ελαιοπαραγωγοί συνειδητοποιούν πως ο στόχος των 1,6 εκατ. τόνων που είχε τεθεί στην αρχή της ελαιοπαραγωγικής περιόδου είναι μάλλον δύσκολο να επιτευχθεί.

Μέσα στις τελευταίες πέντε εβδομάδες της περιόδου, η τιμή παραγωγού ελαιολάδου στην Ισπανία, υποχώρησε κατά 18%, με την μέση τιμή να μην ξεπερνά τα 2,64 ευρώ ανά κιλό, σαφώς χαμηλότερη από το κόστος παραγωγής.

Η Ισπανική Ένωση Κοινοτήτων Ελαιολάδου, υποστηρίζει πως με τις τιμές αυτές και τον εκμηδενισμό του περιθωρίου κέρδους για τον παραγωγό, ο ισπανικός ελαιώνας κινδυνεύει. Σε παλιότερη έρευνά του, ο ίδιος οργανισμός είχε αποτιμήσει το κόστος παραγωγής στα 2,73 ευρώ ανά κιλό. Η μείωση της τιμής αποδίδεται στην αγωνία των συνεταιρισμών, βλέποντας τις ποσότητες φρέσκου ελαιολάδου, να διοχετεύσουν όσο περισσότερο γίνεται στις αγορές,

φοβούμενοι μια περαιτέρω κατάρρευση των τιμών. Ωστόσο ο οργανισμός υπογραμμίζει πως δεν υπάρχει κανένας αντικειμενικός λόγος που να αιτιολογεί μια τέτοια μείωση της τιμής.

Την ίδια στιγμή, σύμφωνα με στοιχεία που συνέλλεξε η κυβέρνηση της Ανδαλουσίας, η παραγωγή τελικά αναμένεται μετά βίας να ξεπεράσει τους 1,55 εκατ. τόνους. Μέσα στο πρώτο τετράμηνο της τρέχουσας περιόδου, η Ισπανία συνέλλεξε 760.000 τόνους, και όλα δείχνουν πως η τελική παραγωγή θα βρεθεί κοντά στους 1,480.000 τόνους. Ταυτόχρονα, οι παγετώνες που αναμένονται μέσα στο επόμενο δίμηνο, αναμένεται να μειώσουν την ποιότητα του ελαιολάδου που θα παραχθεί στο προσεχές διάστημα.

Τυνησία

ΕΞΑΓΩΓΕΣ

170.000
ΤΟΝΟΙ

80%

ΤΗΣ ΣΥΝΟΛΙΚΗΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ
ΕΞΑΓΕΤΑΙ

ΤΥΝΗΣΙΑ

120.000

ΠΑΡΑΓΩΓΗ (ΤΟΝΟΙ)

ΤΙΜΗ
ΠΑΡΑΓΩΓΟΥ13,70%
ΜΕΙΩΣΗ

2,90

ΕΥΡΩ / ΚΙΛΟ

Το κόστος παραγωγής πτωχεύει τους Τυνήσιους

Οι χαμηλές τιμές τόσο στην εσωτερική όσο και στις διεθνείς αγορές στριμώχνουν τους παραγωγούς ελαιολάδου της Τυνησίας, οι οποίοι τώρα πιέζουν την κυβέρνησή τους να αγοράσει σε υψηλότερες τιμές το ελαιόλαδό τους, όσο οι ίδιοι επανεξετάζουν το ενδεχόμενο να προχωρήσουν σε περισσότερες φυτεύσεις.

Σε αντίθεση με τις προσδοκίες τους, η μικρή φετινή παραγωγή δεν μεταφράστηκε σε αύξηση των τιμών, με τους Τυνήσιους παραγωγούς να πληρώνονται αυτό το διάστημα περί τα 2,90 ευρώ ανά κιλό, όταν πέρσι η μέση τιμή βρισκόταν στα 3,36 ευρώ. Τώρα οι ελαιοπαραγωγοί ζητούν από την κυβέρνηση να αγοράσει σε ικανοποιητικές τιμές το προϊόν τους, χτίζοντας αποθέματα για μελλοντικές εξαγωγές, με γνώμονα την διατήρηση της σταθερότητας του κλάδου και την εξασφάλιση της βιωσιμότητάς του. Ο γενικός γραμματέας της Εθνικής Ένωσης Αγροτών, Fawzi Zayani, υπογραμμίζει σε δηλώσεις του στην εφημερίδα «Al-Araby Al-Jadeed», πως οι παραγωγοί δεν μπορούν να ανταποκριθούν στις υποχρεώσεις τους εξαιτίας του δυσβάσταχτου κόστους

παραγωγής.

Ακόμα σημειώνει πως οι αυξημένες τιμές που απολάμβαναν τα προηγούμενα χρόνια οι παραγωγοί, συνέβαλε σε μια άκριτη και χωρίς σχεδιασμό επέκταση της καλλιέργειας, παρά των δυσκολιών άρδευσης που αντιμετωπίζει η χώρα, για να τονίσει πως πλέον είναι απαραίτητο η κυβέρνηση να βάλει χέρι προκειμένου να διατηρήσει τις ισορροπίες σε έναν τομέα με τον οποίο απασχολούνται πλέον των 200.000 αγροτών.

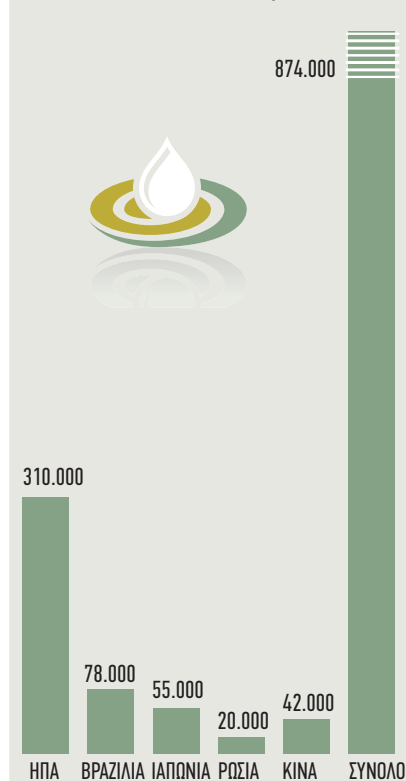
Σε ό,τι αφορά τις εξαγωγές, για την περίοδο 2018/2019, η χώρα της βορείου Αφρικής σχεδιάζει να διοχετεύσει περί τους 170.000 τόνους στις διεθνείς αγορές, όγκος που προέρχεται από την φετινή παραγωγή και τα αποθέματα, αποκομίζοντας 535 με 602 εκατ. δολάρια.

ΔΙΕΘΝΗΣ ΕΙΚΟΝΑ

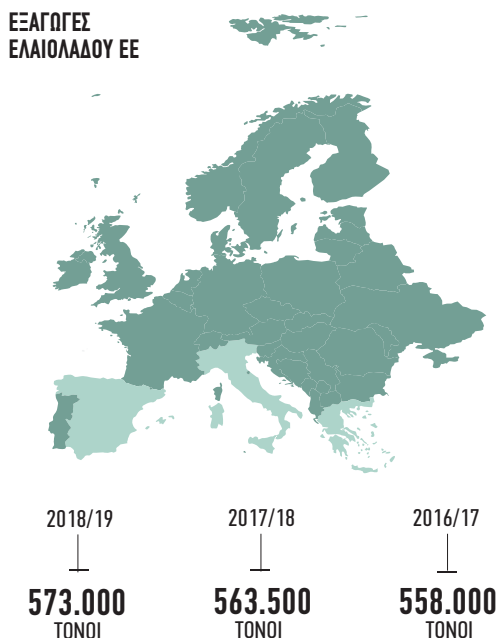
Ανάκαμψη της κατανάλωσης ελαιολάδου

Μια μετριοπαθή ετήσια αύξηση της κατανάλωσης κατά 0,3% αναμένει η IndexBox, συμβουλευτική εταιρεία με έδρα το ΗΒ που διενεργεί έρευνες αγοράς, ως το 2025. Σε ευρωπαϊκό επίπεδο αναμένει το ίδιο και έκθεση της Κομισιόν, ωστόσο οι βασικές ελαιοπαραγωγές χώρες της Μεσογείου φαίνεται πως δυσκολεύονται να στηρίξουν την ανάκαμψη αυτή, με το βλέμμα τώρα να στρέφεται στις ασιατικές αγορές. Τα στοιχεία του IOC για την τρέχουσα ελαιοκομική περίοδο πάντως δείχνουν πως συγκριτικά με πέρυσι η κατανάλωση θα είναι μειωμένη στις μεγαλύτερες αγορές, με μοναδική εξαίρεση τις ΗΠΑ, όπου παρατηρείται μια αύξηση κατά 500 τόνους.

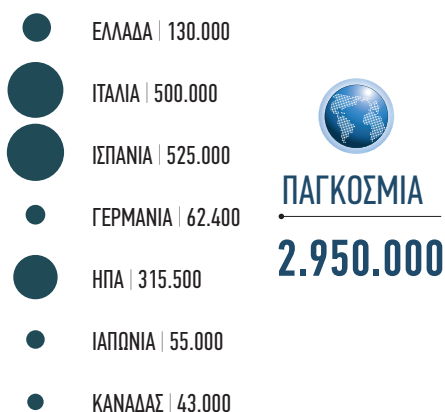
Παγκόσμιες εισαγωγές ελαιολάδου 2018/19

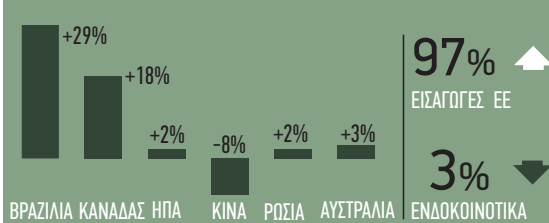
ΕΞΑΓΩΓΕΣ ΕΛΑΙΟΛΑΔΟΥ ΕΕ

ΚΑΤΑΝΑΛΩΣΗ ΕΛΑΙΟΛΑΔΟΥ (τόνοι)

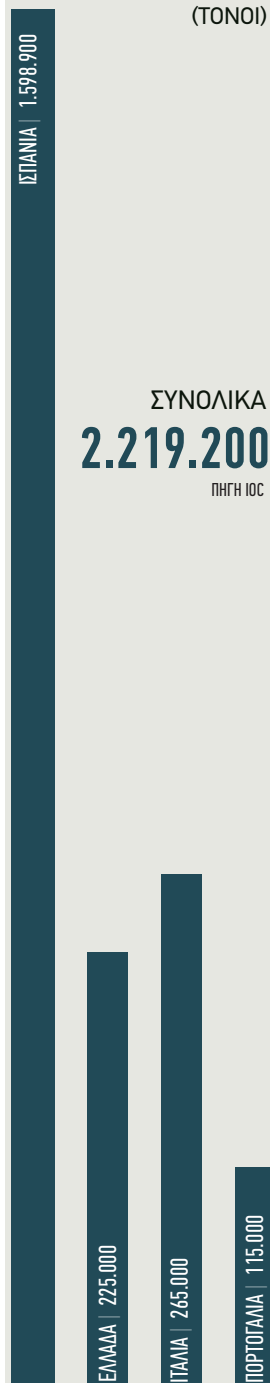
ΠΑΓΚΟΣΜΙΟ ΕΜΠΟΡΙΟ ΟΚΤ. 2017 - ΣΕΠΤ. 2018

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΠΑΡΑΓΩΓΗ

2018/2019

(ΤΟΝΟΙ)

Σε άμεσα μέτρα προστασίας των ελαιόδεντρων καλούνται να προχωρήσουν οι παραγωγοί αυτές τις μέρες που επικρατούν χαμηλές θερμοκρασίες και κατά τόπους παγετοί, ώστε οι όποιες πληγές ή τα σχισίματα του φλοιού σε βλαστούς και κλάδους να μην αποτελέσουν σημεία εισόδου βακτηρίων

ΠΡΩΤΑ ΟΙ ΠΛΗΓΕΣ

ΤΗΣ ΕΛΕΝΗΣ
ΔΟΥΣΚΑ

ΤΟΥ ΧΙΟΝΙΑ

«**A**φού αφαιρέσουμε και απομακρύνουμε τα σπασμένα κλαδιά, δίνουμε ένα σχήμα στο δέντρο

και κάνουμε αμέσως ένα ράντισμα με βορδιγάλαιο πολύτο και κάποιο χαλκούχο σκεύασμα, για να απολυμανθούν οι τομές και οι πληγές που έχουν γίνει από το χιόνι». Αυτό τονίζουν οι γεωπόνοι στους ελαιοπαραγωγούς μετά τις πρόσφατες χιονοπτώσεις ως μέτρα προστασίας της καλλιέργειάς τους. Ωστόσο, οι παραγωγοί είναι ιδιαίτερα ανήσυχοι και για ενδεχόμενη μεγάλη ζημιά στο φυτικό κεφάλαιο των δέντρων τους, το οποίο όμως θα φανεί αργότερα, από τον Μάρτιο και μετά. Πάντως, τα πιο ευαίσθητα όργανα είναι οι καρποί και ακολουθούν οι ανθοφόροι οφθαλμοί, ενώ τα πιο ανθεκτικά είναι ο κορμός και η ρίζα. Οι παράγοντες που επηρεάζουν το βαθμό της ζημιάς στα διάφορα όργανα είναι η διάρκεια των χαμηλών θερμοκρασιών, η απότομη πτώση της θερμοκρασίας, η θρεπτική κατάσταση των δένδρων και η ποικιλία. Σημειώτεον ότι από τις ελληνικές ποικιλίες οι πιο ανθεκτικές είναι η Μαστοειδής, η Μυρτολιά, το Αγουρομάνακο, η Βαλανολιά, η Κοθρέικη και η Χαλκιδικική. Αντίθετα από τις πιο ευαίσθητες στο ψύχος είναι η Κορωνέικη, η Θιακή και η Αμυγδαλολιά.

Σε κάθε περίπτωση, πρέπει να σημειωθεί ότι στους μηχανισμούς της ελιάς για την προστασία από τους παγετούς ιδιαίτερη σημασία για το δέντρο έχουν η εφαρμογή της σωστής λίπανσης, η αποφυγή των όψιμων ποτισμάτων και κλαδεμάτων κατά το φθινόπωρο, καθώς και η έγκαιρη καταπολέμηση των ζιζανίων.

ΣΥΜΠΤΩΜΑΤΑ ΖΗΜΙΩΝ ΑΠΟ ΠΑΓΕΤΟ ΣΤΗΝ ΕΛΙΑ

Ήπιοι παγετοί (πτώση της θερμοκρασίας μέχρι -2°C)

Παρατηρούνται συρρίκνωση των καρπών, ξήρανση κορυφών των επίσης βλαστών, ελαφρό σχίσμο φλοιού των μικρών βλαστών και μερική ή ολική πτώση των φύλλων. Αν η θερμοκρασία δεν πέσει αρκετά κάτω από τους 0°C οι καρποί απλά συρρικνώνονται και μπορεί να επανέλθουν στη φυσιολογική κατάσταση με την άνοδο της θερμοκρασίας. Αν όμως πέσει κάτω από -3°C (-3°C μέχρι -7°C), η ζημιά μπορεί να είναι σοβαρή στους καρπούς που εκτός της συρρίκνωσης της επιδερμίδας, η σάρκα γίνεται καφετιά, μειώνεται η περιεκτικότητα σε λάδι και

ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΛΙΠΑΝΣΗΣ αφού εκτιμηθεί η ζημιά στο δέντρο

Σε κάθε περίπτωση, όπως αναφέρουν οι γεωπόνοι, αρχικά πρέπει να εφαρμοστεί άμεσα ένας ψεκασμός με χαλκούχα σκευάσματα. Να αποφεύγεται το άμεσο κλάδεμα και η εφαρμογή λιπασμάτων ειδικά της αζωτούχου λίπανσης. Η εφαρμογή του κλαδέματος πρέπει να γίνεται ανάλογα με το ποια όργανα έχουν υποστεί σοβαρές ζημιές. Στην περίπτωση ήπιων παγετών και ελαφρών ζημιών, ενδείκνυται άμεσος ψεκασμός με χαλκούχα και ελαφρό κλάδεμα την άνοιξη με αφαίρεση των ζημιωμένων μικρών βλαστών. Η λίπανση θα είναι κανονικά αυτή που εφαρμόζεται για τα μη ζημιωμένα δέντρα και λίγο ενισχυμένη για την ανάπτυξη της νέας βλάστησης. Στην περίπτωση μέτριων παγετών ενδείκνυται επίσης άμεσος ψεκασμός με χαλκούχα, κλάδεμα την άνοιξη με αφαίρεση των ζημιωμένων βλαστών μέχρι τα σημεία αναβλάστησης. Η λίπανση πρέπει να είναι σε μικρότερες από τις κανονικές ποσότητες. Ειδικά η αζωτούχος πρέπει να δίνεται σε μικρές δόσεις για αποφυγή πολύ ζωηρών βλαστών που θα καθυστερήσουν την είσοδο σε καρποφορία των δέντρων.

υποβαθμίζεται η ποιότητά του. Όσο για τις επιτραπέζιες ποικιλίες μπορεί να τις καταστήσει μη εμπορεύσιμες και να οδηγηθούν στο ελαιοτριβείο για παραγωγή λαδιού μειωμένης ποιότητας.

Μέτριοι παγετοί (πτώση θερμοκρασίας μέχρι -7°C)

Παρατηρούνται ξήρανση των φύλλων που μένουν πάνω στα δέντρα και μοιάζουν σαν καμένα από φωτιά, σχίσμο του φλοιού και σε μεγάλους βλαστούς. Η ζημιά διαπιστώνεται από το εύκολο ανασπίκωμα του φλοιού των βλαστών, ο φλοιός και το ξύλο αλλάζουν χρώμα από πράσινο σε καφέ ή μαύρο, παρατηρείται ξήρανση και βλαστών μεγάλης ηλικίας και καταστροφή μέχρι και του 90% των οφθαλμών.

Ισχυροί παγετοί (πτώση της θερμοκρασίας μέχρι -12°C)

Παρατηρούνται καταστροφή όλων των βλαστών του δέντρου, σχίσμο του φλοιού στον κορμό και εύκολος αποχωρισμός του. Σπάνια ζημιώνεται και το ριζικό σύστημα με αποτέλεσμα ολική καταστροφή δέντρου.

Θέλουν ψύχος οι ανθοφόροι οφθαλμοί

Η ελιά είναι από τα λίγα αειθαλή καρποφόρα που χρειάζονται την επίδραση του ψύχους για να ανθίσουν. Οι οφθαλμοί που σχηματίζονται το καλοκαίρι έχουν ανάγκη από χαμηλές θερμοκρασίες το χειμώνα για να διαφοροποιηθούν σε ανθοτάξιες. Ωστόσο, στην περίπτωση ισχυρών παγετών συνιστάται κόψιμο του κορμού κοντά στη ρίζα αν προέρχεται από αγενή πολλαπλασιασμό. Τότε τα δέντρα αναβλαστάνουν από λανθάνοντες οφθαλμούς στη βάση του κορμού ή από τους γόγγρους.

Αύξηση σοδειάς και άριστη ποιότητα

Υψηλή καρποφορία και επομένως κερδοφορία εξασφαλίζει η σωστή λίπανση των δέντρων της ελιάς, σύμφωνα με την εταιρεία Γαβριήλ, η οποία προτείνει Nutrimore 20-7-12+2MgO+B ή 20-6-14+B ή 16-6-18+2MgO+B ή 21-7-17+2MgO+TE ή WINNER BOR, λιπάσματα δοκιμασμένα που εγγυώνται αύξηση σοδειάς τουλάχιστον 15% και άριστη ποιότητα παραγόμενου προϊόντος. Τα λιπάσματα Nutrimore υπερέχουν γιατί παρέχουν:

- Υψηλές μονάδες αζώτου με μηδενικές απώλειες. Τα Nutrimore περιέχουν ουρεϊκό άζωτο που προστατεύεται 100% από το Agrotain και αμμωνιακό άζωτο. Δεν περιέχουν νιτρικό άζωτο το οποίο παρουσιάζει μεγάλες απώλειες λόγω έκπλυσης, φαινόμενο έντονο ιδι-

αίτερα κατά τη χειμερινή περίοδο λόγω των βροχοπτώσεων, το οποίο επιδεινώνουν οι παραδοσιακά πρώιμες λιπάνσεις στην ελιά. Με τα Nutrimore όσο άζωτο πληρώνει ο παραγωγός φτάνει στα ελαιόδεντρα εξασφαλίζοντας τέλεια ισορροπία βλάστησης - καρποφορίας και αυξημένη σοδειά και τη τρέχουσα αλλά και την επόμενη χρονιά. Αντίθετα τα χημικά λιπάσματα περιέχουν υψηλό ποσοστό νιτρικού αζώτου το οποίο πάει χαμένο και τα δέντρα δεν προλαβαίνουν να απορροφήσουν.

- Φώσφορο πάνω από 95% υδατοδιαλυτό που είναι πλήρως διαθέσιμος για τα δέντρα. Δυστυχώς πολλά λιπάσματα περιέχουν φώσφορο μόνο 50-70% υδατοδιαλυτό ή και λιγότερο.

- Υψηλές μονάδες 100% υδατοδιαλύτου καλίου για αυξημένο μέγεθος καρπών και υψηλή ελαιοπεριεκτικότητα. Διατίθενται τύποι θειϊκού-χλωριούχου καλίου αναλόγως εδάφους.

- Βόριο σε καινοτόμα μορφή DDP-Wolf Trax που καλύπτει όλους τους κόκκους του λιπά-

σματος και εγγυάται δεκαπλάσια αποτελέσματα σε σχέση με τα κοινά ιχνοστοιχεία, για άριστη καρπώδεση. Με τα Nutrimore οι ανάγκες θρέψης της ελιάς καλύπτονται με μία εφαρμογή μιας και δίνεται η δυνατότητα για επιλογή τύπων που συνδυάζουν άζωτο, φώσφορο, κάλιο, βόριο για επιτυχημένη γονιμοποίηση και αυξημένη καρποφορία ή και μαγνήσιο για παραγωγή χλωροφύλλης και τέλεια καρπώδεση. Τα κοστολόγια μειώνονται, οι αποδόσεις αυξάνονται. Με τα Nutrimore η σχέση κόστους-αποτελέσματος βρίσκεται σε άριστη αναλογία. Επιτυγχάνεται αποτελεσματική θρέψη και τα ελαιόδεντρα το ανταποδίδουν με αυξημένη παραγωγή και βελτιωμένα ποιοτικά χαρακτηριστικά των καρπών και του ελαιόλαδου αυξάνοντας κατά πολύ την κερδοφορία

Ιωάννα Καλκούκου Γεωπόνος
MSC - Εδαφολόγος - Υπεύθυνη
Τμήματος Marketing

ΕΛΙΑ ΒΡΩΣΙΜΗ ΑΡΔΕΥΟΜΕΝΗ
ΕΛΙΑ ΓΙΑ ΛΑΔΙ ΑΡΔΕΥΟΜΕΝΗ
ΕΛΙΑ ΓΙΑ ΛΑΔΙ ΞΗΡΙΚΗ

ΒΑΣΙΚΗ ΛΙΠΑΝΣΗ	ΕΠΙΦΑΝΕΙΑΚΗ - ΑΖΩΤΟΥΧΟΣ ΛΙΠΑΝΣΗ
NUTRIMORE	NUTRIMORE WINNER
20-7-12+2MgO+B ή 20-6-14+B ή 16-6-18+2MgO+B ή 21-7-17+2MgO+TE	40-0-0+14.5 SO ₃ ή NUTRIMORE WINNER BOR
3-5 kgr/ δέντρο	1-2 kgr/δέντρο
2-4 kgr/δέντρο	1-2 kgr/δέντρο
2-3 kgr/δέντρο	1-2 kgr/δέντρο

ΕΞΕΙΔΙΚΕΥΜΕΝΗ ΦΡΟΝΤΙΔΑ για τον ελληνικό ελαιώνα

Σημαντικές ποσότητες θρεπτικών στοιχείων απομακρύνονται κάθε χρόνο από τον ελαιώνα με τη συγκομιδή, το κλάδεμα και την πτώση των φύλλων. Κρίνεται, λοιπόν, απαραίτητη η σωστή αναπλήρωση των θρεπτικών με την εφαρμογή ενός ορθολογικού προγράμματος λίπανσης, ικανού να καλύψει τις ανάγκες των δέντρων σε θρεπτικά και να διατηρήσει τον ελαιώνα παραγωγικό. Στα κρίσιμα στάδια της ελιάς (διαφοροποίηση ανθοφόρων οφθαλμών, άνθηση, καρπώδεση και ελαιοποίηση) οι ανάγκες σε άζωτο, φώσφορο, κάλιο και βόριο παρουσιάζονται αυξημένες με το καθένα από αυτά να παίζει ρόλο στις φυσιολογικές λειτουργίες των δέντρων σε διαφορετικές όμως χρονικές φάσεις. Σ' αυτήν τη φιλοσοφία η Teofert ανέπτυξε εξειδικευμένους τύπους για την ελιά και τις ελληνικές συνθήκες, όπως το Alzabor neo-N το μεγαλύτερο σε πωλήσεις προϊόν

για την ελιά της εταιρείας σε όλη την Ελλάδα: Ένα ειδικό NPK λίπασμα που εξασφαλίζει μέγιστες αποδόσεις και άριστη ποιότητα λαδιού και καρπού.

Στα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά του:

- Τα απαραίτητα θρεπτικά στοιχεία (N, P, K, S, B, Mo) βρίσκονται σε ιδανική αναλογία για την ολοκληρωμένη θρέψη
- Τρεις διαφορετικές μορφές αζώτου: α. Alzon neo-N με παρεμπόδιση νιτροποίησης και παρεμπόδιση ουρεάσης μέσα στον ίδιο κόκκο, β. Αμμωνιακό άζωτο γ. Καρβαμϊδικό άζωτο
- Υψηλή διαλυτότητα φωσφόρου (>93%)
- Ενδεδειγμένη ποσότητα θείου (8,5%S) για την αύξηση της σύνθεσης των ελαίων και τη σωστή αξιοποίηση του αζώτου
- Απαραίτητη ποσότητα βορίου (0,3B) σε άμεση απορροφήσιμη μορφή
- Προσθήκη μολυβδαινίου (0,0025Mo) για αποτελεσματικότερη διαχείριση του αζώτου, σε άμεση απορροφήσιμη μορφή.

Τα πλεονέκτημα της εφαρμογής

- Καλύπτει τις ανάγκες των δέντρων στα κρίσιμα στάδια της καλλιέργειας
- Απρόσκοπτη διαθεσιμότητα αζώτου από την πρώτη κιόλας ημέρα εφαρμογής του και για μεγάλο χρονικό διάστημα χάρη τις τρεις διαφορετικές μορφές αζώτου
- Με την προσθήκη του Alzon neo-N, του μοναδικού λιπάσματος με παρεμπόδιση νιτροποίησης & ουρεάσης μέσα στον κόκκο
- Σωστή αναπλήρωση θρεπτικών στοιχείων στα κρίσιμα στάδια της καλλιέργειας
- Σχεδιασμένο ειδικά για τις ελληνικές συνθήκες.

Δρ. Χαρίτινη
Κοντοπούλου
Γεωπόνος
Τεχνικό Τμήμα

ΔΡΑΣΗ ΤΟΥ ENTEC® ΣΤΗ ΝΙΤΡΟΠΟΙΗΣΗ

ΑΜΜΩΝΙΑΚΟ
(NH_4^+)ΝΙΤΡΩΔΕΣ
(NO_2^-)ΝΙΤΡΙΚΟ
(NO_3^-)ΒΑΚΤΗΡΙΑ
NITROSOMONASΒΑΚΤΗΡΙΑ
NITROBACTER

Λιπάσματα Entec®

Ένα πολύτιμο εργαλείο
στα χέρια του παραγωγού

Η ελιά ευδοκιμεί σε μεγάλη ποι-
κιλία εδαφών και προσαρμόζεται
εύκολα στις ξηροθερμικές συνθή-
κες της χώρας μας. Προτιμάει ου-
δέτερα ή ελαφρά αλκαλικά εδά-
φη (pH 7-8), αντέχει όμως και στα
ελαφρά όξινα. Το ριζικό της σύ-
στημα εκμεταλλεύεται άριστα τα
θρεπτικά στοιχεία και την εδαφι-
κή υγρασία αυξάνοντας την αν-
θεκτικότητα των δένδρων στην
ξηρασία και ευνοώντας την εξά-
πλωση της καλλιέργειας τόσο
στα βαθιά, γόνιμα, αρδευόμενα,
πεδινά εδάφη, όσο και στα πτω-
χά, αβαθή και ξηρικά εδάφη των
ημιορεινών περιοχών. Για να επι-
τευχθεί η άριστη ανάπτυξη και
η μέγιστη παραγωγικότητα των
δένδρων, είναι απαραίτητη η προ-
σθήκη όλων των απαραίτητων
θρεπτικών στοιχείων στην ιδανι-
κή ποσότητα και αναλογία.

Τα λιπάσματα ENTEC® περιέ-
χουν αναστολέα νιτροποίησης, ο
οποίος εγγυάται την άριστη αξιο-
ποίηση του αζώτου κατά τη δι-
άρκεια της καλλιεργητικής περι-
όδου. Το γεγονός αυτό καθιστά

τα ENTEC® ένα πολύτιμο εργα-
λείο στα χέρια του παραγωγού δί-
νοντάς του πλεονεκτήματα όπως:

1. Άριστη τροφοδοσία δένδρων με
άζωτο σε όλες τις συνθήκες
2. Ελαχιστοποίηση απωλειών και
επιμήκυνση του χρόνου παραμο-
νής του αζώτου στο έδαφος
3. Εξασφάλιση της παρατεταμέ-
νης θρέψης των δένδρων με άζω-
το καλύπτοντας τα κρίσιμα στά-
δια βλάστησης και καρποφορίας
4. Εναρμόνιση της παροχής του
αζώτου στις εκάστοτε απαιτήσεις
των δένδρων εξασφαλίζοντας την
καλύτερη δυνατή θρέψη
5. Μεγιστοποίηση της εκμετάλ-
λευσης των θρεπτικών στοιχείων
από τα δένδρα
6. Δυνατότητα πρόωμης εφαρ-
μογής για αξιοποίηση των χειμε-
ρινών βροχοπτώσεων, χωρίς τον
κίνδυνο έκπλυσης του αζώτου.

Λιπάσματα ENTEC® για τη λίπανση της ελιάς

- ENTEC® 21 Solub + B
- ENTEC® Special
- ENTEC® Perfect
- ENTEC® Active
- ENTEC® Bor
- ENTEC® 13-10-20

ΤΟ ΟΛΟΚΛΗΡΩΜΕΝΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ λίπανσης

Η Φυτοθρεπτική ΑΒΕΕ διαθέτει ολοκληρωμένη
πρόταση βασικής λίπανσης της ελιάς, η οποία
βασίζεται σε νέες τεχνολογίες που αποσκοπούν
στην κάλυψη των λιπαντικών αναγκών της
ελαιοκαλλιέργειας με ταυτόχρονη μείωση των
απωλειών θρεπτικών στοιχείων, με αποτέλεσμα
την αύξηση της αποτελεσματικότητας της
λίπανσης και τη μείωση του κόστους.

Η σειρά Νεον ενσωματώνει την καινοτόμα τεχνολογία
Penxcel που αποτελεί την τελευταία εξέλιξη
προϊόντων με παρεμποδιστές αζώτου. Τα κοκκώδη
λιπάσματα Νεον περιέχουν αναστολέα ουρεάσης
(NBPT) για αποφυγή απωλειών αζώτου σε μορφή
αέριας αμμωνίας και αναστολέα νιτροποίησης (DCD)
για μείωση των απωλειών αζώτου λόγω έκπλυσης.
Έτσι με την εφαρμογή των λιπασμάτων ΝΕΟΝ
προκύπτουν πολλαπλά οφέλη.

- Η προσεκτικά σχεδιασμένη διαχείριση της
αζωτούχου λίπανσης αποτελεί, στις μέρες μας,
βασική προτεραιότητα ενός προγράμματος θρέψης.
Η Φυτοθρεπτική ΑΒΕΕ πρωτοστατεί και σε αυτόν

τον τομέα, αναπτύσσοντας
τη νέα σειρά κοκκωδών
λιπασμάτων Unique με
αναστολέα ουρεάσης NBPT.
Τα Unique ενσωματώνουν
την τεχνολογία Penxcel που
βασίζεται στη διείσδυση του
αναστολέα βαθιά και σταθερά

στον κόκκο του λιπάσματος, εξασφαλίζοντας έτσι
αυξημένη αποτελεσματικότητα παρεμπόδισης.

- Το ειδικό κοκκώδες λίπασμα NEW-BOR έχει
σχεδιαστεί για να καλύψει με ιδανικό τρόπο
τις ιδιαίτερες λιπαντικές απαιτήσεις της ελιάς,
εξασφαλίζοντας ισορροπημένο εφοδιασμό με άζωτο,
κάλιο και βόριο, με αποτέλεσμα την ισορροπημένη
βλαστική ανάπτυξη και αυξημένη παραγωγή με
βελτιωμένα ποιοτικά χαρακτηριστικά. Το NEW BOR
εφαρμόζεται στα ελαιόδεντρα από Δεκέμβριο έως
Μάρτιο ανάλογα με την περιοχή της καλλιέργειας,
την ποικιλία, τις κλιματολογικές συνθήκες αλλά
και τις ειδικές τοπικές πρακτικές. Συνιστάται η
διασπορά του λιπάσματος να γίνεται σε απόσταση
από τον κορμό και στη νοτιή περιφέρεια της κόμης.
Συνιστάται η ενσωμάτωση του λιπάσματος αμέσως
μετά την εφαρμογή για την αποφυγή απωλειών.

Βαγγέλης Λάσκος
Γεωπόνος Φυτοθρεπτική

ΤΟ ΚΑΤΑΛΛΗΛΟ ΛΙΠΑΣΜΑ για κάθε ελαιώνα

Το σχέδιο λίπανσης της ελιάς πρέπει να είναι βασισμένο στις ανάγκες της ανά φαινολογικό στάδιο, χρησιμοποιώντας τα κατάλληλα λιπάσματα στις κατάλληλες δόσεις και στον κατάλληλο χρόνο, λαμβάνοντας υπόψη παράγοντες όπως η ποικιλία, η ηλικία των δένδρων, η πυκνότητα φύτευσης, το εάν η καλλιέργεια είναι αρδευόμενη ή όχι, αλλά και τα στοιχεία της εδαφολογικής ανάλυσης που πρέπει να γίνεται κάθε 2-3 χρόνια. Αυξημένες ποσοτικά και ποιοτικά παραγωγές βοηθούνται από τη χρήση διαφυλλικών σκευασμάτων στο σωστό χρόνο και στη σωστή δοσολογία.

Βασική λίπανση στο στάδιο του λήθαργου (Δεκέμβριος - Ιανουάριος)

Κοκκώδη λιπάσματα, Complesal Olea 20-5-10 + 2 + Ιχνοστοιχεία ή NovaTec Suprem 21-5-10 + 3 + Ιχνοστοιχεία, σε δοσολογία 2 - 4 κιλά / δένδρο

Στάδιο της διαφοροποίησης των οφθαλμών (Μάρτιος έως 15 ημέρες πριν την πλήρη άνθιση) Διαφυλλική εφαρμογή με Basfoliar SP Primavera 25-

10-17 με ιχνοστοιχεία σε δόση 2,5 κιλά ανά τόνο ψεκαστικού διαλύματος ή με Nutri-bor που είναι πλούσιο σε βόριο, μαγνήσιο και άλλα ιχνοστοιχεία σε δόση ένα κιλό ανά τόνο ψεκαστικού διαλύματος.

Στάδιο καρπόδεσης (Ιούνιος)

Υδρολίπανση με σταθεροποιημένο με παρεμποδιστή νιτροποίησης No-

vaTec Solub

Olivo 21-0-0 που είναι εμπλουτισμένο με βόριο. Δόση 0,5 - 1 κιλό ανά δένδρο.

Στάδιο ανάπτυξης του καρπού

(Ιούνιος - Αύγουστος) Διαφυλλικές εφαρμογές με Vitanica Si, που είναι εμπλουτισμένο με πυρίτιο και αυξίνες, ή Basfoliar NK Plus, που είναι πλούσιο σε κάλιο, ή με σκεύασμα φυτικών αμινοξέων Basfoliar Avant Natur που είναι κατάλληλο και για χρήση στην βιολογική γεωργία. Δοσολογία 2,5 λίτρα ανά τόνο ψεκαστικού διαλύματος.

Στάδιο έλαιο-γέννησης - ωρίμανσης, (Σεπτέμβριος - Δεκέμβριος, έως 20 ημέρες πριν τη συγκομιδή)

Διαφυλλικές εφαρμογές με Basfoliar SP Olivo 14-5-28 με ιχνοστοιχεία ή με Basfoliar Combi - Stipp που είναι πλούσιο σε ασβέστιο, ειδικά για τις βρώσιμες. Δοσολογία 2,5 λίτρα ανά τόνο διαλύματος.

Για πληροφορίες στους κατά τόπους συνεργάτες ή στο www.compo-expert.gr

Ενημέρωση για την ελιά από την Compo Expert

Η Compo Expert έχει προσδιοριστεί παγκοσμίως ότι συμμετέχει στην Αλυσίδα του Αγροτικού Τροφίμου και όχι απλά στον κλάδο της Θρέψης-Λίπανσης των Καλλιεργειών. Με το σκεπτικό αυτό οργάνωσε στην Καλαμάτα, στις 8 & 9 Δεκέμβρη, ένα ξεχωριστό διήμερο πάνω στην ελιά και το ελαιόλαδο, θέλοντας να δώσει τη δυνατότητα σε 80 και πλέον επαγγελματίες απ' όλες τις γεωγραφικές περιοχές της Ελλάδας όπου η ελαιοκομία παίζει πρωτεύοντα ρόλο, να συζητήσουν τις εξελίξεις στον κλάδο. Το Τμήμα Food Chain που δημιουργήθηκε τα τελευταία χρόνια στους κόλπους της Compo Expert Ελλάς, προετοίμασε ένα ελκυστικό διήμερο με ομιλητές αλλά και δράσεις που κάλυψαν τις περισσότερες πλευρές της ελαιοκαλλιέργειας και του ελαιολάδου.

Μεταξύ των εισηγήσεων που κράτησαν το ενδιαφέρον του κοινού μέχρι το βράδυ της πρώτης ημέρας ήταν οι κάτωθι: ● «Η ελαιοκαλλιέργεια στην Πελοπόννησο και τα κυριότερα προβλήματα φυτοπροστασίας» από τον Α. Παρσκευόπουλο, Γεωπόνο, Δ/ντή Διεύθυνσης Αγροτικής Οικονομίας και Κτηνιατρικής Τριφυλίας. ● «Πρόταση της Compo Expert Ελλάς για τη θρέψη και λίπανση της ελιάς» από τον Στάθη Παυλάκο, Δ/ντή Marketing και R+D, EMEA region crop manager, της COMPO

EXPERT Ελλάς. ● «Επιτραπέζια Ελιά: Ο γνωστός-άγνωστος κλάδος της αγροτικής μας οικονομίας - Γνωριμία με το πρώτο εξαγωγικό προϊόν της χώρας» από τον Δρ. Γ. Γκούτσια, Γεωπόνο, Πρόεδρο Δ.Ο.ΕΠ.ΕΛ και Πρώην Γενικό Διευθυντή Ελαιοργικής. ● «Ελαιόλαδο: Η εθνική και διεθνής διάστασή του» από τον Γ. Οικονόμου, Γενικό Δ/ντή ΣΕΒΙΤΕΛ. Χαιρετισμοί έγιναν από τους γεωπόνους της Compo Expert Ελλάς Γιάννη Κοτσοβό, Εμπορικό Δ/ντη, Δημήτρη Δρόλια, Crop Manager in Fruit Trees, και Μιχάλη Αργυρόπουλο, Υπεύθυνο Πωλήσεων στην Πελοπόννησο.

Επίδειξη κλαδέματος και γευσιγνωσία

Τη δεύτερη ημέρα πραγματοποιήθηκε επίδειξη κλαδέματος ελιάς με την τεχνική Riccardo Gucci από τον γεωπόνο Αλέξανδρο Καπασούρη, όπως επίσης και «Γευσιγνωσία Ελαιολάδου» στο Εργαστήριο Γευσιγνωσίας ΤΕΙ Καλαμάτας από τους Ι. Μπλιώνη, Υπ. Ποιότητας & Επικοινωνίας και Β. Δημόπουλο, Δ/ντή/Επικεφαλής Ομάδας ΤΕΙ Καλαμάτας. Η εκδήλωση έκλεισε με ξενάγηση στο εργοστάσιο της Compo Expert Ελλάς όπου παράγονται τα φημισμένα προϊόντα θρέψης της σειράς NovaTec® στη Βιομηχανική Ζώνη Πάτρας.

Βιοαέριο από ελληνικό ελαιοτριβείο

Είναι κοινώς γνωστό ότι όλα τα ελαιοτριβεία, εξάγοντας το ελαιόλαδο που αποτελεί μόνο το 20% της συνολικής μάζας της ελιάς, παράγουν ταυτόχρονα και μια μεγάλη ποσότητα αποβλήτων, τα οποία, εάν δεν αντιμετωπιστούν ως υποπροϊόντα, καταστρέφεται ολοσχερώς η περιβαλλοντική αειφορία τους και κινδυνεύουν με πρόστιμα αλλά και κλείσιμο.

Μια θετική προς την κατεύθυνση αυτή συγκυρία είναι ότι στην Ελλάδα πολλά ελαιοτριβεία, τα τελευταία χρόνια περνάνε από την τριφασική λειτουργία, η οποία ήταν υπεύθυνη για τις τεράστιες ποσότητες κασιόγαρου, στη διφασική η οποία εξασφαλίζει καλύτερη ποιότητα παραγόμενου ελαιόλαδου και καθόλου κασιόγαρο. Από την άλλη όμως η διφασική λειτουργία έχει το μειονέκτημα της πολύ υγρής πυρήνας, την οποία με μεγάλη δυσκολία διαχειρίζονται τα πυρηνελαιουργεία και η οποία δεν εξασφαλίζει κανένα σχεδόν έσοδο στον ελαιουργό.

Η PIERALISI με τα φυγοκεντρικά μηχανήματα πολλαπλών φάσεων «Decanter Multi Fasi – DMF) προσφέρει στους Έλληνες ελαιουργούς μια νέα προοπτική εξασφαλίζοντας: ● Ανώτατη ποιότητα παραγόμενου ελαιόλαδου ● Μηδενική παραγωγή υγρών αποβλήτων και ● Παραγωγή δύο υποπροϊόντων που συνεισφέρουν στην κερδοφορία των ελαιοτριβείων.

ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑ PIERALISI DMF ΤΟ «ΠΑΤΕ» ΕΛΙΑΣ

Για την παραγωγή του βιοαερίου

Τα υποπροϊόντα είναι μια αφυδατωμένη πυρήνα, η οποία λόγω χαμηλής υγρασίας είναι «καλοδεχούμενη» από τα πυρηνελαιουργεία και ένα νέο υποπροϊόν το «πατέ» της ελιάς, που περιέχει την πούλπα του ελαιόκαρπου χωρίς καθόλου από το θρυμματισμένο κουκούτσι του. Η χρήση του «πατέ» ελιάς για την παραγωγή βιοαερίου αλλάζει το χαρακτήρα των

ελληνικών ελαιοτριβείων. Ήδη λειτουργεί στην Ελλάδα το πρώτο ελαιοτριβείο το οποίο τροφοδοτεί με τα υποπροϊόντα του αφενός ένα πυρηνελαιουργείο και αφετέρου μια μονάδα παραγωγής βιοαερίου εξασφαλίζοντας και από τα δύο ένα σημαντικό εισόδημα. Κάθε κυβικό μέτρο πατέ αναπτύσσει τουλάχιστον 160 m³ μεθανίου με ποσοστά καθαρότητας 65%. Είναι επομένως μια εξαιρετική πρώτη ύλη για μονάδες βιοαερίου και όσο αυτές οι μονάδες πολλαπλασιάζονται, ιδιαίτερα σε ελαιοπαραγωγικές ζώνες, τόσο αυξάνεται η πιθανότητα κοντά σε ένα ελαιοτριβείο τεχνολογίας DMF-Pieralisi, όπως τα νέα μοντέλα φυγοκεντρικών της σειράς Leopard, να λειτουργεί ένας αποδέκτης του παραγόμενου πατέ.

Με GPS ο έλεγχος του δάκου σε πραγματικό χρόνο στο χωράφι

ΤΗΣ ΣΟΦΙΑΣ ΣΠΥΡΟΥ

Τη μισή λύση στο χρόνιο πρόβλημα της δακοπροστασίας υπόσχονται να φέρουν οι νέες τεχνολογίες που πρόκειται να εισάγει επιστημονικό πρόγραμμα του ΕΛΓΟ «Δήμητρα» για τον εκσυγχρονισμό της παρακολούθησης και τον έλεγχο των πληθυσμών του δάκου. Έχοντας ήδη δώσει σημαντικά δείγματα γραφής οι τεχνολογίες που αξιοποιούν τα γεωχωρικά δεδομένα αποδεδειγμένα μείωσαν τις αστοχίες και τις παραλείψεις στους δακοψεκασμούς, το οποίο σύμφωνα με τους επιστήμονες αποτελεί το ήμισυ του προβλήματος της καταπολέμησης του δάκου. Έτσι στο μέλλον με τη βοήθεια των GPS οι ΔΑΟΚ σε οκτώ περιφερειακές ενότητες που συμμετέχουν στο πρόγραμμα θα μπορούν πλέον να τεκμηριώνουν την πορεία του τρακτέρ, δίνοντας στον αγρότη τη σιγουριά ότι το ψεκάστικό έχει περάσει από τον ελαιοπερίβολό του. Την ίδια στιγμή που η τεχνολογία προχωρά ωστόσο το κράτος κινείται με ρυθμούς χελώνας στο επίμαχο ζήτημα της δακοπροστασίας. Παρά τις ανακοινώσεις του υπουργού Γεωργίας Σταύρου Αραχωβίτη τον περασμένο Νοέμβριο για τροποποίηση του ισχύοντος νόμου με την οποία θα προδεσμεύονται τα χρήματα για τη δακοκτονία καθώς και για τη δημι-

ουργία συντονιστικού κέντρου δεν έχει ακόμη έρθει στη Βουλή η τροπολογία. Όπως όλα δείχνουν λοιπόν και η φετινή χρονιά θα κυλήσει όπως και οι προηγούμενες με τις γνωστές δυσλειτουργίες και καθυστερήσεις στην κινητοποίηση του κρατικού μηχανισμού στην αντιμετώπιση του κρίσιμου ζητήματος της δακοπροστασίας.

ΚΑΠΟΙΕΣ ΔΑΟΚ ΕΙΝΑΙ ΜΠΡΟΣΤΑ

Σύγχρονη τεχνολογία

Μειώνει τις «τρύπες» στην κάλυψη

Σήμερα ορισμένες πρωτοπόρες ΔΑΟΚ όπως αυτή της Φωκίδας και της Τριφυλίας «βλέπουν» πού έχουν ψεκάσει τα τρακτέρ, παρακολουθώντας τη διαδρομή που διένυσε το όχημα μες από ένα GPS το οποίο είναι τοποθετημένο στο όχημα. Το νέο επιστημονικό πρόγραμμα που υλοποιεί ο ΕΛΓΟ Δήμητρα στοχεύει στην εξέλιξη των μεθόδων που χρησιμοποιούσαν ήδη οι συγκεκριμένες ΔΑΟΚ με την χρήση GPS για την παρακολούθηση των ψεκασμών μέσω smart phone μέσα σε πραγματικό χρόνο. Έτσι σύμφωνα με την Δρ. Αργυρώ Καλαϊτζάκη του Ινστιτούτου

Ελαιάς, Υποτροπικών Φυτών και Αμπέλου στα Χανιά που συνεργάζεται στην υλοποίηση του προγράμματος «την ώρα που γίνεται ο ψεκάσμος θα προβάλλεται η πορεία του τρακτέρ πάνω σε χάρτη ώστε να βλέπουμε από ποια χωράφια πέρασε, πότε πήγε, με τί ταχύτητα κινήθηκε, αν άφησε κενά σημεία που δεν ψέκασε, αν δύο συνεργεία πέρασαν από την ίδια περιοχή ώστε να εντοπίσουμε τα λάθη. Αξίζει να σημειωθεί ότι η εφαρμογή παρακολούθησης των ψεκασμών που θα προκύψει από το πρόγραμμα είναι δωρεάν γεγονός που θα μειώσει το κόστος ελέγχου του δάκου ενώ σήμερα παρόμοια εφαρμογή διατίθεται μόνο από τον ιδιωτικό τομέα». Η σωστή εφαρμογή των ψεκασμών αποτελεί σήμερα σύμφωνα με την κ. Καλαϊτζάκη ένα από τους πιο σημαντικούς παράγοντες που μπορούν να βελτιώσουν την επίδοση της δακοκτονίας. «Η σωστή εφαρμογή των ψεκασμών είναι πάνω από το 50% του προβλήματος που αντιμετωπίζουν σήμερα πολλές περιοχές στον έλεγχο του δάκου. Πολλές ζώνες μένουν απώστες γεγονός που ξεφεύγει από τον έλεγχο των αρμόδιων αρχών επειδή ακριβώς είναι πολύ δύσκολο να ελέγξει κανείς την πορεία

Πραγματοποιήθηκε στις 29 Νοεμβρίου η εναρκτήρια ημερίδα του έργου «Πιλοτική εφαρμογή νέων τεχνολογιών για την παρακολούθηση και έλεγχο των πληθυσμών του δάκου σε διάφορες ελαιοκομικές περιοχές της Ελλάδας 'NT4D', στο Ινστιτούτο Ελιάς στα Χανιά.

που ακολουθούν τα συνεργεία'.

Πέρα από τη βελτίωση των ψεκασμών η καινοτομία που εισάγει το πρόγραμμα αφορά τον έλεγχο των παγίδων. Έτσι μέσω smart phone θα μεταβιβάζονται άμεσα τα στοιχεία για τον αριθμό των εντόμων που παγιδεύονται στην οθόνη του υπολογιστή του αρμόδιου στις ΔΑΟΚ ή σε άλλες υπηρεσίες.

ΧΤΙΖΕΙ ΕΙΚΟΝΑ ΜΕΣ ΤΟ ΧΡΟΝΟ

Χάρτες για τις εστίες του δάκου

Πιλοτικά και νέες παγίδες

Τα δεδομένα για τη θέση των παγίδων και τον αριθμό των συλλήψεων σε κάθε παγίδα θα προβάλλονται επιπλέον πάνω σε χάρτες ώστε να μπορούν να συνδυαστούν οι πληροφορίες και να εντοπιστούν οι εστίες του δάκου. 'Από τα στοιχεία θα προκύψουν χάρτες επικινδυνότητας που με δεδομένα από διαδοχικές χρονιές και θα αναδεικνύουν περιοχές ευάλωτες στο δάκο οι οποίες αποτελούν εστίες όπου θα πρέπει να εφαρμόζονται πιο εντατικοί τοπικοί ψεκασμοί', θα πει η Δρ. Κалаιτζάκη.

Στα πλαίσια του προγράμματος θα δοκιμαστούν επίσης πιλοτικά νέες παγίδες οι οποίες θα μπορούν να στέλνουν αυτόματα τα στοιχεία για τον αριθμό του πληθυσμού του δάκου στον υπολογιστή χωρίς να χρειάζεται επιτόπου εξέταση της παγίδας.

Αντικείμενο του προγράμματος αποτελεί τέλος η μελέτη της ανθεκτικότητας του δάκου σε σκευάσματα που χρησιμοποιούνται σήμερα στη δακοκτονία. Έτσι θα συλλεχθούν δείγματα από πληθυσμούς του δάκου από όλη τη χώρα και θα γίνει ανάλυση της ανθεκτικότητας σε εγκεκριμένα εντομοκτόνα. Σε δεύτερο επίπεδο η ανάλυση θα εστιάσει στους μηχανισμούς μεσ από τους οποίους ο δάκος αποκτά ανθεκτικότητα σε εντομοκτόνα μεσ από μεθόδους μοριακής βιοτεχνολογίας.

ΓΕΩΤ.Ε.Ε Τα δέκα σημεία για την επιτυχία του εθνικού προγράμματος Δακοκτονίας

Τις προτάσεις του για τη Δακοκτονία κατέθεσε το Γεωτεχνικό Επιμελητήριο Ελλάδας / Παράρτημα Πελοποννήσου & Δυτικής Στερεάς Ελλάδας (ΓΕΩΤ.Ε.Ε), που ως θεσμοθετημένος σύμβουλος της πολιτείας, ασχολείται διαχρονικά με θέματα προστασίας της ελαιοκαλλιέργειας. Η πρόταση περιλαμβάνει τα εξής 10 σημεία:

1 Το Υπ.Α.Α.Τροφίμων σε συνεργασία με τις Περιφέρειες να συνεχίσει την υλοποίηση του προγράμματος δολωματικών ψεκασμών δακοκτονίας με τη δημιουργία συντονιστικού κέντρου παρακολούθησης των απαιτούμενων ενεργειών και με δυνατότητα παρεμβάσεων όταν εντοπίζονται προβλήματα.

2 Η προμήθεια των δραστικών ουσιών καταπολέμησης του δάκου θα πρέπει να γίνεται από το Υπ.Α.Α.Τ. Όμως οφείλει σε συνεργασία με τους ερευνητικούς φορείς της χώρας, να μελετήσει περαιτέρω τις δραστικές ουσίες που χρησιμοποιούνται στην καταπολέμηση του δάκου για την αύξηση της αποτελεσματικότητάς τους.

3 Ίδρυση Ινστιτούτου Ελιάς στην Δυτική Ελλάδα με την συμβολή του ΕΛ.Γ.Ο ΔΗΜΗΤΡΑ με σκοπό την παρακολούθηση της διαδικασίας φυτοπροστασίας στις περιοχές αυτές.

4 Απαραίτητη προϋπόθεση για την υλοποίηση του προγράμματος δακοκτονίας είναι η εξασφάλιση των αναγκαίων πιστώσεων και η έγκαιρη επιλογή αναδόχου, με όρους διαφάνειας.

5 Θα πρέπει να επανεξεταστεί ο τρόπος είσπραξης της εισφοράς δακοκτονίας. Εναλλακτικά προτείνεται, η είσπραξη να

γίνεται παράλληλα με τη δόση της ενιαίας ενίσχυσης, όπως γίνεται και η εισφορά προς τον ΕΛ.Γ.Α..

6 Για την επιτυχία του προγράμματος δακοκτονίας απαραίτητη προϋπόθεση είναι η παρουσία και η συμμετοχή των κατάλληλων Γεωτεχνικών επιστημόνων.

7 Αλλαγή του τρόπου οριοθέτησης των περιοχών δακοκτονίας. Προτείνεται η οριοθέτηση να γίνεται με επιστημονικά κριτήρια λαμβάνοντας υπόψη το μικροκλίμα, το ανάγλυφο της περιοχής, τις προσβολές των ελαιώνων από δάκο προηγούμενων ετών, την πυκνότητα των ελαιώνων, τις καλλιεργητικές εργασίες, την παρουσία άλλων παθογόνων κλ.π..

8 Η τοποθέτηση των παγίδων παρακολούθησης των ακμαίων του δάκου πρέπει να γίνεται αυστηρά στις θέσεις που υποδεικνύουν οι Γεωπόνοι του προγράμματος δακοκτονίας των Δ.Α.Ο.Κ., να αποστέλλουν ψηφιακά δεδομένα (monitoring) ώστε να δίνουν σε πραγματικό χρόνο τα αποτελέσματα των συλλήψεων και να λειτουργούν - όπου είναι δυνατόν - όλο το χρόνο. Παράλληλα αναγκαία κρίνεται η δημιουργία βάσης δεδομένων και χαρτών ψηφιακής αποτύπωσης των συλλήψεων του δάκου και των περιοχών ψεκασμών.

9 Η παρακολούθηση των μηχανημάτων ψεκασμού να γίνεται υποχρεωτικά με τη χρήση συστημάτων GPS.

10 Δημιουργία εκτεταμένου δικτύου ενημέρωσης αγροτών μέσω sms και emails ώστε να επεμβαίνουν έγκαιρα στις περιπτώσεις που απαιτείται ψεκασμός καλύψεως.

Η υπέρηυκτη καλλιέργεια ελιάς συμβαδίζει με το γενικότερο μοντέλο εκσυγχρονισμού των δενδρωδών καλλιέργειών όπου η γραμμική φύτευση επιτρέπει μεγαλύτερες οικονομικές αποδόσεις.

ΜΕ ΟΔΗΓΗΣΗ ΣΠΟΡ ΟΧΗΜΑΤΟΣ ΜΟΙΑΖΕΙ Η ΥΠΕΡΠΥΚΝΗ ΕΛΑΙΟΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΑ

ΤΗΣ ΣΟΦΙΑΣ ΣΠΥΡΟΥ

Προμηνύεται δεύτερος γύρος με «διορθώσεις»

Στη γεωργία η δύναμη της προόδου συνδυάστηκε με την έννοια της επιτάχυνσης των ρυθμών και το μεγάλο άλμα στους όγκους παραγωγής μόλις τις τελευταίες επτά δεκαετίες. Στην ελαιοκαλλιέργεια όμως τα πράγματα αλλάζουν με πιο αργούς ρυθμούς και οι ελαιώνες στην πλειοψηφία τους έχουν τη μορφή που επικρατεί στη χώρα εδώ και εκατοντάδες χρόνια. Μια εξέλιξη στο μοντέλο καλλιέργειας που εμφανίστηκε στη χώρα αποτελεί η υπέρπυκνη που συμπίπτει με το γενικότερο μοντέλο εκσυγχρονισμού των δενδρωδών καλλιεργειών όπου η γραμμική φύτευση επιτρέπει μεγαλύτερες οικονομικές αποδόσεις. Η υπέρπυκνη φυτεία της ελιάς όμως έχει ένα σημαντικό μειονέκτημα καθώς βασίζεται σε τρεις μόνο ποικιλίες την Αρμπεκίνα, την Αρμπουσάνα και την Κορωνέικη, κάτι που μειώνει το εύρος των ελαιολάδων που μπορεί να παραχθούν με αυτό το σύστημα καλλιέργειας. Κατά συνέπεια η υπέρπυκνη καλλιέργεια δεν μπορεί -ακόμη- να προσφέρει την «ετικέτα» που διαφοροποιεί κάθε ελαιόλαδο και που προσδίδει τη μοναδική ταυτότητα αλλά και διαβατήριο για εξαγωγές και υψηλή υπεραξία. Αυτό δεν σημαίνει

ότι στο μέλλον δεν θα υπάρξουν περισσότερες ποικιλίες με κατάλληλα χαρακτηριστικά για να είναι αποδοτικές και κυρίως να είναι μέτριας ζωηρότητας. Αυτή τη στιγμή διεξάγονται σε διεθνές επίπεδο έρευνες για την προσαρμογή γενετικού υλικού πολλών αυτόχthonων ποικιλιών της Μεσογείου με στόχο τον εμπλουτισμό της γκάμας της υπέρπυκνης, κάτι που μπορεί να εξασφαλίσει ακόμη καλύτερες συνθήκες βιωσιμότητας της καλλιέργειας.

Καλλιέργεια σε υψηλές στροφές

Αν κάτι χαρακτηρίζει την υπέρπυκνη γραμμική ελαιοκαλλιέργεια για παραγωγή ελαιολάδου, αυτό είναι η ταχύτητα. Λέγεται μάλιστα πως η καλλιέργεια σε πολύ πυκνά σχήματα (150-200 δένδρα /στρέμμα) μοιάζει με την οδήγηση ενός γρήγορου αυτοκινήτου: Χρειάζεται ακρίβεια χειρισμών και το περιθώριο λάθους είναι μικρό. Ακριβώς για το λόγο αυτό όμως η επιλογή της υπέρπυκνης είναι ενδιαφέρουσα γιατί δίνει τη δυνατότητα μιας πρώιμης και υψηλής παραγωγής, απαραίτητης προϋπόθεσης για τη γρήγορη είσοδο στη φάση παραγωγικότητας και κερδοφορίας, που είναι και το ζητούμενο κάθε αγροτικής εκμετάλλευσης. Σε αυτό το σύστημα καλλιέργειας το πλεονέκτημα του χρόνου και κατά συνέπεια και του κόστους συγκομιδής είναι πολύ ισχυρό. Κατά μέσο όρο μια ελαιοσυλλεκτική μηχανή συγκομίζει 4 στρέμματα ανά ώρα, ενώ στη χειρωνακτική συγκομιδή με ελαιοραβδιστικό για παραδοσιακή φυτεία 18-25 δέντρων ανά στρέμμα που βρίσκονται σε πλήρη παραγωγή ο χρόνος συγκομιδής κυμαίνεται ανάμεσα σε 13-20 ώρες/στρέμμα/άτομο.

© ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ: ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΠΑΣΧΑΛΗ-ΤΣΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ

Είναι θέμα νοοτροπίας, καθώς απαιτεί λήψη των αποφάσεων με καθαρά οικονομικά κριτήρια

Πριν μπει η υπέρπυκνη γραμμική καλλιέργεια στην παραγωγή γύρω στο 2007, προηγήθηκαν μύθοι που λειτούργησαν παραπλανητικά και οδήγησαν σε ορισμένες περιπτώσεις σε απογοήτευση για τη νέα καλλιέργεια. Βασικός μύθος ήταν αυτός που ήθελε τα υπέρπυκνα σχήματα να εξασφαλίζουν μεγαλύτερο όγκο την ίδια στιγμή που στην καλύτερη περίπτωση ο υπέρπυκνος ελαιώνας μπορεί να δώσει όσο και ένας συμβατικός. Ξεκινώντας από λάθος βάση έγιναν επιπλέον και

λάθος χειρισμοί καθώς όπως θα πει ο Γιώργος Κωστελένος, ιδιοκτήτης των φυτρώρων Κωστελένου, «ορισμένοι από τους πρωτοπόρους παραγωγούς της γραμμικής υπέρπυκνης καλλιέργειας φύτευαν ποικιλίες ζωηρές όπως η Κορωνέικη σε ιδιαίτερα γόνιμα εδάφη ενώ παράλληλα υπήρχε άγνοια για τις καλλιεργητικές πρακτικές. Τα δέντρα της υπέρπυκνης φυτείας απαιτούν συμμόρφωση με αυστηρά κλαδέματα και διατήρηση σε συγκεκριμένα σχήματα που όταν δεν τηρούνται το δέντρο πολύ

συμμόρφωση με αυστηρά κλαδέματα και διατήρηση σε συγκεκριμένα σχήματα απαιτεί η γραμμική υπέρπυκνη για να μην αποτύχει σύμφωνα με τον Γιώργο Κωστελένο.

γρήγορα ξεφεύγει από τον έλεγχο. Με αποτέλεσμα πολύ γρήγορα οι παραγωγοί να βλέπουν την καλλιέργεια να φτάνει σε κορεσμό και να μην είναι παραγωγική. Αυτό συμβαίνει επειδή τα δέντρα που βρίσκονται σε πολύ μικρή απόσταση όπως είναι 4 x 1,35 μ. ή 4 x 1,50 μ. αναπτύσσουν μεταξύ τους ανταγωνισμό και οι ελιές παύουν να αποδίδουν. Έτσι ενώ στο ξεκίνημα εντυπωσιάστηκαν οι παραγωγοί βλέποντας αρχικά πολύ μικρά δεντράκια να έχουν θεαματική ανάπτυξη και να μπαίνουν γρήγορα στην παραγωγή, όμως ακριβώς επειδή δεν μπορούσαν να τα χειριστούν, οι φυτείες αποτύγχαναν. Αυτή τη στιγμή εκριζώνονται δέντρα, δηλαδή εφόσον οι παραγωγοί δεν ξέρουν να τα κρατήσουν πυκνά πάνε στο επόμενο βήμα τα αραιώνουν μετατρέποντας τις υπέρπυκνες γραμμικές σε πυκνές», συμπληρώνει ο ίδιος.

ΧΩΡΙΣ ΣΥΝΑΙΣΘΗΜΑ

Συντηρητικοί οι Έλληνες

Επιμένουν στην παραδοσιακή τεχνική

Πέρα από τις διαφορετικές πρακτικές καλλιέργειας η στροφή στην υπέρπυκνη γραμμική είναι και θέμα νοοτροπίας και προϋποθέτει τη λήψη αποφάσεων με βάση καθαρά οικονομικά κριτήρια, κάτι που δεν αποτελεί κανόνα στην ελαιοκαλλιέργεια στην Ελλάδα. «Η γραμμική υπέρπυκνη είναι επιχείρηση, είτε βάλουμε μήλα, είτε ροδάκινα, είτε αμύγδαλα και χρειάζεται να βγάξεις το συνταίσιμμά απ' έξω. Στην Ελλάδα είμαστε συντηρητικοί απέναντι στην αλλαγή. Εξάλλου και σε πολλές καλλιέργειες δεν μας αρέσει να αλλάζουμε την ποικιλία και επιμένουμε να καλλιεργούμε με τον ίδιο τρόπο αντίθετα από τις τάσεις της αγοράς. Πόσο

εύκολα ένας Έλληνας μπορεί να βγάλει μια ελιά 100 χρόνων; Ο Ισπανός δεν έχει τέτοιους ενδιασμούς θα τη βγάλει», θα πει ο κ. Κωστέλενος. Άλλωστε, τα συστήματα αυτά σε παγκόσμιο επίπεδο φυτεύονται κυρίως από «επιχειρηματίες» ή μεγάλες επιχειρήσεις που δεν έχουν υποχρεωτικά άμεση σχέση με την ελαιοκαλλιέργεια, αλλά δρουν με καθαρά επιχειρηματικά κριτήρια.

ΥΨΗΛΟ ΚΟΣΤΟΣ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ Το 60% αφορά τα δενδρύλλια Στοιχίζει λιγότερο η συγκομιδή

Πολλοί μπορεί να είναι οι λόγοι που θα ήθελαν οι παραγωγοί να μπουν στην υπέρπυκνη και αν το αρχικό κόστος αποτελούσε εμπόδιο, τώρα αυτό μπορεί να ξεπεραστεί σε ένα βαθμό από την επιδότηση της γραμμικής από τα Σχέδια Βελτίωσης. «Το αρχικό κόστος εγκατάστασης είναι πολύ υψηλότερο από αυτό της συμβατικής καλλιέργειας και ανέρχεται σε 650-750 ευρώ ανά στρέμμα, από τα οποία το μεγαλύτερο ποσοστό που φτάνει έως και 60% αφορά στην αγορά δενδρυλλίων» θα πει ο κ. Κωστέλενος. Όμως η επιδότηση με 564 ευρώ το στρέμμα που μπορεί να εξασφαλίσει ο παραγωγός για την ελιά πυκνής φύτευσης και χαμηλού σχήματος μεσα από τα Σχέδια Βελτίωσης μπορεί να

μειώσει σημαντικά την οικονομική επιβάρυνση της υπέρπυκνης. Παράλληλα τα οφέλη για τον παραγωγό από την επιλογή της γραμμικής υπέρπυκνης συνίστανται κυρίως στα χαμηλότερα κόστη συγκομιδής σε σχέση με τη συμβατική. Έτσι τα κόστη μηχανικής συλλογής του καρπού στην περίπτωση του Γιάννη Αλεξούλη, έμπειρου παραγωγού που καλλιεργεί 60 στρέμματα στον Κραννώνα Θεσσαλίας, ανέρχονται περίπου σε 50 ευρώ το στρέμμα. «Ο μέσος όρος ταχύτητας της μηχανής είναι 4 στρέμματα την ώρα. Συνολικά το κόστος παραγωγής ανέρχεται σε 200-230 ευρώ ανά στρέμμα από τα οποία το μεγαλύτερο κόστος αφορά στα κλαδέματα που ανέρχεται σε 100 ευρώ το στρέμμα», θα πει ο ίδιος. Αυτό διότι τα δέντρα που βρίσκονται ήδη στον ελαιώνα είναι συνήθως διαφορετικής ηλικίας μεταξύ τους και δεν έχουν ομοιογένεια, γεγονός που δημιουργεί πρόβλημα στη συγκομιδή», καταλήγει ο ίδιος.

Ένας βασικός μύθος ήταν αυτός που ήθελε τα υπέρπυκνα σχήματα να εξασφαλίζουν μεγαλύτερο όγκο την ίδια στιγμή που στην καλύτερη περίπτωση ο υπέρπυκνος ελαιώνας μπορεί να δώσει όσο και ένας συμβατικός.

Βελτιώσεις στην ποσότητα και ποιότητα ελαιολάδου με χρήση ορθολογικής λίπανσης και ιδιαίτερα διαφυλλικής έδειξαν οι μελέτες της Αμερικανικής Γεωργικής Σχολής.

PERROTIS COLLEGE Άρδευση και λίπανση

Βελτίωση σε ποσότητα και ποιότητα

Μελέτες στον εκπαιδευτικό-ερευνητικό ελαιώνα στο Perrotis College της Αμερικανικής Γεωργικής Σχολής, όπου από το 2012 αξιολογούνται τρεις πυκνότητες φύτευσης (500, 1.000 και 1.670 δένδρα ανά στρέμμα), δυο ποικιλίες (Αρμπεκίνα και Κορωνέικη) σε δυο δόσεις άρδευσης (κανονική και ελλειμματική) και δυο δόσεις λίπανσης, δείχνουν διαχρονικά ότι τα ποσά άρδευσης είναι μικρότερα και η «ελλειμματική άρδευση» έχει υψηλότερη αποτελεσματικότητα χρήσης νερού (ΑΧΝ), αν γίνει στα σωστά διαστήματα και στάδια ανάπτυξης φυτών, με χρήση τεχνολογιών «Άρδευσης Ακριβείας», απ' ό,τι η παραδοσιακή άρδευση, όπως αναφέρει ο Αθανάσιος Γκέρτσος, Καθηγητής στο Perrotis College. Επίσης αποτελέσματα από το παραπάνω σύστημα, έδειξαν βελτιώσεις στην ποσότητα και ποιότητα ελαιολάδου με χρήση ορθολογικής λίπανσης και ιδιαίτερα διαφυλλικής.

ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ

Με χαμηλό ρίσκο

Ποιο θα μπορούσε να είναι όμως κατάλληλο σύστημα για να εκπαιδευτεί στην υπέρπυκνη ένας νέος παραγωγός που θέλει να μειώσει το ρίσκο της επιλογής; Σύμφωνα με τον κ. Κωστέλενο, μια στρατηγική μπορεί να αποτελέσει η σχεδίαση ενός εντατικού ελαιώνα με τέτοια διαμόρφωση ώστε να μπορεί να πυκνώσει η φύτευση.

ΠΡΟΫΠΟΘΕΣΗ

Να σχεδιαστεί ο ελαιώνας εξαρχής

«Διαλέγουμε αποστάσεις φύτευσης όπως 6x6 και πυκνώνουμε τη φύτευση στο 1,5 μέτρο. Έτσι μπορούμε να ασκήσουμε υπέρπυκνη γραμμική για 20 χρόνια και μετά αντί να ξηλώσουμε και να ξαναφυτέψουμε μπορούμε να μετατρέψουμε τον ελαιώνα σε πυκνό ή συμβατικό. Αυτή είναι μια καλή λύση διότι αν δεν κλαδέψουμε ή συμβεί μια ζημιά από παγετό δεν θα χαθεί ο ελαιώνας, υπάρχει η εναλλακτική να καλλιεργηθεί σε πιο αραιό σχήμα. Βέβαια αυτό προϋποθέτει να σχεδιαστεί εξαρχής ο ελαιώνας για να αξιοποιηθεί διπλά, τόσο με το υπερπυκνο όσο και το πυκνό σχήμα» σημειώνει ο ίδιος.

Νέες δεξιότητες για τον παραγωγό απαιτεί το κλάδεμα των δέντρων

Για να αποδώσει η υπέρπυκνη γραμμική καλλιέργεια, απαιτεί νέες δεξιότητες από τον παραγωγό που πρέπει απαραίτητα να εκπαιδευτεί στη διαμόρφωση και το κλάδεμα του δενδρυλλίου από τα πρώτα εκατοστά ενώ για όλο τον κύκλο του δέντρου απαιτείται κλάδεμα με αυστηρές προδιαγραφές. «Στο στάδιο της φύτευσης τα δενδρύλλια θα πρέπει να είναι μικρά φυτά μέχρι 80 εκ.», θα πει ο Γιάννης Αλεξούλης. «Η διαμόρφωση πρέπει να γίνει κυπαρισσάκι, με ένα κεντρικό κορμό και κλαδάκια δεξιά αριστερά επί της γραμμής και όχι μεταξύ των γραμμών φύτευσης», εξηγεί ο ίδιος. Στη φυτεία του, που ξεκίνησε το 2006 με 165 φυτά ανά στρέμμα, οι γραμμές χωρίζονται

Διάρκεια 17 χρόνια

Η διάρκεια της γραμμικής υπέρπυκνης εκτιμάται ότι ανέρχεται σε 17 χρόνια ενώ μετά από αυτό πιθανή λύση αποτελεί η ανανέωση.

Γιάννης Αλεξούλης:

«Θα περιμένω να φτάσω 18-19 χρόνια και μετά θα κάνω σταδιακή καρατόμηση, δηλαδή θα κόψω στο επίπεδο του εδάφους σειρά παρά σειρά.»

ενώ για τον περιορισμό του πλάτους γίνεται το αντίστοιχο κλάδεμα που λέγεται και «τριμινγκ». «Πρέπει να κρατάμε το ύψος των δέντρων να φθάνει το μέγιστο έως το 60% της απόστασης των διαδρόμων και αυτό για να μπορεί να συγκομίζεται το δέντρο από τη μηχανή. Δηλαδή στο δικό μου κτήμα το μέγιστο ύψος είναι 2,40 ώστε να λιάζονται κάτω χαμηλά οι ποδιές των δέντρων», θα πει ο έμπειρος καλλιεργητής. Τα περισσότερα δέντρα στο κτήμα του αποτελούνται από τις τρεις κύριες ποικιλίες Αρμπεκίνα, Κορωνέικη και Αρμποσόνα. «Η παραγωγή του δέντρου αρχίζει στο δεύτερο χρόνο και στον τρίτο μπορεί να μπει μηχανή. Η Κορωνέικη διακρίνεται για τη ζωηρότητα, παράγει

περισσότερους βλαστούς, είναι πιο συμπαγής από τις άλλες δύο και δεν λυγίζει. Πιο παραγωγική είναι η Αρμποσόνα με τον μέσο όρο κατά στρέμμα κατά την περασμένη δεκαετία να είναι 1.000 κιλά καρπού ενώ η μέγιστη απόδοση φτάνει ακόμη και 1.700-1.800 κιλά ανά στρέμμα», θα πει ο κ. Αλεξούλης. Επιπλέον προϋπόθεση είναι η άρδευση γιατί η υπέρπυκνη έχει απαιτήσεις και δεν μπορεί να είναι ξερική. «Η βιβλιογραφία αναφέρει ότι η υπέρπυκνη χρειάζεται γύρω στα 500 χιλιοστά νερού, τα 230 περίπου μας τα δίνουν οι βροχές αλλά το ελάχιστο που πρέπει να δώσουμε είναι 230 χιλιοστά ανά βλαστική περίοδο», συμπληρώνει ο ίδιος.

Ο Γιάννης Αλεξούλης καλλιεργεί 60 στρέμματα υπέρπυκνου γραμμικού ελαιώνα στον Κρανώνα Θεσσαλίας.

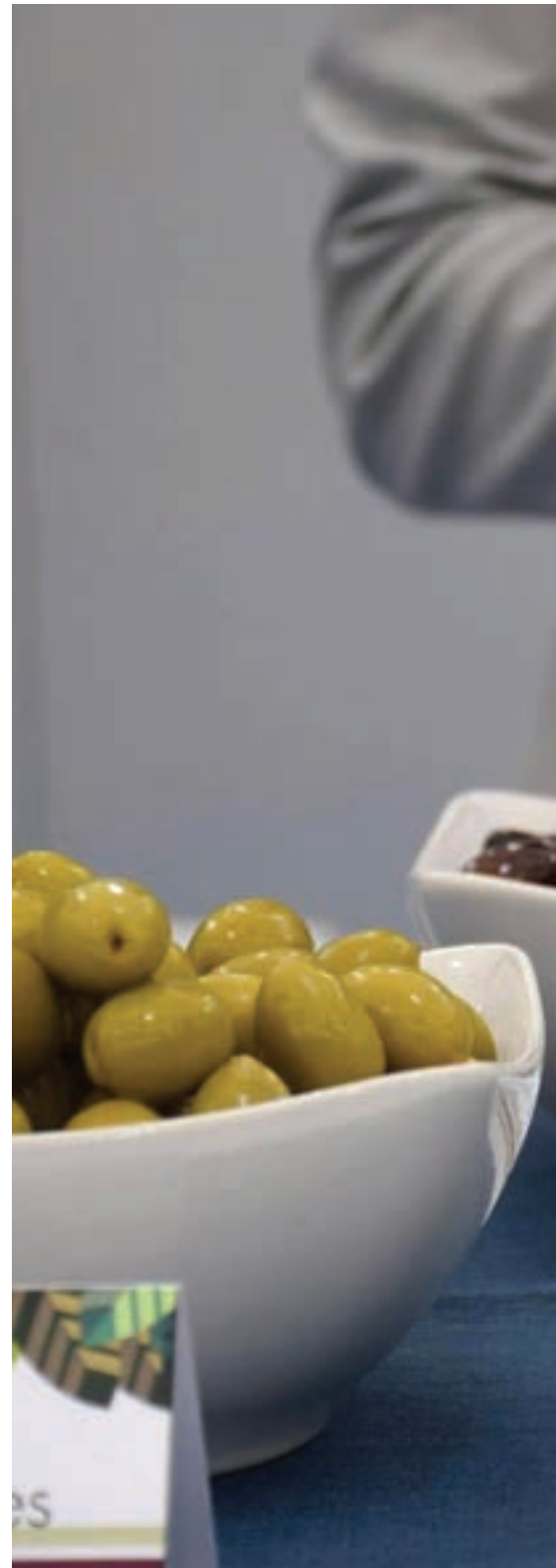
Αγροτική
ενημέρωση
σε γλώσσα
ευρωπαϊκή

ΚΟΝΤΕΥΕΙ ΤΑ 3 ΕΥΡΩ Η ΕΛΙΑ ΚΑΛΑΜΩΝ

ΤΟΥ ΧΡΗΣΤΟΥ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ

Να αγγίζει
τα επίπεδα του
2016, όταν οι τιμές
ξεπερνούσαν τα 3,50
ευρώ, βλέπουν οι
άνθρωποι της αγοράς
την ελιά Καλαμών,
που φέτος είναι
λιγότερη αλλά δεν
υστερεί σε ποιότητα

Προσδοκίες για μια πολύ καλή χρονιά -σε επίπεδο τιμών παραγωγού- στην επιτραπέζια ελιά Καλαμών καλλιεργεί η αυξημένη ζήτηση στην αγορά που έρχεται ως συνέπεια της μειωμένης παραγωγής λόγω των προβλημάτων που προκάλεσε ο δάκος στην ελαιοκαλλιέργεια. Ήδη αυτήν τη στιγμή οι πράξεις που σημειώνονται πάνουν 2,50 με 3 ευρώ/κιλό για την ακριβή κατηγορία έως 110 τεμάχια. Συνεταιριστές μάλιστα αναφέρουν στο «Ελαίος Καρπός» ότι δεν είναι απίθανο αν το επόμενο διάστημα -όσο διαρκεί η αγορά- οι τιμές αγγίζουν τα επίπεδα του 2016 που οι τιμές ξεπερνούσαν τα 3,50 ευρώ. «Η συγκομιδή της ελιάς Καλαμών ολοκληρώθηκε τον Δεκέμβριο. Φέτος η παραγωγή ήταν μειωμένη. Η τιμή παραγωγού κατά μέσο όρο πάνει από 2,50 ευρώ για τη βασική κατηγορία τεμαχισμού ενώ πέρσι δεν ξεπέρασε κατά μέσο όρο το 1,60 ευρώ, αφού είχαμε πολλές, είχαν δέσει υπερβολικά και πήγαν πολλές για λάδι», μας αναφέρει ο Κων-

**Για τη βασική κατηγορία
πάνω από 2,50 ευρώ**

Η τιμή παραγωγού στην Καλαμών
κατά μέσο όρο πιάνει από 2,50
ευρώ για τη βασική κατηγορία
τεμαχισμού ενώ πέρσι δεν ξεπέρασε
κατά μέσο όρο το 1,60 ευρώ.

σταντίνος Μαλαβάζος, παραγωγός και πρόεδρος του Αγροτικού Συνεταιρισμού Γουβών στην Λακωνία. Και προσθέτει: «Η αγορά συνεχίζεται για μεγάλο χρονικό διάστημα μετά τη συγκομιδή διότι έχουμε τη δυνατότητα να βάζουμε τις ελιές στη άλμη όπου διατηρούνται και να τις αποθηκεύουμε. Χαρακτηριστικό είναι το γεγονός υπάρχουν ακόμα ελιές Καλαμών από πέρσι. Όσον αφορά το εμπορικό κομμάτι του συνεταιρισμού μας πουλάμε το προϊόν μας σε εμπόρους, οι οποίοι εξάγουν σε όλο τον κόσμο. Ποιοτικά πάντως -παρά τη μειωμένη μας παραγωγή- είμαστε σε πολύ καλά επίπεδα».

Η χαμηλότερη παραγωγή στη περιοχή της Φθιώτιδας

Όσον αφορά την πορεία των τιμών της ελιάς Καλαμών, σύμφωνα με το ρεπορτάζ του «ΕΙ» ξεκίνησε μεταξύ 1,40 και 1,60 ευρώ/κιλό, αναλόγως μεγέθους, και μετά από μερικές ημέρες έφτασε να ξεπερνά τα 2 ευρώ/κιλό για την ακριβή κατηγορία έως 110 τεμάχια στην Αιτωλοακαρνανία, ενώ υπήρξαν εμπορικές πράξεις στα 2,30-2,50 ευρώ για ποσότητες έως 340 τεμάχια, ανεξαρτήτως μεγεθών, στην περιοχή της Λοκρίδας.

Να σημειωθεί ότι μεγαλύτερη κάμψη της παραγωγής σημειώθηκε στο νομό Φθιώτιδας, λόγω δάκου, παρενδιαστοφορίας, βροχοπτώσεων και ανεμοθύελλας και λιγότερο στις παραγωγικές ζώνες της Πελοποννήσου, για τους ίδιους ακριβώς λόγους. Σαφώς μειωμένη ήταν και η παραγωγή στο νομό Αιτωλοακαρνανίας.

Η πρακτική της μικροσυσκευασίας μπορεί να διπλάσιάζει την αξία των εξαγωγών ενώ και οι παραγωγοί θα έχουν τουλάχιστον ένα 50λεπτο συν στην τιμή, σύμφωνα με τον Κώστα Λεπίδα.

Στο «κυπελάκι» κρύβεται η υπεραξία της επιτραπέζιας ελιάς

Στο ίδιο έργο με αυτό του ελληνικού ελαιολάδου, που εξάγεται χύμα και καρπώνονται άλλοι την υπεραξία του, θεατές είναι και οι παραγωγοί της επιτραπέζιας ελιάς. Η λύση στις ατυποποίητες ελιές που εξάγονται στην Ιταλία και από εκεί συσκευάζονται ακούει στο όνομα «μικροσυσκευασίες» του μισού έως 7 κιλών ή αλλιώς «κυπελάκι». Με τον τρόπο αυτό, όπως μας εξηγεί ο πρόεδρος της ΕΑΣ Καβάλας, Κωνσταντίνος Λεπίδας, η υπεραξία της ποιοτικής ελληνικής επιτραπέζιας ελιάς θα μένει στη χώρα μας. Μάλιστα σύμφωνα με τον ίδιο, σύμφωνα με μελέτες που έχουν γίνει αυτή πρακτική (η οποία όμως θέλει την στήριξη της πολιτείας προκειμένου να γίνουν επενδύσεις) μπορεί να διπλασιάσει την αξία των εξαγωγών ενώ και οι παραγωγοί θα έχουν τουλάχιστον ένα 50λεπτο συν στην τιμή που πωλούν.

«Το τελευταίο διάστημα έχουμε ξεκινήσει κάποιες κουβέντες για να τυποποιούμε τις ελιές σε μικροσυ-

σκευασία (πρόκειται για κυπελάκια του μισού μέχρι και των επτά κιλών) προκειμένου να απευθυνθούμε απευθείας στη λιανική αγορά του εξωτερικού. Μέχρι τώρα αυτό που κάνουμε είναι να στέλνουμε το προϊόν στους πελάτες μας στην Ιταλία όπου κάνουν εκεί τη μικροσυσκευασία και στη συνέχεια τις μεταπωλούν σε όλο τον κόσμο. Αυτό το πράγμα κάποια στιγμή πρέπει να αλλάξει. Εμείς προχωρήσαμε μόνοι μας. Κάναμε ενέργειες να συγκεραστούμε με κάποιους Ιταλούς γιατί δεν είναι και εύκολο πράγμα να βγεις κατευθείαν στην αγορά με μικροσυσκευασίες αλλά ακόμα είμαστε σε αρχικό στάδιο», αναφέρει χαρακτηριστικά ο κ. Λεπίδας. Και συμπληρώνει: «Θα πρέπει η πολιτεία να στηρίζει επιχειρήσεις όπως είναι η ΕΑΣ Καβάλας που θέλουν να προχωρήσουν σε τέτοιες προσπάθειες προκειμένου να μένει η υπεραξία του προϊόντος στην Ελλάδα. Χρειάζεται χρηματοδότηση».

Έπιασαν τα 1,50 ευρώ οι λιγοστές Χαλκιδικικής και Θρούμπες Θάσου

ΤΟΥ ΧΡΗΣΤΟΥ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ

Στο 1,50 ευρώ το κιλό οδήγησε την τιμή τόσο της πράσινης ελιάς Χαλκιδικικής όσο και της Θρούμπας Θάσου η μειωμένη παραγωγή. Σύμφωνα με τα στοιχεία, η φετινή παραγωγή είναι μειωμένη κατά το ήμισυ, δηλαδή αν πέρσι ήταν 120.000 τόνοι, φέτος θα είναι περίπου 60.000 τόνοι. Χαρακτηριστική είναι η εικόνα που μας μετέφερε ο πρόεδρος της ΕΑΣ Καβάλας, Κωνσταντίνος Λεπίδας, ο συνεταιρισμός του οποίου ηγείται εμπορεύεται και τα δύο ήδη. «Όσον αφορά την πράσινη υπήρχε μεγάλο πρόβλημα σε όλη τη χώρα εξαιτίας του δάκου. Παρόλα αυτά στην περιοχή μας το παλέψαμε και πήραμε τις ποσότητες που περιμέναμε. Περιμέναμε 3.500 τόνους και πλησιάσαμε τους 4.000 τόνους. Η τιμή παραγωγού κυμάνθηκε στο 1,40 ευρώ για τα 100 – 110 τεμάχια ενώ πέρσι η τιμή κυμάνθηκε στα 95 λεπτά. Η σημαντική αυτή αύξηση οφείλεται στο ότι σε πανελλήνιο επίπεδο δεν υπήρχαν ελιές. Και στην υπόλοιπη Ελλάδα η τιμή για τον συγκεκριμένο τύπο ήταν στα ίδια επίπεδα. Η πράσινη ελιά κατά 80% εξάγεται με τις μεγαλύτερες ποσότητες να κατευθύνονται στην αγορά της Ιταλίας. Επίσης πρέπει να σημειωθεί ότι είναι λίγοι οι παραγωγοί, που, παρά το «ράλι» που έκανε η τιμή της πράσινης ελιάς Χαλκιδικικής, μπορούν να δηλώσουν ικανοποιημένοι από τη φετινή δύσκολη καλλιεργητική σεζόν. Η σοδειά αποδείχθηκε, τελικώς, ακόμη πιο μικρή από

ΕΞΑΓΩΓΙΚΟ ΠΡΟΙΟΝ

Η πράσινη ελιά Χαλκιδικικής που καλλιεργείται κατά 80% εξάγεται με τις μεγαλύτερες ποσότητες να κατευθύνονται στην αγορά της Ιταλίας

ό,τι αρχικώς είχαν υπολογίσει οι ελαιοκαλλιεργητές του νομού Χαλκιδικής, σε σημείο ώστε σε κάποια κτήματα δεν άξιζε τον κόπο να μπουν να συγκομίσουν. Η έλλειψη αυτή, βέβαια, ήταν που πυροδότησε και τον έντονο ανταγωνισμό πλειοδοσίας τιμών μεταξύ των μεταποιητών, οι οποίοι χρειάστηκε να προσφύγουν σε αγορές προϊόντος και στην Καβάλα για να καλύψουν τις ανάγκες τους. «Ήταν μια πολύ περίεργη χρονιά» ανέφερε στο Ελαιάς Καρπός ο πρόεδρος του ΑΣ Ορμύλιας, Θανάσης Τσικούρης, ο οποίος ανέφερε ότι στα κτήματά του ενώ συνήθως η σοδειά κινείται στους 50 τόνους, συγκομίστηκαν μόλις 10 τόνοι και αντίστοιχα σε δύο άλλες περιπτώσεις οι παραγωγοί ανέμεναν 150 και 100 τόνους, αλλά πήραν από 70 και 65 τόνους.

Μειωμένη κατά 90% η παραγωγή

Όσον αφορά την Θρούμπα ο κ. Λεπίδας μας αναφέρει: «Στην περιοχή του Πρίνου της Θάσου από όπου παίρνουμε Θρούμπα οι παραγωγοί μπόρεσαν και ψέκασαν οπότε καταφέραμε να συγκεντρώσουμε μια παραγωγή της τάξεως των 120 τόνων (τα προηγούμενα χρόνια η παραγωγή ξεπερνούσε τους 350 τόνους). Συνολικά πάντως η ελιά στην Θάσο ήταν μειωμένη κατά 90% σε σχέση με πέρσι λόγω του δάκου. Η τιμή παραγωγού ήταν στα 1,40 ευρώ για μέχρι 250 τεμάχια. Οι ελιές της Θάσου έχει επίσης ολοκληρωθεί γιατί φέτος δεν είχαμε παραγωγή αλλά κανονικά διαρκεί μέχρι τις αρχές Γενάρη».

Έως 1,50 ευρώ η ελιά Χαλκιδικικής

Η Καβάλα φέτος περίμενε 3.500 τόνους και πλησίασε τους 4.000 τόνους, σύμφωνα με τον Κώστα Λεπίδα, ενώ η τιμή ήταν στα 1,40 ευρώ το κιλό.

Στα 1,40 ευρώ η Θρούμπα Θάσου

Η ελιά στη Θάσο ήταν μειωμένη κατά 90% σε σχέση με πέρσι λόγω του δάκου και η τιμή του παραγωγού ήταν στα 1,40 ευρώ για μέχρι 250 τεμάχια.

Ελαιοτριβείο Κύκλωπας

ΑΡΩΜΑ ΑΡΧΑΙΑΣ ΑΞΙΑΣ

ΤΟΥ ΠΕΤΡΟΥ ΓΚΟΓΚΟΥ

Στη Θράκη, δίπλα από την σπηλιά του Κύκλωπα και την ρωμαϊκής κατασκευής Εγνατία οδό, βρίσκεται ένας από τους αρχαιότερους ελαιώνες της Μεσογείου, στον οποίο από το 1982 παράγεται τα πολυβραβευμένο ελαιόλαδο της οικογένειας Κελίδη. Είναι δημιούργημα του Αργύρη Κελίδη, ο οποίος γνωρίζει τον κόσμο της ελιάς από μικρό παιδί, δίπλα στους γονείς του.

Το αγουρέλαιο Κύκλωπας, ένα μονοποικιλιακό εξαιρετικά παρθένο ελαιόλαδο πολύ χαμηλής οξύτητας που παράγεται με ελιές της τοπικής ποικιλίας Μάκρης οι οποίες ελαιοποιούνται εντός τεσσάρων με οχτώ ωρών από τη συλλογή τους, βρέθηκε στη λίστα των 50 κορυφαίων ελαιολάδων του περιοδικού Ελαίας Καρπός που κυκλοφόρησε τον Δεκέμβριο.

Τον ίδιο μήνα, το Αγουρέλαιο του Κύκλωπα πέτυχε μια σημαντική διάκριση, κερδίζοντας την 33η θέση παγκοσμίως στην κατάταξη του EVOO World Ranking. Ήταν η πρώτη φορά που ένα ελληνικό ελαιόλαδο κατατάχεται τόσο υψηλή θέση ανάμεσα σε 9.522 δείγματα από κάθε ελαιοπαραγωγική γωνιά του πλανήτη.

Η Κύκλωπας Α.Ε είναι μια οικογενειακή επιχείρηση από τη Θράκη και ξεκίνησε την πορεία της το 1950. Ο Αργύρης Κελίδης από μικρό παιδί γνωρίζει τον κόσμο της ελιάς δίπλα στον πατέρα και την μητέρα του. Με γερά θεμέλια και άριστη γνώση που του κληροδοτήθηκαν αποφασίζει με τη σύζυγό του Νίκη Κελίδου και τη δικιά τους πλέον οικογένεια να δημιουργήσουν από το 1982 το δικό τους ελαιοτριβείο.

Το ελαιοτριβείο Κύκλωπας βρίσκεται στη Μάκρη, μέσα σε έναν από τους αρχαιότερους ελαιώνες της Μεσογείου, δίπλα στην σπηλιά του Κύκλωπα του Ομήρου και την αρχαία Εγνατία οδό. Φτάνοντας στο σήμερα, η οικογένεια Κελίδη μετά από συνεχή ενημέρωση, πάθος και αγάπη γι' αυτό που κάνουν καλλιεργούν πλέον 12.000 ελαιόδεντρα και 2.000 βιολογικής καλλιέργειας της τοπικής ποικιλίας. Παράγουν το εξαιρετικά παρθένο ελαιόλαδο Κύκλωπας, ένα από τα πιο βραβευμένα ελαιόλαδα στην Ελλάδα. Σήμερα η οικογένεια καλλιεργεί πλέον των 12.000 ελαιοδέντρων και επιπλέον 2.000 βιολογικής καλλιέργειας. Τα προϊόντα της εταιρείας εξάγονται σε πολλές χώρες σε όλο τον κόσμο όπως Γερμανία, Ελβετία, Αγγλία, Ολλανδία, Ρουμανία, Πολωνία, Ιαπωνία, Ταϊβάν, Καναδάς, Βουλγαρία, Κύπρος, ενώ οι συνεργασίες που επιδιώκει η εταιρεία είναι πολυετείς και στηρίζονται στην αξιοπιστία.

Είναι η πρώτη φορά που ένα ελληνικό εξαιρετικά παρθένο ελαιόλαδο κατατάχεται τόσο ψηλή θέση ανάμεσα σε 9.522 δείγματα παγκοσμίως.

Με την πρώτη ύλη της η εταιρεία παράγει και φυσικά αρωματισμένα ελαιόλαδα αληθιά και ιδιωτικές ετικέτες. Επιπλέον στην γκάμα προϊόντων της εταιρείας βρίσκει κανείς πάστα ελιάς αληθιά και μέλι βελανιδιάς και ανθέων.

ΑΘΗΙΟΟC 2019

Στο Ναύπλιο από 18 έως 20 Μαρτίου

Ο 4ος ATHENA International Olive Oil Competition (ATHENAIIOOC), που θα διεξαχθεί στο Ναύπλιο, 18, 19 και 20 Μαρτίου 2019, είναι από τους πλέον ανερχόμενους διαγωνισμούς ελαιολάδου του κόσμου, με μεγάλη αύξηση δειγμάτων ανά έτος διεξαγωγής: 256 το 2016, 295 το 2017 και 359 το 2018 και ραγδαία αύξηση στις συμμετοχές δειγμάτων από ξένους ελαιοπαραγωγούς. Με την επιλογή του Ναυπλίου μάλιστα ο ATHENAIIOOC 2019 τιμά και διεθνοποιεί τον αργολικό ελαιώνα αλλά και τη βασική ποικιλία του, Μανάκι. Η τελετή απονομής μεταλλίων και ειδικών βραβείων που ακολουθεί κάθε χρόνο τον ATHENAIIOOC, θα συνοδευτεί και φέτος από την καθιερωμένη πλέον δοκιμή όλων των διακεκριμένων ελαιολάδων, μοναδική στο είδος της στην Ελλάδα.

ΑΠΟ ΛΟΣ ΑΝΤΖΕΛΕΣ ΕΩΣ ΚΡΗΤΗ

1 Los Angeles International EVOO Competition

Στο 20ό του έτος μπαίνει ο διεθνής διαγωνισμός εξαιρετικά παρθένου ελαιολάδου του Λος Άντζελες που ξεκίνησε με εγχώριο προσανατολισμό και στη συνέχεια συμπεριέλαβε λάδι από το Βόρειο και Νότιο Ημισφαίριο. Ημερομηνίες διεξαγωγής: Από 5 έως 7 Φεβρουαρίου.

2 Παγκρήτιος Διαγωνισμός

Η Περιφέρεια Κρήτης και ο εξειδικευμένος φορέας «Αγροδιατροφική Σύμπραξη» ανακοινώνουν τη διεξαγωγή στις 22-

24 Μαρτίου του 5ου Παγκρήτιου Διαγωνισμού Ελαιολάδου στο Ρέθυμνο και καλούν όλους τους παραγωγούς, τις οργανώσεις και επιχειρήσεις τυποποίησης να συμμετάσχουν. Συντονίστρια θα είναι η γευστιγνώστης Ελευθερία Γερμανάκη.

3 Gourmet Exhibition

Η 3η Gourmet Exhibition θα πραγματοποιηθεί στις 6-8 Απριλίου στο Λιμάνι της Θεσσαλονίκης με υπηρεσία «Mentoring» όπου σε ιδιωτικές τριαντάλεπτες συναντήσεις θα παρέχονται συμβουλές πάνω στις δυσκολίες που αντιμετωπίζουν οι επιχειρηματίες.

4 Sol & Agrifood στη Βερόνα

Ημέρες εξαιρετικά παρθένου ελαιολάδου (EVOO Days) στη Βερόνα της Ιταλίας κατά τη διάρκεια του διαγωνισμού Sol d' Oro (6 - 11 Φεβρουαρίου) με συμμετοχές από το Βόρειο Ημισφαίριο, ενώ θα ακολουθήσει η έκθεση Sol and Agrifood από τις 7 μέχρι τις 10 Απριλίου.

5 London IOOC & London ITOC

Διαγωνισμοί για τη συσκευασία και την ποιότητα επιτραπέζιας ελιάς στις 12-14 Απριλίου στο Λονδίνο. Στόχος μεταξύ άλλων η ενημέρωση και καταναλωτών νεαρής ηλικίας. Επικεφαλής των

Έως τις 28 Φεβρουαρίου αίτηση για συμμετοχή στον Κότινος 2019

Τη διεξαγωγή του 4ου Διαγωνισμού

Ποιότητας Ελαιολάδου «Kotinos 2019» ανακοίνωσε η Επιστημονική Δέσχη Φίλων Ελαιολάδου Φιλαίος.

Ο Κότινος, ο οποίος πραγματοποιείται σύμφωνα με τα αυστηρά κριτήρια του Διεθνούς Συμβουλίου Ελαιοκομίας (ΔΣΕ) για τα βραβεία ποιότητας Mario Solinas, υποστηρίζεται από την Διεθνή Έκθεση Τροφίμων και Ποτών Foodexpo Greece. Αξίζει να αναφερθεί ότι η διοργανώτρια εταιρεία της έκθεσης, Forum ΑΕ, προσφέρει και για το 2019 τη δυνατότητα σε κάθε επιχείρηση τυποποίησης ελαιολάδου, η οποία συμμετέχει στη Foodexpo, να συμμετάσχει δωρεάν με ένα δείγμα στη διαγωνιστική διαδικασία, καλύπτοντας η ίδια το κόστος συμμετοχής.

Ο Διαγωνισμός Κότινος 2019, με

προθεσμία υποβολής αιτήσεων μέχρι και την 28η Φεβρουαρίου 2019, αφορά τρεις κατηγορίες βραβείων. Ειδικότερα:

● Βραβεία για εξαιρετικά παρθένα ελαιόλαδα ΠΟΠ/ΠΓΕ

● Βραβεία για Βιολογικά εξαιρετικά παρθένα

ελαιόλαδα, και ● Βραβεία για εξαιρετικά παρθένα ελαιόλαδα συμβατικής καλλιέργειας.

Η απονομή των βραβείων στους νικητές θα πραγματοποιηθεί κατά τη διάρκεια εκδήλωσης αφιερωμένης στην ποιότητα του ελαιολάδου, την οποία θα διοργανώσει η Φιλαίος την Κυριακή, 17 Μαρτίου 2019, στο πλαίσιο της Διεθνούς Έκθεσης Τροφίμων Foodexpo Greece 2019 (Αθήνα, Metropolitan Expo Center, 16-18/3/2019). Χορηγοί επικοινωνίας η εφημερίδα Agrenda, τα site agronews.gr & olivenews.gr καθώς και τα περιοδικά Ελιά και Ελαιόλαδο & Ελαίας Καρπός.

Παρενιαυτοφορία

Όπου λαλούν πολλοί κοκρόροι αργεί να ξεμερώσει, κι εκεί είναι που φαίνεται να έχει μπλέξει, σ' αυτή τη φάση, το ελληνικό ελαιόλαδο. Αυτό δεν είναι βέβαια λόγος να νοσταλγούμε τις εποχές που οι «δύο αδελφές» έλυναν και έδεναν στον τομέα της τυποποίησης καλύπτοντας κατά βάση τις ανάγκες της εγχώριας αγοράς και όλο το υπόλοιπο προϊόν «έφευγε» χύμα και ανώνυμο για άλλες πολιτείες.

Μετρούσα τις προάλλες, με αφορμή και την έκδοση Top 50 του «ελαίας καρπός» (ίσως υπάρχουν ακόμα κάποια τεύχη στα περίπτερα), περισσότερες από 400 αξιολογες πρωτοβουλίες, συντελεστών του κλάδου που δραστηριοποιούνται στον τομέα της τυποποίησης και του branding και πασχίζουν να γνωριστούν με τις αγορές και να καθιερώσουν τα προϊόντα τους, εκεί όπου υπάρχει χώρος.

Κάποιοι το κάνουν καλά, κάποιοι λιγότερο καλά και ορισμένοι μοιάζουν να είναι μακριά νυχτωμένοι! Δεν είναι πάντως αυτό το πρόβλημα. Το θέμα είναι πως η εγχώρια παραγωγή, ειδικά στις premium καταστάσεις, όπου κυρίως εντοπίζονται οι «χαραμάδες» της διεθνούς αγοράς δεν είναι μεγάλη ή τέλος πάντων δεν είναι αρκετή για να στηρίξει αποτελεσματικά όλες αυτές τις εκατοντάδες πρωτοβουλίες.

Το δεύτερο έχει να κάνει με την έλλειψη ρευστότητας που χαρακτηρίζει συχνά τέτοιου είδους προσπάθειες, με αποτέλεσμα, όταν έρχονται οι... λαδέμποροι με το «κασέρι» στο χέρι, να «σκούπιζουν» τις δεξαμενές πριν οι «μικροί» προλάβουν να αρθρώσουν πρόταση.

Υπάρχει κι ένα τρίτο, εξίσου σημαντικό και είναι οι ελάχιστοι όγκοι παραγωγής που διαθέτουν οι μικροί επώνυμοι εγχώριοι -κατά βάση- τυποποιητές, οι οποίοι και μόνον εξ αυτού του λόγου δυσκολεύονται να διαμορφώσουν ισχυρούς δεσμούς στις διεθνείς συνεργασίες τους.

Κάτωξ έτσι, παρά τον θόρυβο ο οποίος γίνεται γύρω από τους «μικρούς πρωταγωνιστές» της εγχώριας τυποποίησης προϊόντος με ταυτότητα, οι οποίοι μάλιστα αποσπούν, όλο και συχνότερα τον τελευταίο καιρό, σημαντικά βραβεία στους διεθνείς διαγωνισμούς γευστηγνώσιας, τα νούμερα του τυποποιημένου προϊόντος έναντι των ποσοτήτων που «φεύγουν» χύμα, παραμένουν χαμηλά. Κι ας νομίζουμε...

ο γερολαδός

Η πανάρχαια ελιά του ποιητή από την πέτρινη Μονοβασιά

Το Λιοτρίβι ήταν το εξοχικό σπίτι της οικογένειας Ρίτσου στις Βελιές.

Η τοπική ποικιλία Αθηνολιά, πρώτη ύλη για τα ελαιόλαδα της περιοχής.

Η προτομή του ποιητή στέκει σήμερα στην είσοδο της Καστροπολιτείας.

«**Κ**υρά Μονοβασιά μου, πέτρινο καράβι μου», έτσι αποκαλούσε τη Μονοβασιά όπου γεννήθηκε και έγραψε ο Γιάννης Ρίτσος. Όταν έφυγε πρώτη φορά για μεγάλο διάστημα πήρε μαζί του «πανάρχαιες ελιές, το δύστυχο σταχτί» και αφού επέστρεψε μετά

την περιπέτειά του με τη φυματίωση μετέφερε «ένα τοπίο σκληρό σαν τη σιωπή, που σφίγγει στο φως τις ορφανές ελιές του και τ' αμπέλια του, σφίγγει τα δόντια». Η ιστορία της μέσα από τα μάτια του, είναι προσωπική γιατί αφορά την οικογένειά του, αφού ο πατέρας του ήταν μεγαλοκτηματίας που έχασε

το 1917 σχεδόν όλη την περιουσία του λόγω της αγροτικής μεταρρύθμισης στην οποία προχώρησε ο Ελευθέριος Βενιζέλος, αλλά και οικουμενική γιατί συνέπτυξε τον μόχθο του αγροτικού κόσμου και τον συνέδεσε με ένα συλλογικό αφήγημα που ενώ έχει ρίζες καταφέρνει και περνάει τα σύνορα. Υπήρξαν πολιορκητές που κατάφεραν και άλλοι που απέτυχαν να υποτάξουν την καστροπολιτεία με τη μονή έμβασιν, που αποτελούσε εμπορικό κόμβο και έδωσε αναμνήσεις με έμπνευση στο «Τρακτέρ» του Ρίτσου, για καταγγελία στους «υπεραξίας υδρατμούς». Στο «Καπνισμένο Τσουκάλι» «ένα αλέτρι συλλογισμένο περιμένει τ' όργωμα», η «Κυρά των αμπελιών» «μοιράζει στους βοσκούς μπαρούτι και τραγούδι», στην ελιά της «Ρωμοσύνης» συνυπάρχουν «το τσόφλι του περσινού τζιτζικα και η φωνή του φρετινού».

Η προτομή του ποιητή που στην εξορία του ζωγράφιζε πέτρες σήμερα στέκει κοντά στην είσοδο της καστροπολιτείας. Το Λιοτρίβι, το εξοχικό σπίτι της οικογένειας Ρίτσου στις Βελιές, ξεκινά την ιστορία του από τους βυζαντινούς χρόνους, όπου όπως και σε όλα τα κτίματα της περιοχής της Μονοβασίας, καλλιεργούνται αμπέλια από τα οποία παράγεται το περίφημο κρασί Malvasia, γνωστό σε όλη την Ευρώπη για την εξαιρετική ποιότητα και την μοναδική γεύση του. Κατά τον 18ο αιώνα, το Ιστορικό Αρχοντικό του κτήματος παίρνει την σημερινή του μορφή, αφού χτίζεται εκ νέου πάνω στα παλιά βυζαντινά θεμέλια του για να στεγάσει αρχικά έπαρχους και άλλους αξιωματούχους της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας. Κατόπιν της ελληνικής επανάστασής του 1821, η ιστορία θέλει το Κτήμα να περνά στην ιδιοκτησία της οικογένειας του μεγάλου ποιητή της Ρωμοσύνης. Γι' αυτό ο Ρίτσος θυμόταν: «Στις Βελιές, που περνούσαμε τον περισσότερο καιρό του καλοκαιριού, τα περιβόλια ήταν γεμάτα καρπούς. Παίρναμε τα καλάθια στο χέρι να μαζέψουμε φρούτα, σταφύλια, καρύδια και αμύγδαλα. Κοντά στο σπίτι μας υπήρχε μια μεγάλη βρύση, πηγή με τρεχούμενο νερό. Εκεί πηγαίναμε

να δούμε τις γυναίκες να πλένουν και να λευκαίνουν και τους άντρες να ποτίζουν τα ζωντανά τους. Το νερό συνέχιζε να τρέχει κάτω από τα πλατάνια, τις λεύκες και τις καλαμιές, και να ποτίζει με τα αυλάκια του τα χτήματα των Ρίτσων. Εδώ κυνηγούσαμε βατράχια, τσαλαβουτούσαμε και ξαπλώναμε κάτω από τις σκιές στις ψάθες, που φέρναμε από το σπίτι. Την εποχή του τρύγου τρέχαμε στ' αμπέλια ανάμεσα στους εργάτες και τις

εργάτριες και ξεχνιόμαστε στα πατπήρια. Τα λιακωτά γέμιζαν μαύρη σταφίδα που ξεραίνονταν στον ήλιο και στα βαρέλια ακούγαμε να σιγοβράζει ο μούστος. Το γλυκόποτο κρασί της Μονομβάσιας και όλης της γύρω περιοχής είναι ονομαστό. Όταν είχε κυνήγι, οι θείοι και ο πατέρας έφευγαν με τους υπηρέτες και τα σκυλιά και οι γυναίκες έκαναν κάποια επίσκεψη σε συγγενείς και κουμπάρους».

**Επειδή, η καλλιέργεια
της ελιάς αξίζει
κορυφαία ποιότητα!**

**Άριστη τροφοδοσία της καλλιέργειας
με όλα τα απαραίτητα λιπαντικά στοιχεία.**

Η αύξηση των αποδόσεων των καλλιεργειών και η υψηλή ποιότητα των παραγόμενων προϊόντων εξαρτάται από την αρμονική και προσαρμοσμένη στις απαιτήσεις των φυτών, θρέψη. Ο γνωστός συνδυασμός ποιότητας και εμπειρίας της EUROCHEM AGRO® εξασφαλίζει την ιδανική θρεπτική ισορροπία, στις ειδικές ανάγκες κάθε καλλιέργειας.

EUROCHEM

Λ. Μεσογείων 249 • 154 51 • Νέο Ψυχικό
Τ: 211 1769170
info.greece@eurochemgroup.com

Knowledge grows

Μοιραζόμαστε τη γνώση
www.yara.gr

Το www.yara.gr είναι γεγονός!

Μπείτε στη νέα ιστοσελίδα μας και βρείτε τα πάντα γύρω από τη θρέψη των καλλιεργειών με λίγα κλικ!

Επιπλέον, θα βρείτε πληροφορίες σχετικά με την εταιρεία, την ιστορία της, καθώς και νέα από τις δράσεις της σε παγκόσμιο και τοπικό επίπεδο.

Yara Ελλάς Α.Ε.
Λ. Συγγρού 143, 171 21 Ν. Σμύρνη
Τηλ: (+30) 210 9370355
Φαξ: (+30) 210 9370357
info.hellas@yara.com
www.yara.gr

